

प्रश्नोत्तराभां गवातां गीता

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ, ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૬૫૦ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પ્રજાસત્તાના અધિકારોનો

વિષય સંસ્કૃતિ પ્ર: ૩૨૩

પ્રશ્નોરામાં ગવાતાં ગીતો

સંગ્રહ કરનાર :

સૌ. લાલલક્ષ્મી દ્વારિકાપ્રસાદ બટ,

ભાવનગર

પ્રકાશક :

જીગજીરામ શંકરપ્રસાદ વૈધ

કીર્તિત રૂ. ૧-૦-૦

પ. સ. ૧૯૨૫

વિ. સં. ૧૯૮૧

પ્રકાશક :

જીગતરામ શંકરપ્રસાદ વૈજ
અહિંચ્છત નિવાસ, વિલેપારલે.

૧૨૬૫૦
ગુજરાત વિદ્યાપીઠ પ્રકાશક
અમદાવાદ
ગુજરાતી ઇંપોર્ટર્સ-સંગ્રહ

મુદ્રણસ્થાન : 'સાહિત્ય' પ્રેસ, ૧૦-૧૪, બેકહાઉસ લેન, મેડોલ સ્ટ્રીટ, કાન, મુંબઈ

મુદ્રક : લાલગંજી મણીરામ જી

પ્રશ્નોરમાં ગવાતાં ગીતો

વિ. સં. ૧૬૭૫ માં રા. રા. જુગતરામ શંકરપ્રસાદ વૈદ્યનાં આવડામાં બીજી વારનાં લગ્ન થયાં. એ પ્રસંગે જુગતરામભાઈને અ. સૌ. લાલુભેન (સદ્ગત વિશ્વવિજય મણિશંકરનાં પુત્રી અને રા. રા. દારિકાંપ્રસાદ ઉમીઆ-શંકર ભટ્ટનાં ધર્મપત્ની) સાથે આપણામાં ગવાતાં ગીતોનો સંગ્રહ કરી જપાવી નાખવાની જરૂરીઆત વીશે વાત થઈ. અ. સૌ. લાલુભેન જે ગીતોનો સંગ્રહ કરવાનું કામ માથે લે તો જુગતરામભાઈએ જપાવી આપવાનું કબુલ કર્યું. આ સંદેજ વાતચીતનું આતું સારું પરિણામ છેવટે આવ્યું એ આ બેનભાઈના આગ્રહનું જ ફળ છે. અ. સૌ. લાલુભેને તે વખતથી ગીતોનો સંગ્રહ કરવા માંડ્યો. એમને પોતાને ધણાં ગીતો આવડતાં હશે અને તે ઉપરાંત આપણી જાતિમાંથી જે સ્ત્રીઓને આવડતાં હશે તેની મદદ લીધી હશે. ગમે તેમ પણ અ. સૌ. લાલુભેને ગીતોનો સંગ્રહ સંપૂર્ણ કરવા માટે ખુબ શ્રમ લીધો છે. વચ્ચે વચ્ચે જ્યારે જ્યારે જુગતરામભાઈ અને સૌ. લાલુભેન મળ્યાં હશે ત્યારે આ સંગ્રહની વાત થએલી. આ ગીતે પરસ્પર પ્રેત્સાહનથી આ કાર્ય પૂરું થયું છે.

રા. રા. દારિકાંપ્રસાદભાઈએ પણ ઓછો શ્રમ લીધો નથી. ગીતોની નકલ કરવા ઉપરાંત આપણાં ગીતોનો પ્હેલાં જે સંગ્રહ જપાએલો તે તથા નાગરોનાં ગીતોનો એક જારો સંગ્રહ જપાઈ ગયો છે તે મેળવીને આ સંગ્રહને સરખાવી જોયો છે. છેવટ વિ. સં. ૧૯૮૧ ના દાયકામાં અ. સૌ. અમ્મુભેનનાં સીમન્તાજયનના શુભ પ્રસંગે અમે સહુ જામનગરમાં મળ્યાં ત્યારે રા. રા. દારિકાંપ્રસાદભાઈએ ગીતોનો ચોપડો મારા હાથમાં મુક્યો અને જુગતરામભાઈની વતી આ ગીતોને જાપણનાં સોંસરાં કાઢવાનું મેં માથે લીધું; અને એ જોખમદારીને અંગે અહીં બે શબ્દો લખવા પડે છે.

આ ગીતો છપાવતાં બાપાશુદ્ધિ કે જોડણીની શુદ્ધિનો ખીલકુલ આગ્રહ રાખ્યો નથી. ગીતો સંબંધમાં આપણા સ્ત્રીવર્ગની માન્યતા એવી છે કે “જે રીતે અમે ગાઇએ છીએ તે રીતેજ છપાએલ હોય તોજ એ અમારા કામનાં; વાક્યોનો અર્થ બરાબર થાય કે ન થાય પણ આવામાં સરખું આવે છે એજ બસ છે.” આવી સ્ત્રીઓની વૃત્તિ હોવાથી અને આ પહેલાજ સંગ્રહને ઉપયુક્ત કરવો હોય તો એમની મનોગતિને અનુસરવું એજ જરૂરનું હોવાથી જેમ ગવાય છે તેમ ઉતારેલાં અને જેમ ઉતારેલાં તેમ છપાવ્યાં છે. અલબત્ત, જ્યાં લહીઆનો દોષ લાગ્યો ત્યાં ત્યાં સુધાર્યું છે. કવચિત્ અક્ષરના રહેજ ફેરફારથી અર્થ બદલેસતો થતો હોય તો એવો ફેરફાર કર્યો છે. પણ આવી છુટ એટલી ઓછી લીધી છે કે સ્ત્રીજનોને આ સંગ્રહમાંથી વાંચીને ગાતાં પુસ્તકશાઈ નહીં લાગે. જેમ ગવાય છે તેમજ રાખવું એ ધોરણ જળગ્યું છે.

ઉપરનું ધોરણ જળવવા જતાં સાહિત્યની દૃષ્ટિએ આ સંગ્રહ જોનારને એમાં ઘણી ખામીઓ જરૂર દેખાશે. ખરી રીતે આ ગીતો લોક-ગીતો છે અને બધાં લોકગીતો પેઠે એનું પણ સંશોધન થવું જોઈએ. જુદી જુદી શાલિઓમાં ગવાતાં ગીતોના સંગ્રહોની સંશોધિત અને દ્રિષ્ટપ્રયુક્ત આવૃત્તિઓ પ્રગટ થાય તો આપણા સમાજના લમાદિ રિવાજોના ઇતિહાસ ઉપર બહુ સારો પ્રકાશ પડે એવો સંભવ છે. પણ એ આવશ્યક કાર્ય આ આવૃત્તિ સાથે તો નથી કર્યું.

આ ગીતો ક્યારે અને કોણે રચ્યાં એ ચોક્કસ કહેવાતું નથી. કેટલાંક ગીતો—દાખલા તરીકે ઇશ્વરવિવાહ—જુના પ્રસિદ્ધ ગુજરાતી કવિઓએ રચેલાં છે અને કાવ્યદોહન વગેરે સંગ્રહોમાં છપાઇ પણ ગયાં છે. બાકીનાં ગીતો જુદા જુદા રિવાજ સાથે અત્યંત સંલગ્ન છે; તે ધણું કરી ઉત્સાહી અને સંસ્કારી સ્ત્રીઓએજ રચેલાં હોવાનો સંભવ છે. આમાંનાં કેટલાંક

ગીતો નાગરોમાં પણ ગવાય છે. કેટલાંક ગીતોમાંના સખ્દો-દાખલા તરીકે “ સારી બેન ” વગેરે પ્રાચીનગરોમાં નથી વપરાતા પણ નાગરોમાં વપરાય છે. એ ઉપરથી જેમ આપણા કેટલાક રિવાજો આપણે બધા નાગરો એક જગ્યામાં હશે તે વખતથી હજી એના એ ચાલ્યા આવે છે તેમ કેટલાંક ગીતો પણ એ વખતથી ચાલ્યા આવતાં હોય એમ પહેલી નજરે લાગે છે. પણ નાગરો બધાનો એક જગ્યા જે કાળે હતો તે કાળની ભાષા બુદ્ધિ હતી અને આ ગીતો તો આજની ભાષામાં ગવાય છે. મુખપરંપરાથી ઉતરી આવેલાં ગીતોની ભાષા આજ સુધી બદલાયા કરી એમ માનવું કે નાગરોમાં ગવાતાં ગીતોમાંથી અમુક ગીતો આપણી આંખોને પસંદ આવવાથી પોતાનાં કરી લીધાં એમ માનવું ? મને તો ખીજો વિકલ્પ વધારે સંભવિત લાગે છે.

જેમ કેટલાંક ગીતો નાગરો પાસેથી ઉછીનાં લીધાં તેમ ખીજાં કેટલાંક ગામડાની સામાન્ય વસ્તી ખેડુઓ-કાઠીઓ વગેરે પાસેથી લીધાં હશે. આ પ્રકારનાં ગીતોમાં ગામડાના લોકજીવનની આબાદ છાપ છે. આ વર્ગનાં ગીતોમાં જે ઉજળતો ઉલ્લાસ અને ઉત્સાહ છે તે ખીજાં ગીતોમાં નથી. ખરેખરાં લોકગીતો ગણાય એવાં આ ગીતો છે.

કેટલાંક ગીતો પૌરાણિક સંસ્કારવાળાં છે. દરેક પ્રસંગને સિવ કે વિષ્ણુ (અથવા કૃષ્ણ) નો પ્રસંગ ગણવો અને પ્રવૃત્તિ માત્રને ધાર્મિક સંસ્કાર આપવા એ પૌરાણિક ગીતોનું મુખ્ય લક્ષણ છે. આ પ્રકારનાં ગીતો ખીજા બ્રાહ્મણો સાથે કેટલે અંશે સામાન્ય છે તે ખેડુ જોઈએ. વળી એક કરતાં વધારે પત્નીઓ એક સાથે હોય એવા ઉલ્લેખવાળાં ગીતો ખીજા બ્રાહ્મણોનાં હોવાનો સંભવ છે.

આ સંગ્રહનાં ગીતો વાંચતાં જે વાત પહેલું ધ્યાન ખેંચે છે તે એ છે કે ધણાં ખરાં ગીતોમાં જે ઉલ્લાસ છે તે અત્યારના આપણા જીવનમાં એટલા પ્રમાણમાં દેખાતો નથી. એટલે અંશે આ ગીતો જૂતકાળના પડખા જેવાં

થઈ ગયાં છે. વળી જે સ્ત્રી કવિઓએ આ ગીતો, પહેલાં રચ્યાં હશે તેઓએ તો ગીતના અર્થ ઉપર ધ્યાન રાખીનેજ રચના કરી હશે. પણ ધીમે ધીમે સ્ત્રીજનોમાંથી કવિત્વ શક્તિજ નહીં પણ કાવ્યરસગતા પણ ઓછી થઈ જતાં ગીતોના અર્થ કરતાં ગીતોના ઢાળ ઉપર વધારે ધ્યાન રહેવા માંડ્યું. વળી કેટલાક શબ્દો પણ અપરિચિત થઈ ગયા. અને લગ્નાદિ પ્રસંગે આવું તો જોઈએજ એટલે પરંપરા પ્રાપ્ત ગીતો ગાતાં ઢાળ સચવાય એટલે બસ એમ સ્ત્રીઓએ લક્ષ્ય રાખવાથી મૂળના કોઈકોઈ શબ્દો ભુલાઈ જતાં નવા, આખા વાક્યના અર્થમાં નહીં પણ ઢાળમાં એસી જતા શબ્દો કવચિત્-ગોઠવાયા હોય એવો સંભવ છે.

છેલ્લાં શેડાં વર્ષોથી તો પરંપરા તુટતી જાય છે એટલે નવી છોકરીઓ-ને આખાં ગીતો ભાગ્યેજ આવડે છે, અને જરૂર પડે ત્યારે જે બે ચાર પંક્તિઓ આડીઅવળી યાદ હોય તે બોલે અને પંક્તિઓમાં પણ શબ્દો આડાઅવળા બોલી ઢાળ મેળવી દે. આ રીતે એક ગીત અધુરું ગાઈ બીજું ઉપાડે આમ ગમેતેમ ગાંડું મળડાવે છે. અર્થ ઉપરથી ધ્યાન ખેંચી જતાંથી ગીતોની જે દુર્દશા થઈ છે તે પરંપરા તુટી જતાં લગભગ અસંખ્ય રૂપ ધારણ કરે છે અને બીજી એક બે પેઢીમાં ગીતો તદ્દન ભુલાઈ જવાનો ચોખ્ખો સંભવ દેખાતો હતો. એટલે આ સંગ્રહ ખરેખર આવશ્યક હતો-માત્ર પ્રશ્નોરો 'જ્ઞાતિની સ્ત્રીઓનીજ દૃષ્ટિએ નહીં પણ ગુજરાતી સાહિત્યની દૃષ્ટિએ પણ એક પ્રકારનાં લોક ગીતો તરીકે આ સંગ્રહ જાળવી રાખવાની નિઃસંશય જરૂર છે.

આ સંગ્રહ હાલારી પ્રશ્નોરોઓમાં ગવાતાં ગીતોનો સંગ્રહ છે. કેટલાંક વર્ષો પહેલાં સદત દેવશંકર વૈકુંઠજી ભટ્ટે અ. સૌ. રમાબેન (લેડી પદ્મણી)ની સહાયથી એક સંગ્રહ પ્રસિદ્ધ કર્યો હતો એ સંગ્રહમાં મુખ્યત્વે ગુજરાત વિભાગમાં ગવાતાં ગીતોનો સંગ્રહ થયો હતો. પણ એ વિભાગનો એ સંપૂર્ણ સંગ્રહ ન હતો. બંને સંગ્રહો સરખાવતાં કેટલાંક ગીતો બંનેમાં

સામાન્ય દેખાય છે ખરાં પણ મોટે ભાગે તો જુદા જુદા વિભાગમાં જુદાં જુદાં ગીતો ગવાય છે. પણ ગુજરાત જેટલે દૂર જવાની જરૂર નથી. આ સંગ્રહમાં કેટલાંક ગીતો એવાં છે કે જે જામનગર મોરબી તરફ ગવાય છે અને કુંડલા અમરેલી તરફ નથી ગવાતાં. અને બીજાં કુંડલા અમરેલી તરફ ગવાય છે ત્યારે જામનગર મોરબી તરફ નથી ગવાતાં. એક બીજે પણ ભેદ પડે છે. સાધારણ રીતે નાગરો શૈવ એટલે નાગરોનાં સામાન્ય ગીતો શિવપાર્વતીના ઉત્સવવાળાં હોય એ સ્વાભાવિક છે. પણ પ્રાંતોના ગાત્રિમાં તો ધણાં કુટુંબો વૈષ્ણવ છે એટલે સંસ્કારી વૈષ્ણવ સ્ત્રીઓએ કૃષ્ણ રૂઢિમણીના પ્રસંગો ગાયા છે. જુદી જુદી ગાત્રિઓનાં ગીતોમાંથી આ બધાં તરવો જુદાં પાડવાં એ કાર્ય કરવા જેવું છે. પણ આ સંગ્રહ પહેલીજ વાર પ્રસિદ્ધ થતો હોવાથી અને ઉપર કહેલા કારણથી કશું ક્યાં વગર છાપખાનાં સોંસરાં આ ગીતોને કાઢ્યાં છે. આ સંગ્રહ પણ અધુરો હોવાનો સંભવ છે. હવે છપાયલાં ગીતોની ચોપડી પાસે હોવાથી એમાં રહી ગયેલાં સંગ્રહી લેવાનું તથા સંગ્રહેલાંને શુદ્ધ કરવાનું સહેલું થશે અને એટલે ઉત્સાહ તો કાષ્ઠક એનો જરૂર દર્શાવશે. તો બીજી આવૃત્તિ વખતે કાંઈ સંશોધનનું કાર્ય કરનાર પણ મળી રહેશે એવી આશા રાખીએ.

આ સંગ્રહનાં પ્રુફે સુધારતાં, વચનમાં સાચું શું હશે એની તપાસ કરતાં એટલું લાગ્યું છે કે આપણા પ્રાંતોના સ્ત્રીવર્ગમાં નવી કેળવણીએ બાળ્યેજ પ્રવેશ કર્યો છે અને જુની સ્ત્રીઓમાં જે પૌરાણિક સંસ્કારો હતા—જે સંસ્કારોવાળી ઉત્સાહી ઉત્સાસ ભરેલી સ્ત્રીઓએ આવાં ગીતો રચ્યાં છે તે સંસ્કારોનો લગભગ લોપ થઈ ગયો છે. અને એ સાથે બીજી સાધન ન હોવાથી આ પ્રકારનો અક્ષરોપભોગ પણ અદૃશ્ય થઈ ગયો છે. ગીતો ગાનારીઓ ગીતોના રસનું પાન કરી શકતી નથી. ગીતોનો સ્હાવો લઈ શકતી નથી. પ્રમાણમાં જૂનાં ગીતોમાં જે જેમ, જે લાગણી અને જે અર્થભાર છે તે અત્યારે પ્રસંગ પરત્વે જોડાતા કટકાઓમાં નથી. માત્ર પુનરૂક્તિઓથી ભરેલા એવા કટકાઓ અત્યંત શુષ્ક લાગે છે.

આ ગીતોમાંના કેટલાક શબ્દો અને સંદિગ્ધ છે. પણ સુધારવાની મેં હિંમત કરી નથી. અધરા શબ્દોનો કાશ આપવાનો વિચાર પણ માંડી વાળ્યો છે. આ વખતે તો ફક્ત આ ગીતો જેવાં ગવાય છે તેવાંના સંગ્રહ આ બેનબાઇના શ્રમથી પ્રગટ થાય છે એજ ધણું છે એમ સંતોષ રાખ્યો છે.

આ રીતે મારે જે કરવું જોઈતું હતું તેનો ફક્ત નિર્દેશ કરીને સંતોષ લઉં છું. છપાઇની ભુલો સુઝવાંચનારાંઓ સુધારી લેશે.

દુર્ગાશંકર કેવળરામ શાસ્ત્રી.

અનુક્રમણિકા

સમુરતાં વખતે ગાવાનાં ગીતો

	પૃષ્ઠ
૧ તેલંગ દેશથી બળભદ્ર આવ્યા	૧
૨ મારે પગરણ આવ્યું પહેલું રે	૨
૩ મારે આંગણ કુંકુડાનો છોડ	૩
૪ લીલુડી લેખણ વાપરી	૩

સાંજમાં ગાવાનાં ગીતો.

૧ સોનાની સાંજ	૪
૨ સાંજ રે તમે રે પનોતાં	૪
૩ સાવરે સોનાનું પોપટ પાંજરું	૬
૪ ધણું રાજ હ્યો	૬
૫ માલણલી રાજ હ્યો	૬
૬ એક રાજદુવારમાં રમતાં... ..	૧૧
૭ સોયરંગ રમેરે કુંવારાં	૧૨
૮ પાંજરીયામાં પોપટ જેમ ભણે	૧૩
૯ મોટાભાઈ આતા વડોદરે	૧૪
૧૦ હંચા હંચા રે દાદે ગદરે ચણાવ્યા	૧૫
૧૧ આંબલીયો કાંઈ થડે થોડો ડાળે ધણો રે	૧૫
૧૨ લટકાળી માળણ	૧૬
૧૩ માળણ તારી વાડીયે	૧૭
૧૪ વસુદેવે રાયજંગ માંડીયો	૧૮
૧૫ ઉત્તર દક્ષિણ હંચી માળણી	૧૯
૧૬ અગર ચંદનના ઝોરડા	૨૦
૧૭ હંચી હંચી મેડી વાદળીયાં કમાડ	૨૦

૧૮ કન્યાશુ દાદાશુને ખોળે બેઠાં	૨૧
૧૯ સાવરે સોનાની મારી પાછળી	૨૨
૨૦ રાત્ર વડે વાયો ને પીપળ છાયો	૨૩
૨૧ રાત્રની વાડીમાં વૃક્ષ મોયુ	૨૪
૨૨ ઘોડી અગનગગન પગ માંડ કે	૨૫
૨૩ ઉંચી ઉંચી મેડી રે બાઇ...	૪૭
૨૪ ઉંચી ઉંચી મેડી મારાં ઘર રે વીવાયતાં...	૪૮

શેવ પાપડ વણના વખતે ગાવાનાં ગીતો.

૧ આંગણડી ભીંજે	૨૫
૨ કાને કડાં ને મારા ઘર વશે રે	૨૬
૩ પાછલી પછીતે ચાંપલીઓ	૨૭

ગણપતિપૂજન વખતે ગાવાનાં ગીતો.

૧ ગણેશ પાટ બેસારીયે	૨૯
૨ ગણેશ દુંદાળા	૨૯
૩ જોશી તેડાબ્યા ને મુહુર્ત જોવરાબ્યાં	૩૦

માંડવા વખતે ગાવાનાં ગીતો.

૧ છરે સોનાની સળીએ માંડવો	૩૧
૨ બાર બત્રીશી મારી તાંબડી	૩૨
૩ માંડવરે કોઇ દાળોને બાળેહ	૩૩
૪ લાડા પગરણુ	૫૦

આક વધાવવા જતાં ગાવાનાં ગીતો.

૧ રાજ ગોકુળમાં વાળં વાગીયાં	૩૩
૨ મારા ચોકમાં ચાંપો મોરીયો	૩૪
૩ પેલોને વધાવો સહી	૩૫
૪ આલું ને લીલું બાટોડું રે	૩૬

ચૃદ્ધશાન્ત વખતે ગાવાનાં ગીતો.

૧ શ્રી રામ ધોળું નગર ધોળું ધોળકું ... ૩૬

સંચારવાનું ગીત.

૧ આદીતની કરણે રે ... ૩૭

ખીંટીનું ગીત.

૧ રાતો રાતો રે વાનો મેં સુષયો ... ૩૮

નાવજીનાં ગીતો.

૧ મારે આંગણીએ ... ૩૯

૨ નાહોને નાહોને ... ૪૦

પસ ભરવા દાણે ગાવાનું ગીત.

૧ વાન શોભા ઘેલા વરરાજ રે ... ૪૧

પરભાતીયામાં ગાવાનાં ગીતો.

૧ સીંદુરી વરણીનારે સુરજ ઉગીયા ... ૪૨

૨ સુરજ ઉગે ને સુતા જગીયે રે ... ૪૨

૩ કોણે મારાં આંગણ્યાં સમારીયાં ... ૪૩

૪ મોટી બહેન નાહોલીઆને વિનવે ... ૪૩

૫ ઉગતો તે ચાંપો મોરીયો... ... ૪૪

૬ લાજ ભણે રે ... ૪૪

૭ સુરજ ઉગ્યા રે ... ૪૫

૮ બેણુલાં વાયાં રે સુરજ ઉગીયા ... ૪૬

૯ રાજકુંવર ફરો સોહેળો ને જોશીડા બોલે બોલ ... ૪૬

૧૦ સુખે થયાં રે સંતજનને સવારાં ... ૫૧

૧૧ કું તો સુતી રે મારા રંજ રે મ્હોલમાં ... ૫૧

રાંદલ પાસે ગાવાનાં ગીતો.

૧ દડવેથી રાણી રાંદલ દડવડ્યાં	૫૨
૨ એકે છદે ખીજે છદે	૫૩
૩ તાર માતા તાર	૫૪
૪ ચોખ્ખીઆ ખાંડી ખાંડી	૫૪
૫ મા, હાળાની વાવે જો	૫૫
૬ અંબાજી માના મદ પાસે	૫૬
૭ રાણી રાંદલને આરતી	૫૭
૮ વેલ ઝુંભખડે મોરી રંનાદે	૫૮
૯ આ લીલા વાંસની વેલ રે	૫૮
૧૦ મારી આંગળી ધારી	૫૯
૧૧ લાકુ દેજે	૫૯

ઉકરડી વખતે ગાવાનાં ગીતો.

૧ ઉકરડી ખંજોળતાં	૬૦
૨ હાં જી કેવડીઓ કાથો ને ચુનો	૬૦
૩ કાઠીયાણી...	૬૦
૪ એક માથા તે જેવડું મોતી રે	૬૧
૫ સામેને ટોડે પેસતાં	૬૩

વર ઉલ્લટી વખતે ગાવાનાં ગીતો.

૧ પાગડલે રે પગ દધ મડો રે	૬૨
૨ હો નવરંગ લાડા	૬૩
૩ ને હોરી વાજે	૬૪
૪ લાલ તારી સોનાની સરણાધું	૬૪
૫ વાડીમાં વવરાવો રૂડો કેવડો રે	૬૫
૬ જન રૂડી દીસે જાહવા	૬૬

કન્યા તરફનાં સામઘ્યાં વખતે ગાવાનાં ગીતો.

૧ પુલડે કાથો મારો માંડવો	૬૭
--------------------------	-----	-----	----

૨ દાદા સરોવર પાણીમાં હું મઝ રે	૬૮
૩ કન્યાજી ચડયાં રે દાદાજીની મેડીયે	૭૦
૪ લાલ જલેચો	૭૦
૫ જખીલી પામરી	૭૧

વર તરફનાં સ્થામઠયાં વખતે ગાવાનું ગીતો.

૧ દાદા વિના કેમ ચાલશે રે	૭૨
૨ ઝટો ઝટ રે કહી વહુ કાગળ મોકલે	૭૩
૩ નવે નગરથી ચોળ ચુંદડી	૭૪

બાની વાસામાં પેસતાં ગાવાનું ગીત.

૧ આજ આનન્દ મારે અંગ ન માય રે...	૭૪
---------------------------------	-----	-----	----

લગન લઇને આવે તે વખતે ગાવાનું ગીત.

૧ લગનીયો છે લાડીનો બાપ	૭૫
------------------------	-----	-----	----

જમવા જતી વખતે ગાવાનું ગીત.

૧ નગર રહું રે ત્રાંબાવટી	૭૫
--------------------------	-----	-----	----

કુંવારાં પડકું લઇને આવે ત્યારે ગાવાનું ગીત.

૧ ટોડે મોરી રે કરમંદડી	૭૬
------------------------	-----	-----	----

કલવો લઇને જતી વખતે ગાવાનું ગીત.

૧ હંપા ઘી પી રે ઘી પી	૭૬
-----------------------	-----	-----	----

બીડી સંચારતી વખતે ગાવાનું ગીત.

૧ લીલુડી ઘોડી	૭૬
---------------	-----	-----	----

નાવજી લઇને જતાં ગાવાનું ગીત.

૧ સખી રે સુવાસજી સૌ મળી	૮૨
-------------------------	-----	-----	----

વર પરણવા ચડે તે વખતે ગાવાનું ગીત.

૧ તું રે મેધાપુરના માળીડા... ... ૭૮

૨ દશરથની જન ૧૦૭

વરબોડામાં ચાલતાં ગાવાનું ગીત.

૧ શ્રી કૃષ્ણ ઘેડે ચડ્યા ૮૦

વર પોંખવા જતી વખતે ગાવાનું ગીત.

૧ સગીય સાસુય કરો શણગાર રે ૮૩

હસ્તમેળાપ વખતે ગાવાનું ગીત.

૧ સમે વરતે છે સાવધાન રે ૮૩

લગ્ન સમયે ગાવાનું ગીત.

૧ શ્રીકૃષ્ણ વિવાહ. ૯૦

ચોરી વખતે ગાવાનું ગીત.

૧ ઇશ્વર વિવાહ ૮૪

કંસાર પીરસતી વખતે ગાવાનું ગીત.

૧ લાડો લાડી જમે રે કંસાર ૯૪

ચોરીએ ચડી ઉતરી જાનીવાસે જતાં ગાવાનું ગીત.

૧ અપાઠી પ્રણુ ૯૫

ચુંદડી પચોળાં વખતે ગાવાનું ગીત.

૧ ગોળ લાગે ગળીએ ૯૮

જમણ પહેરામણી.

૧ જેસો ચાંપો મેથો ૯૮

જાન સોંહાહતી વખતે ગાવાનું ગીત.

૧ વેવાઈના માંડવા હેઠ ૧૦૨

કન્યા વળાવતી વખતે ગાવાનાં ગીતો.

૧ સવામણુ સોનાનો દીવડો રે	૧૦૨
૨ આણુડા લીણુડા વાંસની	૧૦૨
૩ આદશઆદશ પીપળો	૧૦૩
૪ દાદાને આંગણુ આંબલો	૧૦૩
૫ હાલો હાલો હાથલણી શણગારો રે	૧૦૩

કન્યા વળાવી આવતી વખતે ગાવાનું ગીત.

૧ વળી વળી દાદો પુછે વાત રે	૧૦૪
----------------------------	-----	-----	-----

વરધોડીયાં સોંઠાડતી વખતે ગાવાનાં ગીત.

૧ ઉજળાં મોતી ને નીરમળાં નીર રે	૧૦૪
--------------------------------	-----	-----	-----

વરધોડીયાં ચોંખતી વખતે ગાવાનાં ગીત.

૧ સાઠી ચોખાનું મુંદરડું	૧૦૫
-----------------------------	-----	-----	-----

વરણ તથા કન્યા ગોઝગ પાસે બેસે ત્યારે ગાવાનું ગીત."

૧ કણકણ કાંકણ ને વચ્ચે ચુડી રે	૧૦૫
-------------------------------	-----	-----	-----

મીઠોળ છોડતી વખતે ગાવાનું ગીત.

૧ દોરડીયે દસ ગાંઠ હો	૧૦૬
----------------------	-----	-----	-----

મોસાળાં વખતે ગાવાનું ગીત.

૧ કોડે છે પમરણુ આરંભ્યાં	૧૦૭
--------------------------	-----	-----	-----

પંચમારીનાં ગીતો.

૧ રતી વડુ	૧૦૬
૨ સોળ સહસ્ર મળી મુંદરી...	૧૧૦
૩ સાસુ લાબ્યાં અનુપમ ધાટ	૧૧૧

શખડી બાંધતી વખતે ગાવાનું ગીત.

૧ એમ બોલ્યાં આ કૃષ્ણની રાણી	૧૧૨
-----------------------------	-----	-----	-----

અધરણીનાં ગીતા.

સાંજનાં ગીતા.

૧	મ્રણુને પેલડો માસ	૧૧૬
૨	આદસ માદસ નહીં ગમીયા	૧૧૮
૩	મ્રણુ શેરડીયે સાંચરીયા...	૧૧૯
૪	પહેરો રે લાડકડી વર કાંચળી રે	૧૧૯
૫	ફાગણ મહીને વસંતના દહાડા	૧૨૦
૬	લંકારે મદ્યકાં સુનાં રે અણાવો	૧૨૧
૭	ઓરડે તે ઉભાં રાણી રાજે રે	૧૨૨
૮	સુણો રે સ્વામી હામ છે મોટી	૧૨૩
૯	ભોળી મ્રણુ	૧૨૪

પથલાં બરતી વખતે આવનાં ગીતા.

૧	પંચ વધાવો	૧૦૫
---	---------------	-----	-----

રાંદલાનાં ગીતા.

૧	લીલો ઘોડો રણપાંખડીયો	૧૨૬
૨	જવના જવારા મેં વાબ્યા	૧૨૬
૩	લીલા ચણાની ચણોઢી	૧૨૭

જનોડનાં ગીતા.

સાંજનાં ગીતા.

૧	બડવો કાને કડી	૧૨૮
૨	જીરે બડવાજી રીસાધ બેઠા	૧૨૯

માંડવા વખતનાં ગીતા.

૧	લીલી ટોપી રે	૧૩૦
---	------------------	-----	-----

જનોડ દેવા બેસે ત્યારે આવનાં ગીત.

૧	મારે આંગણુ કુલ ફરનું ઝાડવું	૧૩૧
૨	લીલી ટોપી રે બહારી વાંકે અબોડે...	૧૩૨

સમુરતાને વખતે ગાવાનાં ગીતો.

મગ ભેળતી વખતે ગાય છે.

તેલંગ દેશથી બળભદ્ર આવ્યા, કો બળભદ્ર શું શું લાવ્યા ?
 પહેલી વણુને ખાંડી કંકુ, ખીણ વણુને હલદર માંડીયા.
 અગણી વણુને વાંકડી સોપારી, ચોથી વણુને લીલુડાં નાળીયેર
 એટલું લઈ ઘેર બળભદ્ર આવ્યા, કોડો ગોરા શ્રી કૃષ્ણ
 માંડવીએ જઈ દાણ ચુકાવો, દાણ ચુકાવી જણુસ લયાવો
 એણીપેરે વરરાખનો સોહેળો, તેલંગ દેશથી નાનાભાઈ આવ્યા.
 કો નાનાભાઈ શું લઈ આવ્યા, પેલી વણુને મગરે મનોરા
 ખીણ વણુને ધર્તે ગોરડીયા, અગણી વણુને અડદ ઇંગોરીયા
 ચોથી વણુને સાઠી ચોખા, એટલું લઈ ઘેર નાનાભાઈ આવ્યા.
 કોડો ગોરા મોટાભાઈ, માંડવીએ જઈ દાણ ચુકાવો
 દાણ ચુકાવી જણુસ લયાવો, એણીપેરે લાડકાનો સોહેળો
 ખાંડી કંકુ દીલડાં ફલાવો, હલદર માંડીયો પીઠડી દળાવો
 લીલુડાં નાળીયેર પસ ભરાવો, વાંકડી સોપારી ખીડલાં અપાવો
 એણીપેરે હોંસીલાનો સોહેળો રે,
 મગરે મનોરા પીઠડી દળાવો, ધર્તે ગોરડીયા કંસાર ભરડાવો
 અડદ ઇંગોરીયા પાપડ વણાવો, સાઠી ચોખા સુંદરડું રંધાવો
 એણીપેરે હોંસીલાનો સોહેળો રે,

લીલાં જાણુની ગાર કરાવો રે, ત્યાં કાંઈ કંકુના છાંટા દેવરાવો રે,
 ત્યાં કાંઈ કંકુના ચડા દેવરાવ્યા રે, ત્યાં કાંઈ મોતીના ચોક પુરાવો રે
 ત્યાં કાંઈ મોતીના ચોક પુરાવો રે, ત્યાં કાંઈ ધીના દીવાઅજવાળો રે
 ત્યાં કાંઈ ધીના દીવા અજવાળો રે, ત્યાં કાંઈ સોનાના બાળેઠ ઢાળો રે
 ત્યાં કાંઈ સોનલા બાળેઠ ઢાળો રે, ત્યાં કાંઈ જોશીજીને નેડાવો રે
 ત્યાં કાંઈ જોશીજીને નેડાવો રે, લાડકડાંનાં લગન લખાવો રે
 મહારે પગરણ આવીયું પહેલું રે, મેં તો સધયર કેવરાવ્યું બહેલું રે
 મહારે પગરણ આવ્યું ધાર્ધ રે, મેં તો તેડાવ્યા બાઘભોગ્ગાં રે
 મહારે વીરોજી આવ્યા સીમે રે, મહારાં હૈડલાં ટાઢાં લીમે રે
 મહારે વીરોજી આવ્યા ઝાંપે રે, દુશમનીયાનાં હૈડલાં કાંપે રે
 મહારે વીરોજી આવ્યા શેરી રે, વજડાવો ઢોલ ને ભેરી રે
 મહારે વીરોજી આવ્યા ખડકી રે, વાગી વાગી ઘોડલીયાની પડધી રે
 મહારે વીરોજી આવ્યા ડેલી રે, હું તો જોવાને ચઢ હું ઘેલી રે
 મહારે વીરોજી આવ્યા ધાઘ રે, મેં તો ચર ભરી સેવ ઓસાઘ રે
 મેં તો ચર ભરી સેવ ઓસાઘ રે, મેં તો ઢળક વાઢી લી રેડાઘ રે
 મેં તો ઢળક વાઢી લી રેડાઘ રે, મેં તો બોખલે ખાંડ પીરસાઘ રે
 મેં તો બોખલે ખાંડ પીરસાઘ રે, મેં તો જમાડયાં બાઘ ભોગ્ગાં રે
 મેં તો જમાડયાં બાઘ ભોગ્ગાં રે, મારી નણુદી તો રોપે ભરાઘ રે
 નણુદલ આવડો રોપ ન કીજો રે, મારું અન્તર એથી સીજો રે
 નણુદલ આવડું ન જાણેલ આઘ રે, ન તેડાવત બાઘ ભોગ્ગાં રે
 નણુદલ આવડું જાણ્યું ન પેલું રે, ન કેવરાવત મધ્યર બહેલું રે
 મારી નણુદ ન કરીયે ઝાઝું રે, મારા વીરોજી પ્રમજો હું લાણું રે

મારે આંગણ કંકડાંનો છોડ કે, છોડ છોડાવો ને લખોરે કંકોતરી
 તેડાવો રે કાંઈ આશાપુરીના જોશી, કે આજ મારે લખવી છે કંકોતરી
 બંધાવો રે મારે કીયા બાધને, છેડે કે જ્ય મારે કંઈ બાધને સાસરે
 ખેન રે તમે સુતાં છો કે જંગો, તમારે મધ્યર પગરજુ આદર્યાં રે
 વીરા રે તમે કીયે દેશથી આવ્યા, કીયે દેશ તમારાં બેસણ્યાં રે
 બેનડી રે અમે હાલાર દેશથી આવ્યા, કે નગર ગામ અમારાં બેસણ્યાં રે
 વીરા રે તમે કીયા બાધના મોભી કે, કે કંઈ વહુ માતાને ઉદર વસ્ત્રા
 બેન રે અમે ફલાણા બાધના મોભી કે, ફલાણી વહુ માતાને ઉદર વસ્ત્રા
 બેની રે મારી ધર થડીયાંની ઘેરી કે, માનો જ્યો વીર ન ઓળખ્યો
 વીરા રે મને છોડે હરવાળી કે, વાછરે વાળતાં વીર ન ઓળખ્યો
 બેન રે તમે મોળ શણગાર કે, પેરે પટોળાં ઓટો ચુંદડી
 આગળ રે મારા વીરાળના ઘોડા કે, પડધી વાગે ને ધરતી ધમધમે
 વચમાં રે મારે બેનર બાધની વેલુ કે, માફા ઝળકે મસરે નાણા
 પાછળ રે મારે બટજી પુરખીયા કે, કમર બાંધીને ખાસડ ખડખડે.

લીલુડી લેખણ વાપરી, મસ, મરવો ને માંહીં કપુર રે
 હોત મગાવો દેશાવરી, અક્ષર લખશે મોટાં વહુના કંથ રે
 અક્ષર લખજો નિમંણા, વાંચી જોશે બેની બાધનો કંથ રે
 વાંચીને બેલા પધારજો, આપણે ઘેર છે વરધ ને વીવા રે
 આવી જકો તો આવજો, નહીંતર બેની બાધને મોકલજો રે
 નહીં રે આવો તો રસણાં, આપણાં સગપણનો શો રે સવાદ રે

સાંજમાં ગાવાનાં ગીતો.

સોનાની સાંજ ને રૂપાના મોર વાસ્યા રે, ઉડે રે પાંખાળા સુડલા નોતરે
ગામ ન જાણું ને નામ ન જાણું રે, ફેરસ થેર જાંઘે રે સુડલા નોતરે
ગામ છે નવું ગામ ને નામ છે બેનીયાઇ, ભટજી થેર જાઓ સુડલા નોતરે
ઉઠો ગોરાં બેની બાઇ કરે શણુગાર રે, પેરે પટોળાં ઓઢો ચુંદડી રે
શાળ ભર્યો ધુલડે, છીપ ભરી શરખડે, વચમાં મેલો શ્રીફલ ખીજેરડાં રે
છાપ ભરી ધુલડે માલધુ આવે રે, ઘરે પુછે રે વીવા ક્યાં હવા રે
જ્યેલી ખડકી ને નવલાં કમાડ રે, ગોખ જાળીયાં મંદિર માળીયાં રે
આવશે બેનર બેની બાઇ, બેસશે માંડવા હેઠરે, વરરાજનાં નયણું શણુગારશે.

સાંજ રે તમે રે પનોતાં તો, સમી સાંજે આગળાં રે
સમી સાંજ તમે રે પનોતાં તો, ઓરડે આગળાં રે
ઓરડા તમે રે પનોતાં તો, પરસાળે આગળાં રે
પરસાળ તમે રે પનોતાં તો, પટમોઇએ આગળાં રે
પટમોઇ તમે રે પનોતાં તો, ડેલીએ આગળાં રે
ડેલી તમે રે પનોતાં તો, ખડકીએ આગળાં રે
ખડકીએ સોનાનાં કમાડ, રેવે રૂપા કરી આગળી રે
સસરા રે સોરઠડી ખડકી નીપજે રે
આઠ ઓરડા ને નવમી ઓસરી રે
દશમીને વડેરી ગજર, કન્યા મંદિર જોવા સાંચર્યાં રે
સસરા મુજને ઝાલ મુમડાં ઘડાવ, માંડવડે હીંદુ મલપતી રે
માંડવ વાંસ બેચાર, બે આગળા ને બે લીલડા રે
દાતણ ન કરે રે જીથો ઓલથું રી,
પરણું તો કીયા દેવની કુંવરી, નહીં તર રહું કુંવારડો રી

મહન ન કરે રે છધો તેલથીરી,
 પરણું તો કીયા દેવની બત્રીજી નીકર રહું કુંવારડો રી
 અગોળ ન કરે રે છધો મેલશું રી,
 પરણું તો કીયા દેવની બાણેજી નીકર રહું કુંવારડો રી
 ભોજન ન કરે રે છધો ભુખશું રી
 પરણું તો કીયા દેવની બેનર, નીકર રહું કુંવારડો રી
 મુખવાસ ન કરે રે છધો પાનશું રી
 પરણું તો કહ બાછની બેનડ, નહીં તો રહું કુંવારડો રી
 રમત ન રમે રે છધો રંગશું રી
 પરણું તો કહ બાછની જનમી, નહીં તો રહું કુંવારડો રી
 પોદણુ ન કરે છધો નીદશું રી
 પરણું તો કહ બાછની બત્રીજી, નીકર રહું કુંવારડો રી
 કીયા બાછ તમારા વીવાએ, મેં તો કોડે રંગી ચુંદડી રી
 સંકેલું ત્યાં કાળીમાં સમાય, ઉમેળું ત્યાં જગમગ થાય
 મોઢા મોઢા દેવ મોરાર શ્રી કૃષ્ણ મોઢા રકમણી રી
 રકમણી રાતડા દાંત, શ્રી કૃષ્ણ રાતાં મોળીયાં રી
 કીયા બાછ તમારા વીવાએ, મેં દેવ સધળા નોતર્યા રી
 નોતર્યા સધળા દેવ, કાયલડી છ્યાં વશે રી
 કાશીમાં શ્રી વિશ્વનાથ નોતર્યા રી
 વિશ્વનાથ અનપૂર્ણા સહીત—કાયલડી
 દારિકામાં શ્રી રણુછોડરાય નોતર્યા રી
 રણુછોડરાયે રાધાજી સહીત—કાયલડી
 માધવપુરથી માધવરાયજી નોતર્યા રી
 માધવરાયજી રકમણીજી સાથ—કાયલડી
 કીયા બાછ તમારે વીવાએ, મેં તો રાય સધળા નોતર્યા રી
 નોતર્યા સધળા રાય—કાયલડી.

સાવરે સોનાનું પોપટ પાંજરું જ્યારે રાધાજીને ભેટ
 અજવાળો વહુઅર દીવડો।
 દીવડીયો મેલીશ, માન્ય સાજન ઘેર આવશે
 સાજનીયાં માફરે વરરાજના દાદા ઘેર કીયા દેવ પધારશે
 આવશે બેસશે પાટ ઘેર મુરતીયાં પુછાવશે
 સાવરે સોનાનું પોપટ પાંજરું જ્યારે સોરઠ સરકારને ભેટ
 અજવાળો સૈયર દીવડો।
 દીવડીયો મેલીશ, માન્ય સાજન ઘેર આવશે
 સાજનીયાં રે મારે વરરાજને કાકા ઘેર કીયા દેવ પધારશે
 આવશે બેસશે પાટ ઘેર ભત્રીજો પરણાવશે
 સાવ સોનાનું પોપટ પાંજરું જ્યારે રાજાજીને ભેટ
 અજવાળો વહુઅર દીવડો।
 દીવડીયો મેલીશ માન્ય સાજન ઘેર આવશે
 સાજનીયાં મારે વરરાજના મામા, ઘેર કીયા દેવ પધારશે
 આવશે બેસશે પાટ ઘેર, મોસાળાં લઇ આવશે
 સાવરે સોનાનું પોપટ પાંજરું જ્યારે રાણાજીને ભેટ
 અજવાળો વહુઅર દીવડો।
 દીવડીયો મેલીશ, માન્ય સાજન ઘેર આવશે
 સાજનીયાં મારે વરરાજના વીરા ઘેર કીયો ભાઇ પધારશે
 આવશે બેસશે પાટ ઘેર, વાણત્રો લઇ આવશે

આ સરસત સ્વામીને વીનવું, ધણું રાજ થયો,
 આ મહુપત લાગું પાય માલજુલી રાજ થયો।
 આ અગર ચંદનના ઓરડા ધણું રાજ થયો,
 આ સુખડ રસીયાં કમાડ માલજુલી રાજ થયો।

આ સાગ સીસમના ઢોલીઆ ઘણું રાજ હ્યો,
 આ ડમરા મરવાનાં છે વાણુ માલણુલી રાજ હ્યો.
 આ અતલસનાં અશીસડાં ઘણું રાજ હ્યો,
 આ મશરૂની તળાઇ માલણુલી રાજ હ્યો.
 આ ગાલે તે ગાલમશુરીયાં ઘણું રાજ હ્યો,
 આ બાસ્તાના ઝોછાડ માલણુલી રાજ હ્યો.
 આ ચાર પાયે ચાર પુતળી ઘણું રાજ હ્યો,
 આ આંડાણુયે ધુમે છે મોર માલણુલી રાજ હ્યો.
 ત્યાં પોટે કાપાલાઇ પાતળા, ઘણું રાજ હ્યો.
 કાં વડુ દોળેરે વાય માલણુલી રાજ હ્યો.
 મારે ઝોરડીએ આદતર વસેં ઘણું રાજ હ્યો,
 મારે બારસાખે બેઠારે ગણેશ માલણુલી રાજ હ્યો.
 મારે મોભારે માણેક શોભતાં ઘણું રાજ હ્યો,
 મારે રાંધણુયે જડીયાં ઝવેર માલણુલી રાજ હ્યો.
 મારે મેડીનું માંડણુ ઢોલીયો ઘણું રાજ હ્યો,
 ઢોલીયાનું માંડણુ રૂંડો વીર માલણુલી રાજ હ્યો.
 મારે પટશાળનું માંડણુ પારણું ઘણું રાજ હ્યો,
 પારણુનું માંડણુ રૂંડો પુત્ર માલણુલી રાજ હ્યો.
 મારે હાંડલડે હીરા જડયા ઘણું રાજ હ્યો,
 મારી હાંકણુએ જડયારે ઝવેર માલણુલી રાજ હ્યો.
 મારે મસેંતે મોતી જડયાં ઘણું રાજ હ્યો,
 મારી તાવડીએ ત્રણ રત્ન માલણુલી રાજ હ્યો.
 મારે રાંધનારીને હાથ રાખડી ઘણું રાજ હ્યો,
 જમનારાને હાથે છે વેદ માલણુલી રાજ હ્યો.
 મારે કામનારીને કોટે કાંઠલી ઘણું રાજ હ્યો,
 દળનારી માથે છે મોડ માલણુલી રાજ હ્યો.

મારે પાણીવારી પગે પાવલાં ધણું રાજ સ્યો,
 મારે ગોખાને છુધરમાળ માલણુલી રાજ સ્યો.
 મારે છુંશને પગે છે છુધરા ધણું રાજ સ્યો,
 મારે ઉદરને અતલસની ઝુલ માલણુલી રાજ સ્યો.
 મારે કીડીને ફાટે કાંઠેલો, ધણું રાજ સ્યો,
 મેકોડાને નવસર હાર માલણુલી રાજ સ્યો.
 મારે માંકડ માથે મોળીયાં ધણું રાજ સ્યો,
 મારે ચાંચડ ચાવે છે પાન માલણુલી રાજ સ્યો.
 મારે છછુંદર ચાલે છછુકતી ધણું રાજ સ્યો,
 મારે ધરોળી પેરણુ બાટ માલણુલી રાજ સ્યો.
 મારે ગાય ભેંશને પગે ઝાંઝરી ધણું રાજ સ્યો,
 મારે બળદને છુધરમાળ માલણુલી રાજ સ્યો.
 મારે સાંકની ફાટે સાંકળી ધણું રાજ સ્યો,
 મારે તેજીડાં જડીત પલાણુ માલણુલી રાજ સ્યો.
 મારે મેલલ ઝુલે બારણે ધણું રાજ સ્યો,
 મારી ખડકાએ ખેલે છે બાણુ માલણુલી રાજ સ્યો.
 મારે પટમોઈ એ પોપટ પાંજરાં ધણું રાજ સ્યો,
 મારે પરસાળે લક્ષ્મીનો વાસ માલણુલી રાજ સ્યો.
 મારે માંડવ નાણાવટીઆ ભમે ધણું રાજ સ્યો,
 નાણાંવટીઓ કંઈ બાઈનો કંથ માલણુલી રાજ સ્યો.
 મારે માંડવ વહેવારીયા ભમે ધણું રાજ સ્યો,
 વહેવારીઓ નાની વડુનો કંથ માલણુલી રાજ સ્યો.
 મારે માંડવ વખારીયા ભમે ધણું રાજ સ્યો,
 વખારીયો છે કંઈ વડુનો કંથ માલણુલી રાજ સ્યો.
 મારે લાંબીરે લેખણુ કાનમાં ધણું રાજ સ્યો,
 લેખાવટીયો કંઈ વડુનો કંથ માલણુલી રાજ સ્યો.

૧૨ે માંડવીયે પુતળીયું રમે ધણું રાજ સ્યો,
 પુતળીયુમાં કઈ બાઈનાં નામ માલણુલી રાજ સ્યોં
 મારી વવાઈને બાણી સુઠીયાં ધણું રાજ સ્યો,
 દીકરીયુને દાંતના ચુડલા માલણુલી રાજ સ્યોં
 મારે માંડવે લવીંગ એલચી ધણું રાજ સ્યો,
 જનધ્યાને પાન પચાસ માલણુલી રાજ સ્યોં
 મારે માંડવે જોશે બણી લાપશી, ધણું રાજ સ્યો,
 વરરાજને ઘેવરી કંસાર માલણુલી રાજ સ્યોં
 જનધ્યાને ઉતારા ઓરડા ધણું રાજ સ્યો,
 વરરાજને મેડીના મોલ માલણુલી રાજ સ્યોં
 જનધ્યાને દાતણુ દાડમી ધણું રાજ સ્યો,
 વરરાજને કરંજની કામ માલણુલી રાજ સ્યોં
 મારા જનધ્યાને મદન તેલનાં ધણું રાજ સ્યો,
 વરરાજને તેલ ધુલેલ માલણુલી રાજ સ્યોં
 જનધ્યાને નાવણુ કુંડીયું ધણું રાજ સ્યો,
 વરરાજને દુધ ને ખાંડ માલણુલી રાજ સ્યોં
 જનધ્યાને સામધ્યાં શોભતાં ધણું રાજ સ્યો,
 વરરાજને વગડે નીશાન માલણુલી રાજ સ્યોં
 મારા બડવાને મોઢે સરસ્વતી ધણું રાજ સ્યો,
 કન્યા અખંડ એવાતન હોય માલણુલી રાજ સ્યોં
 મારા બડવાનો કંઠ હીરે જડયો ધણું રાજ સ્યો,
 મારી કન્યાને સોળ શણુગાર માલણુલી રાજ સ્યોં

આ પેલા તે પ્હોરની વડાઇ ધણું રાજ સ્યો,
 વડાઇમાં કોણુ કોણુ હોય માલણુલી રાજ સ્યોં

આ પેલી વડાધમાં ગોહીલરાજ ધણું રાજ થ્યો,
 પ્રધાને ત્યાં પુછી છે વાત માલણુલી રાજ થ્યો૦
 આ કીયારે ભટ્ટના ઝોરડા ધણું રાજ થ્યો,
 અને કીયારે ભટ્ટના વાસ માલણુલી રાજ થ્યો૦
 આ કોણુ સદેવના કીયા બાઈ ધણું રાજ થ્યો,
 આ તેરે ભટ્ટના અવાસ માલણુલી રાજ થ્યો૦
 આ ગોહીલરાજ તેડાં મોકલે ધણું રાજ થ્યો,
 ભટ્ટ કીયાદેવ ઝોહરો પધારે માલણુલી રાજ થ્યો૦
 આ તમારે કુંવર કેરે સોહેળો ધણું રાજ થ્યો,
 તમારે જોધ્યે તે રે મંગાવે માલણુલી રાજ થ્યો૦
 આ અમારે જોધ્યે પીળાં સોનલાં ધણું રાજ થ્યો,
 ઘોળા રૂપાની છાંટ છોડાવે માલણુલી રાજ થ્યો૦
 આ પીળાં સોનાં મારી વહુઅરને ધણું રાજ થ્યો,
 ઘોળા રૂપાં દીકરીયુને કાજ માલણુલી રાજ થ્યો૦
 આ વહુવારે પેરે મારાં ધર વસ્યાં ધણું રાજ થ્યો,
 દીકરીયું તો પરધેર જાય માલણુલી રાજ થ્યો૦
 આ અમારે જોધ્યે સાચી અભરામી ધણું રાજ થ્યો,
 રૂપયાની છાંટ છોડાવે માલણુલી રાજ થ્યો૦
 આ સાચી અભરામી મારી વહુઅરને ધણું રાજ થ્યો,
 રૂપીઆ દીકરીયુને કાજ માલણુલી રાજ થ્યો૦
 આ વહુઆરે પેરે મારાં ધર વસ્યાં ધણું રાજ થ્યો,
 દીકરીયું તો પરધેર જાય માલણુલી રાજ થ્યો૦
 આ અમારે જોધ્યે પીળાં પટોળીયાં ધણું રાજ થ્યો,
 ધરચોળાંની છાંટુ છોડાવે માલણુલી રાજ થ્યો૦
 પીળાં પટોળાં મારી વહુવારને ધણું રાજ થ્યો,
 ધરચોળાં દીકરીયુને કાજ માલણુલી રાજ થ્યો૦

આ વહુઆર પેરે મારાં ધર વસ્યાં ધણું રાજ સ્યો,
 દીકરીયું તો પરધેર જાય માલણુલી રાજ સ્યો૦
 આ અમારે જોધ્યે પીળાં પીતાંજર ધણું રાજ સ્યો,
 મુગટાની છાંટું છોડાવો માલણુલી રાજ સ્યો૦
 પીળાં પીતાંજર મારા કુંવરીયાને કાજ ધણું રાજ સ્યો,
 મુગટા જમાયુંને કાજ માલણુલી રાજ સ્યો૦
 આ કુંવરીયા પહેરે મારા ધર વસ્યાં ધણું રાજ સ્યો,
 જમાયું તો ધેર લઇ જાય માલણુલી રાજ સ્યો૦
 આ અમારે જોધ્યે સવા મણુ કંકુ, ધણું રાજ સ્યો,
 હીંગળાની પેટીઓ મંગાવો માલણુલી રાજ સ્યો૦
 પરતીશ પરતીશ કંકુ નામદું. ધણું રાજ સ્યો,
 પીયળ કરવા લલાટ માલણુલી રાજ સ્યો૦
 અમારે જોશે લીલા મગડા ધણું રાજ સ્યો,
 કાઠા ધઉંની ગુણુ મંગાવો માલણુલી રાજ સ્યો૦
 અમારે જોશે લીલાં નાળીએર ધણું રાજ સ્યો,
 સાપારીની છાંટું છોડાવો માલણુલી રાજ સ્યો૦

એક રાજદુવારમાં રમતાં કન્યાજીને, દાદાજીએ હસીને બોલાવીયાં
 કાંકાં રે દીકરી તારી હેહજ દુખળી, આંખડલી રતનાવળી
 નથી નથી રે દાદા મારી હેહજ દુખળી, આંખડલી રે હીરે જડી
 એક ગોરો તે વર મ જોશે રે દાદા, ગોરો તે આપ વખાણુશે
 રડો કડ રે પાતળીયો ને મુખરે સામળીયો, તે મારી સહીયરે વખાણુશે
 પાણુ તે ભરતી પ્રાણુધારીએ વખાણુશે, બહોરે વખાણુશે મારી જાભીએ
 એક રાજદુવારમાં રમતાં કન્યાજીને, કાકાજીએ હસીને બોલાવીયાં
 કાકા રે બીજીજી તારી હેહજ દુખળી, આંખડલી રતનાવળી
 નથી નથી રે કાકા મારી હેહજ દુખળી, આંખડલી રે હીરે જડી

એક ઉચો તે વર મ જોશે રે કાકા, ઉચો તે નત નેવાં ભાંગશે
 રડો કડ રે પાતળીયો ને મુખ રે શામળીયો, તે મારી સહીયરે વખાણીયો
 પાણી તે ભરતી પાણીયારીએ વખાણીયો, બલો રે વખાણ્યો મારી ભાભીએ
 એક રાજદુવારમાં રમતાં કન્યાજીને, મામાજીએ હસીને બોલાવીયાં
 કાં કાં રે ભાણેજ તારી દેહજ દુખળી, આંખડલી રતનાવળી
 નથી નથી રે મામા મારી દેહજ દુખળી, આંખડલી રે હીરે જડી
 એક કાળો તે વર મ જોશે રે મામા, કાળો તે કુટુંબ લગવશે
 રડો કડ રે પાતળીયો ને મુખ રે શામળીયો, તે મારી સહીયરે વખાણીયો
 પાણી તે ભરતી પાણીયારીએ વખાણીયો, બલો રે વખાણ્યો મારી ભાભીએ
 એક રાજદુવારમાં રમતાં કન્યાજીને, વીરેજીએ હસીને બોલાવીયાં
 કાં કાં રે ખેડેન તારી દેહજ દુખળી, આંખડલી રતનાવળી
 નથી નથી રે વીરા મારી દેહજ દુખળી, આંખડલી રે હીરે જડી
 એક હીંગણો તે વર મ જોશે રે વીરા, હીંગણો તે નીત ઠેપે આવશે
 રડો કડ રે પાતળીયો ને મુખ રે શામળીયો, તે મારી સહીયરે વખાણીયો
 પાણી તે ભરતી પાણીયારીએ વખાણીયો, બલો રે વખાણ્યો મારી ભાભીએ

સોય રંગ રમે રે કુંવારાં, કન્યાજી તો એમ બણે રે
 દાદાજી મુજ પરણાવો, ધ વર છે વેવારીયો રે
 કહો દીકરી કાયાંથી દીડો, શેણે તારાં મન મોહ્યાં રે
 રમતો તો બંશરી બજાર દહુલે, આઈનાં મન મોહ્યાં રે
 સોય રંગ રમે રે કુંવારાં, કન્યાજી તો એમ બણે રે
 કાકાજી મુજ પરણાવો, ધ વર છે વેવારીયો રે
 કહો ભત્રીજ કાયાંથી દીડો, શેણે તારાં મન મોહ્યાં રે
 બણેતો તો ભટ્ટની નીશાળ અક્ષરે, આઈનાં મન મોહ્યાં રે

સોય રંગ રમે રે કુંવારાં, કન્યાજી તો એમ ભણે રે
 મામાજી મુજ પરણાવો, ઇ વર છે વેવારીયો રે
 કહો ભાણેજ કીયાંથી દીડો, શેણે તારા મન મોઢાં રે
 જમતો તો શાક ને દાળ, ચતુરાઈએ આછનાં મન મોઢાં રે
 સોય રંગ રમે રે કુંવારાં, કન્યાજી તો એમ ભણે રે
 વીરાજી મુજ પરણાવો, ઇ વર છે વેવારીયો રે
 બહેની સપનાં લાખ્યાં કે, શેણે તારાં મન મોઢાં રે
 નથી વીરા સપનાં લાખ્યાં કે, નથી આછનાં મન મોઢાં રે
 ઝીલતાતા સરોવરની પાળ, ચોટલે આછનાં મન મોઢાં રે
 સોય રંગ રમે રે કુંવારાં, કન્યાજી તો એમ ભણે રે
 માતાજી મુજ પરણાવો, ઇ વર છે વેવારીયો રે
 કહો એટા કીયાંથી દીડો, શેણે તારાં મન મોઢાં રે
 એઠાના મેડીને મોલ, લક્ષ્મીનાં લેખાં કરે રે

પાંજરીયામાં પોપટ જેમ ભણે,
 એનના દાઢાજી વર ક્યારે આવશે,
 સંકાગઢનાં તે સોના મંગાવશું,
 એનર એમ કરી વરને મનાવશું,
 પાંજરીયામાં પોપટ જેમ ભણે,
 એનના કાકાજી વર ક્યારે આવશે,
 મલબાર શહેરનાં મોતી મંગાવશું,
 એનર એમ કરી વરને મનાવશું,
 પાંજરીયામાં પોપટ જેમ ભણે,
 એનના મામાજી વર ક્યારે આવશે,
 હળવદ શહેરના હીરા મંગાવશું,
 ભાણેજ એમ કરી વરને રીઝાવશું,

કુંવારાં એની આછ એમ ભણે
 એનર લંકાગઢ વાણુ પુરાવશું,
 તમારા વરજીની પોંચી ઘડાવશું,
 ઝાઝી હોંશે એની આછ પરણાવશું
 કુંવારાં કન્યાજી તો એમ ભણે
 એનર મલબાર શહેર વાણુ પુરાવશું
 તમારા વરજીની પોંચી ચઢાવશું
 ઝાઝી હોંશે કન્યાજી પરણાવશું
 કુંવારાં કન્યાજી એમ ભણે
 ભાણેજ હળવદ શહેર વાણુ પુરાવશું
 તમારા વરજીની પોંચી જડાવશું
 ઝાઝી હોંશે ભાણેજ પરણાવશું

પાંજરીયામાં પોપટ જેમ બણે, કુંવારાં કન્યાજી એમ બણે
 ખેનના વીરાજી વર ક્યારે આવશે, ખેનર જુનાગઢ સહેર લખાવશું
 જુનાગઢના જડીયા તેડાવશું, તમારા વરજીની પોંચી જડાવશું
 ખેનર એમ કરી વરને મનાવશું, ઝાઝી હોંશે ખેનને પરણાવશું

મોટાભાઈ આના વડોદરે, જાયલ લાબ્યા એચાર રે
 જાયલ લાબ્યા એચાર રે૦

જોરી જોરાંને જાયલ શોભતાં, ઉંચી મેડી ને દીવડો ન બજે
 ન દીડી ધરડાની નાર રે, ન દીડી ધરડાની નાર રે
 હવે રે જાયલ માડી શું કરું, દોકડા એટા હજાર રે
 ખરબ્યા અવાર રે, ખરબ્યા અવાર રે
 માડી જાયલ હવે શું કરું, એટા જાયલ જાયલ શું કરે
 જાયલ મોટી ખેનને આપો રે, મોટી ખેનને આપો રે
 મોટી ખેનને નાનાં છોકરાં, જાયલ મેલેરાં ચાય રે
 માડી જાયલ હવે શું કરું, એટા જાયલ જાયલ શું કરે
 જાયલ સારી ખેનને આપો રે, સારી ખેનને આપો રે
 સારી ખેનને બોળાં સાસરાં, જાયલ ફાટી જાય રે
 જાયલ ફાટી જાય રે૦

માડી જાયલ હવે શું કરું, એટા જાયલ જાયલ શું કરે
 જાયલ નાની બાઈને આપો રે, નાની બાઈને આપો રે
 નાની બાઈની ચાલ ઉતાવળી, જાયલ ઝરડકે જાય રે
 ઝરડકે જાય રે૦

માડી જાયલ હવે શું કરું, એટા જાયલ જાયલ શું કરે
 ખેની બાઈને આપો રે, ખેની બાઈને આપો રે
 ખેની બાનાં સાસરાં વેગળાં, જાયલ રજે બરાય રે
 જાયલ રજે બરાય રે૦

માડી ડાયલ હવે શું કરું, બેટા ડાયલ ડાયલ શું કરે.
 શોભે મારા ધરડાની નાર રે, શોભે મારા ધરડાની નાર રે
 હવે મેડીમાં દીવડો બળે રે, દીડી ધરડાની નાર રે
 દીડી ધરડાની નાર રે.

માડી ડાયલ બલે આણીયાં, દોકડા ખરમ્યા પરમાણુ રે.
 દોકડા ખરમ્યા પરમાણુ રે.

હવે હવે રે દાદે ગઢ રે ચણાબ્યા, ગઢ રે સરીખા ગોખ મેલીયા,
 ત્યાં ચડીને બાધને દાદાજીએ જોયું, કન્યા ગોરાં ને રાય વર શામળા
 તેના ઝોરતડા મ કરશે દાદા, દારકાંમાં રણુછોડરાય શામળા
 હવે હવે રે કાકે ગઢ રે ચણાબ્યા, ગઢ રે સરીખા ગોખ મેલીયા,
 ગઢ રે ચડીને બાધને કાકાજીએ જોયું, કન્યા ગોરાં ને રાય વર શામળા
 તેના ઝોરતડા મ કરશે કાકા, કાશીમાં વિશ્વનાથ છે શામળા
 હવે હવે રે મામે ગઢ રે ચણાબ્યા, ગઢ રે સરીખા ગોખ મેલીયા,
 ગઢ રે ચડીને બાધને મામાજીએ જોયું, કન્યા ગોરાં ને રાય વર શામળા
 તેના ઝોરતડા મ કરશે મામા, નગરમાં નાગેશ્વર બેટા શામળા
 હવે હવે રે બાપજી ગઢ રે ચણાબ્યા, ગઢ રે સરીખા ગોખ મેલીયા,
 ગઢ રે ચડીને બાધના વીરાજીએ જોયું, કન્યા ગોરાં ને રાય વર શામળા
 તેના ઝોરતડા મ કરશે વીરા, લક્ષ્મીજીના શ્રી કૃષ્ણ વર શામળા

આંબલીયો કાંઈ થડે થોડો ડાળે ધણો રે

પાંદડે ઘેર ગંબીર તો મહાજી મોલીયો

ઈ આંખે કાણુ કાણુ એસે, હવે ગોરા પાતળા રે

ઈ આંખે રામચંદ્ર એસે, હવે ગોરા પાતળા રે

બેઠા બેઠા નજરે નીહાળે, તો સીતા સીતા બણે રે
 કાઠ મારે સગો ને સંબંધી, તો કાઠ મારે સારથી રે
 કાઠ અમને લાંકા દેખાડે, સીતાજીને મેળવે
 હનુમાન માહરો સગો, ને સારથી રે
 લખમણ માહરો માડી જાયો વીર સીતાજીને મેળવે
 એણે અમને લાંકા દેખાડી, સીતાજીને મેળવ્યાં
 કાણે તારાં નેણાં સમાયાં અબોડા પુલે બર્યો
 અમારે છે કાયલ બેન, બેનર વસે વનમાં રે
 એણે મારાં નેણુ સમાયાં, અબોડા પુલે બર્યો

લટકાળી રે માળણુ લટકે રે આવે, લટકે લાવે રે ચાંપાં ચોસેરાં
 લટકાળા રે શ્રી કૃષ્ણ ગામ પધાર્યા, કાણુ હોરે રે ચાંપાં ચોસેરાં
 લટકાળાં રે રૂકમણી મૈયર પધાર્યા, કાણુ પ્હોરે રે ચાંપાં ચોસેરાં
 લટકાળી રે માળણુ લટકે રે, આવી, લટકે લાવી રે ચાંપાં ચોસેરાં
 લટકાળા રે શ્રી કૃષ્ણ ગામથી આવ્યા, તેણે હોર્યાં રે ચાંપાં ચોસેરાં
 લટકાળાં રે રૂકમણી મૈયરથી આવ્યાં, તેણે પ્હોર્યાં રે ચાંપાં ચોસેરાં
 લટકાળી રે માળણુ લટકે રે આવે, લટકે લાવે રે ચાંપાં ચોસેરાં
 લટકાળા રે ભાઇ ગામ પધાર્યા, કાણુ હોરે રે ચાંપાં ચોસેરાં
 લટકાળાં રે વડુ મૈયર પધાર્યા, કાણુ પ્હોરે રે ચાંપાં ચોસેરાં
 લટકાળી રે માળણુ લટકે રે આવી, લટકે લાવી રે ચાંપાં ચોસેરાં
 લટકાળા રે ભાઇ ગામ આવ્યા, તેણે હોર્યાં રે ચાંપાં ચોસેરાં
 લટકાળાં રે વડુ મૈયરથી આવ્યાં, તેણે પ્હોર્યાં રે ચાંપાં ચોસેરાં

માલણુ

માલણુ તારી વાડીયે, રસભીની હો માલણુ
 ક્રીયા ક્રીયા રોપ રોપાય, સાહેબજીની માલણુ
 ડમરો ને મરવો કેવડો, રસભીની હો માલણુ
 જાઈ ને જાવંત્રીનો છોડ, સાહેબજીની માલણુ
 ક્યે બાઈએ જોશી તેડાવીયા, રસભીની હો માલણુ
 ક્રીયા બાઈનાં લગન જોવાય, સાહેબજીની માલણુ
 ક્રીયા બાઈએ સાળવી તેડાવીયા, રસભીની હો માલણુ
 ક્રીયા બાઈના વાધા વણાય, સાહેબજીની માલણુ
 ક્રીયા બાઈએ દોશી તેડાવીયા, રસભીની હો માલણુ
 ક્રીયા બાઈના વાધા વેત્રાય, સાહેબજીની માલણુ
 ક્રીયે બાઈએ દરજી બેસારીયા, રસભીની હો માલણુ
 ક્રીયા બાઈના વાધા સીવાય, સાહેબજીની માલણુ
 ક્રીયે બાઈ કેસર ધોળીયાં, રસભીની હો માલણુ
 ક્રીયા બાઈના વાધા છંટાય, સાહેબજીની માલણુ
 કાઠવડુએ અમીરસ ધોળીયાં, રસભીની હો માલણુ
 ક્રીયા બાઈએ અમીરસ પીધાં, સાહેબજીની માલણુ
 દાદાજીએ જોશી તેડાવીયા, રસભીની હો માલણુ
 વરરાજનાં લગન જોવાય, સાહેબજીની માલણુ
 કાકાજીએ સાળવી તેડાવીયા, રસભીની હો માલણુ
 વરરાજના વાધા વણાય, સાહેબજીની માલણુ
 વીરાજીએ દરજી બેસારીયા, રસભીની હો માલણુ
 વરરાજના વાધા સીવાય, સાહેબજીની માલણુ
 બાદુજીએ કેસર ધોળીયાં, રસભીની હો માલણુ
 વરરાજના વાધા છંટાય, સાહેબજીની માલણુ

વરમાયે અમીરસ ધોળીયાં, રસભીની હો માલણ
વરરાગ્નયે અમીરસ પીધાં, સાહેબજીની માલણ

વસુદેવે રાયજંગ માંડીયો, નંદના કુંવરને કાળ રે
કુંવરના કાળ રે૦
માંડવો રોખો રે મલપતો, માનું ધડે રે સોનાર રે
ધડે રે સોનાર રે૦
ધડયા રે યાદવકુળના બેરખા. વહુજી નવસેરો કાર રે
નવસેરો કાર રે૦
ઉચી ચક્ર રે ઉચેરડી જોઉં, મારી જાનુની વાટ રે
જાનુની વાટ રે૦
કાણુ ધોડે ને કાણુ કાથીએ. કાણુ ચડ્યું છે તોખાર રે
તોખાર રે૦
કાણુ ખીરાજો પાલખી, ચાર દશ ચમર ઢોળાય રે
ઢોળાય રે૦
નાથજી ધોડે શ્રી નાથજી કાથીએ, લાલજી ચડયા રે તોખાર રે
તોખાર રે૦
નંદનો કુંવર ખીરાજો પાલખી, ચાર દશ ચમર ઢોળાય રે
ચમર ઢોળાય રે૦
દાદાજીએ રાયજંગ માંડીએ, વરરાગ્નને કાળ રે
રાગ્નને કાળ રે૦
માંડવડો રોખો મલપતો, સોનું ધડે રે સોનાર રે
ધડે રે સોનાર રે૦
ધડયા રે વરરાગ્નના બેરખા, બેનર નવસેરો કાર રે
નવસેરો કાર રે૦

ઉંચી ચઢીને ઉચેરડી જોઉં, મારી જાનુની વાટ રે
 મારી જાનુની વાટ રે૦
 કાણુ ઘોડે ને કાણુ હાથીએ, કાણુ ચડ્યું રે તોખાર રે
 તોખાર રે૦
 કાણુ ખીરાજે પાલખી, ચાર દશ ચમરું ઢળાય રે
 ચમરું ઢળાય રે૦
 જોઈ ઘોડેને સસરા હાથીએ, દીવર ચડ્યા રે તોખાર રે
 ચડ્યા રે તોખાર રે૦
 વરરાજા ખીરાજે પાલખી, ચાર દશ ચમરું ઢળાય રે
 ચમરું ઢળાય રે૦
 સોનું તે સોનું શું કરે સોનું ફાટે વેચાય, કાંટે તોળાય રે
 કાંટે તોળાય રે૦
 સોનંચો વર ખેંચેની બાઈ તણો—

ઉત્તર દક્ષિણ ઉંચી માળણી, માલણુ આવો અમારે દેશ રે
 હું કેમ આવું દેશાવરે, આડા સમુદર સરખા ખેટ
 ખેટ બરાબર ખેટડું, માલણુ ખેસીને ઉતરજો રે
 રણુછોડરાય પેરાવે ધુધરા, માલણુ રમજીમ કરતાં આવો
 લક્ષ્મીજી પેરાવે વીંછીયાં, માલણુ ઠમઠમ કરતાં આવો
 ઉત્તર દક્ષિણ ઉંચી માલણી, માલણુ આવો અમારે દેશ રે
 હું કેમ આવું દેશાવરે, આડા સમુદર સરખા ખેટ
 વડુજી જમાડે લાપરી, માલણુ જમીજીડી ઘેર જાળે
 વીરાજી ઝોઢાડે ચુંદડી, માલણુ ઝોઢી પેરી ઘેર જાળે
 માલણુડી મચકા ધણો, માલણુ ન આવે નાની વડુને તોલે

અગરચંદનના ઓરડા, સુખડરમીયાં કમાડ,
 સાગસીસમનો ઢાલીયો, ચમરાડમરાનાં વાણુ
 અતલસનાં ઓશીકલાં, મશરની તળાણુ
 ગલ્લવટગાલ મશોલીયાં, બેરવના ઓછાડ
 ત્યાં ચડી નાનાભાઈ પોઢીયા, નાની વહુ ઢોળે વાય
 વાય ઢોળાંતાં વીનવે, સ્વામી સુણો મારી વાત
 જેવાં રે જેઠાણીને તનમનીયાં, એવાં અમને ધડાવો
 સંપત હોય તો ધડાવીયે, નહીંતર વંડીઓ ચણાવો
 ભાઈ રે મોટાભાઈ વીનવું, તમે સુણો મારી વાત
 તમારી મોરીને તનમનીયાં, મારા ધરમાં વડવેડ
 નવા રે નગરના સોનીડા, સામે ઓરડે બેસાયા
 પાર મૂઠીનાં તનમનીયાં, નાની વહુને સોવરાબ્યાં

હમી હમી મેડી વાદળીયાં કમાડ, વાદળીયાં કમાડ રે
 ત્યાં રે ઢળાવો બમર ઢાલીયા, ત્યાં ચડી પોઢે મારી માડીને જાણે
 માડીને જાણે રે
 હબાં બાબલડી ઢોળે વાહોલાં, વાય ઢોળાંતાં ને નીંદરડી આવી
 નીંદરડી આવી રે
 હાથનો વીંઝણો હેઠા પડ્યો, વાડેથી આવ્યા પછવાડેથી આવ્યા
 પછવાડેથી આવ્યા રે
 વીંઝણો નાના જમાઈ હરી ગયા, આધેરાં જાતાં બીજા જમાઈ મળ્યા રે
 જમાઈ મળ્યા રે
 બેય મળીને વીંઝણો બેવડો, શેરીયે જાતાં ત્રાજા જમાઈ મળ્યા રે
 જમાઈ મળ્યા રે
 ત્રણ મળીને વીંઝણો ત્રેવડો, ચોકમાં જાતાં ચોથા જમાઈ મળ્યા રે
 જમાઈ મળ્યા રે

ચારે મળીને વીંઝણો ચોવડો, લીલી ઘોડીને પાતળીયો અસ્વાર
 પાતળીયો અસ્વાર રે૦
 વીંઝણાની વારે વીરાજી ચડ્યા, ચોરડામાં ઉભાં નાની બેન બોલ્યાં
 નાની બેન બોલ્યાં રે૦
 વીરાજી ડોંટ ન મારશો, હ્યો મારી ત્રોટી એની મત ખોટી
 એની મત ખોટી રે૦
 હવે રે નહીં ચોરે વહુનો વીંઝણો, ચોક્કરીમાં જતાં ખીજાં બહેન બોલ્યાં
 ખીજાં બહેન બોલ્યાં રે૦
 વીરાજી ડોંટ ન મારશો, હ્યો મારો મોર, ફેશોમા જી ચોર
 ફેશોમા જી ચોર રે૦
 હવે રે નહીં ચોરે વહુનો વીંઝણો, માંડવામાં ઉભાં અગધૂ બહેન બોલ્યાં
 અગધૂ બહેન બોલ્યાં રે૦
 વીરાજી ડોંટ ન મારશો, હ્યો મારો ત્રોડો, મારશો માં જોડો
 મારશો માં જોડો રે૦
 હવે રે નહીં ચોરે વહુનો વીંઝણો, ડેલીએ ઉભાં ચોથી બેન બોલ્યાં
 ચોથી બેન બોલ્યાં રે૦
 વીરાજી ડોંટ ન મારશો, હ્યો મારી કંડી, તેની જાત વંડી
 તેની જાત વંડી રે૦
 હવે રે નહીં ચોરે વહુનો વીંઝણો.

* કન્યાજી દાદાજીને ખોળે બેઠાં એમ બાણે રે
 દાદા વર જોજો કાંઈ, દેરાં માયલો દેવ રે
 કન્યા દેરાસર પુતળી રે૦

* કન્યાની સાંજમાં આ ગીત લેવાનું છે.

કન્યાજી કાકાજીને ખોળે બેઠાં એમ લણ્ણે રે
કાકા વર જો જો કાંઈ, વાડી માયલો મોર રે
કન્યા ઢળકતી ઢેલડી રે૦

કન્યાજી મામાજીને ખોળે બેઠાં એમ લણ્ણે રે
મામા વર જો જો કાંઈ, અપાઢીનો મેઘ રે
કન્યા ઝણકતી વીજળી રે૦

કન્યાજી વીરાજીને ખોળે બેઠાં એમ લણ્ણે રે
વીરા વર જો જો કાંઈ, ચાંપલીયાનો છોડ રે
કન્યા ચાંપાસર પાંખડી રે૦

દાદા દરશન લાગ્યો, દેરા માયલો દેવ રે
દરશામણુ લાગી પુતળી રે૦
કાકા ખેલણુ લાગ્યો, વાડી માયલો મોર રે

ખેલામણુ લાગી ઢેલડી રે૦
મામા વરસણુ લાગ્યો, અપાઢીનો મેઘ રે
ઝણકણુ લાગી વીજળી રે૦

વીરા સોરમ લાગ્યો, ચાંપલીયાનો છોડ રે
સોરમે લાગી પાંખડી રે૦

સાવરે સોનાની મારી પાલખી,

જય રે રણુછોડરાયને બેઠ, અવસર થેર આપણે
જુજી કાયા લાઈને વીનવે

સ્વામી અમને પાલખી ધડાવો, હીડોળે નાવે નીંદડી
ખાસઠ ખારીયું મેલાવો

વાહોલીયે આવે નીંદડી, ચોસઠ જાળીયો મેલાવો
અજવાળે આવે નીંદડી

ઝોશીકે કવડીઓ રોપાવે।
 સારમે આવે નીંદડી
 પાંગતે દાસીને એસાડો,
 વીસામે આવે નીંદડી
 ફરતી તે પુતળીઓ એસાડો,
 શોભાએ આવે નીંદડી
 ગોઠડીએ એનીતે એસાડો.
 વાતડીએ આવે નીંદડી
 પડખાંમાં પુત્રને પોઢાડો,
 નીરાંતે આવે નીંદડી
 ઝોશરીમાં ઊભાં નણુદી સાંભળે. નહીં આપણુ જોતજની રીત
 પાછી વાળો પાલખી
 આવતાં ને જતાં વહુવર લવલવે, નહીં કરું કાપડાંની કસ
 નહીં બાંધું બાધને બારણે
 મોટાં બા વીંછી કેરે આંકડો, નાનાં બા ખાંડાની ધાર
 અવસર ઘેર આપણે

રાજા વડ રે વાયો ને પીપળ છાંયો, છાંયો છાંયારે આપલીયાનો છોડ
 નીંદરડી નૈણાં ઝહી રહીં
 રાજા પેલડા પોરની નીંદડી, સુખ હોજેરે શ્રી કૃષ્ણની સેજ
 નીંદરડી નૈણાં ઝહી રહીં
 રાણી રુકમણીજી જગાડે, જગે નહીં, પોઢયા જગો રે સુભદ્રાના વીર
 નીંદરડી નૈણાં ઝહી રહીં
 રાણા બીજલા પોરની નીંદડી, સુખ હોજે રે મોટા ભાઈની સેજ—નીંદરડી
 રાણી મોટાં વહુ જગાડે જગે નહીં, પોઢયા જગો રે એન બાઈના વીરા—નીંદરડી

તમે ક્યાં રે પીધા રે કસુંબલા, કીયાં ચાખ્યાં રે નાગર વેલનાં પાન—નીંદરડી
 અમે નથી રે પીધા રે કસુંબલા, નથી ચાખ્યાં રે નાગરવેલનાં પાન—નીંદરડી
 અમે અસુરા દરબારમાંથી આવીયા, નીકા આવી રે સારી માજમ રાત—નીંદરડી
 તમને શે મસે આવે નીંદડી, આપણે ઘેર છે વરધ તે વીવા—નીંદરડી

રાગની વાડીમાં વૃક્ષ મોયુ, મેં રે ગજયું કેસર કેવડો
 વાડી ને વેડીને ઘેર આયુ, તેની ધડાવો રાગ પાલખી
 પાલખડીને પાયા રત્ન જડીયા, ધસે ઢળાવો જાઝો હીંગળો
 પડમુત કેરી પાટી વણાવો, દોરી અંગાવો જાઝા હીરની
 મશરૂ તણી તળાહ પથરાવો, અતલસનાં ઓશીસલાં
 બેરવના ઓછાડ ઓછાડાવો, ગલવટ ગાલ મશોલીયાં
 ત્યાં કાંઈ અન્દન પોદે નન્દન પોદે, બડ રે પોદે રે વસુદેવ તણા
 ઉભાં લક્ષ્મીજી વાય દોળે, હાથનો વેણો રંગ રમે
 ત્યાં કાંઈ અન્દન પોદે નન્દન પોદે, બડ રે પોદે રે દાદાજી તણા
 ઉભાં વવારૂ વાય દોળે, હાથનો વેણો રંગ રમે
 માઝ્ય માઝ્ય સુવાસણુ, માઝ્ય પનોતી બડરે યુઠ્યારે દાદાજી તણા
 લાચ્છ માઝ્ય ને છાશ માઝ્ય, બગર મેંમ દુઝાણું રે
 કાઠા તે ધઉની ત્રાણુ માઝ્ય, વાડો ભરીને વાછરૂં
 સાસુ ને સસરાની સેવ માઝ્ય, દેર જેઠનાં જોડણાં
 દેરાણી જેઠાણીના વાદ માઝ્ય, આશીશ માઝ્ય મારી નણુંદની
 ઓશીશે ધર યોળાં એવાતણુ માઝ્ય, પાંગતે પછેડી મારા પુત્રને
 હું તો મેંજ સુતી સ્યામ દેખું, ખોળે પુત્ર ધવરાવતી
 સ્વામીરાજ તમારાંજે તેજ અમારાં, અખંડ હોળે સોનો ચુડલો.

- ઘોડી અગનગગન પગ માંડ કે ચાલ ઉતાવળી રે
 ઘોડી અજલે ચાલે ને મજલે ડગ ભરે
 ઘોડી જઈ ઉભી ગામને ચોક—વીવા આવ્યા દુકડા
 બેનર ઉઠો કઈ બા પાતળાં
 બેનર સોળ કરો શયુગાર—વીવા આવ્યા દુકડા.
 વીરા હું કેમ આવું એકલી, મારે હાવર સરખા ભરથાર
 વીવા આવ્યા દુકડા
 તારા ધધિરને અડવા થોડલા
 મારી બેનરને માફાની વેલ—વીવા આવ્યા દુકડા.

શેવ પાપટ વણતી વખતે ગાવાનાં ગીતો

આંગણડી ભીંજે ને મારે નખ રમે રે. ફરકે મારા ડાખા પગનો લાંક રે
 આજ કાણુ પરણો આવશે રે
 મોટાભાઈ આવ્યા, નાનાભાઈ આવશે રે. વચટ ભાઈની જોઈ વશેકે વાટ રે
 વરરાજ આવે રે રંગ રહેશે રે
 આંગણડી ભીંજે ને મહારે નખ રમે રે. ફરકે મારા ડાખા પગનો લાંક રે
 આજ કાણુ વહુવાર આવશે રે
 મોટી વહુ આવ્યાં, નાની વહુ આવશે રે. શયુગાર વહુની જોઈ વશેકે વાટ રે
 સારી વહુ આવ્યે રંગ રહેશે રે
 આંગણડી ભીંજે ને મહારે નખ રમે રે. ફરકે મારા ડાખા પગનો લાંક રે
 આજ કાણુ દીકરીયું આવશે રે
 મોટી બેન આવ્યાં, નાની બેન આવશે રે. છોટી બેનની જોઈ વશેકે વાટ રે
 વડ બેનડ આવ્યે રંગ રહેશે રે

* સાંઈનું ગીત છે, બંને તરફ ગાય છે.

આંગણડી ભીંજે ને મહારે નખ રમે રે, ફરકે મારા ડાબા પગનો લાંક રે
આજ કાણુ ભટ્ટ નાચશે રે૦
કપોથો ભટ્ટ નાચીથો, કાણુ ભટ્ટ નાચશે, કયા ભટ્ટની જોઇ વશેકે વાટ રે
કાણુ ભટ્ટ નાચ્યે રંગ રહેશે રે૦

કાને કડાં ને મારા ધર વશે રે, કેમે કરીને રાખો ધરની લાજ રે
મેં કાડે પગરણુ આદર્યાં રે૦
ભરો રે સમુદ્ર મારો અણોશરો રે, નાખ્યો મારો પંચધારી ખાપ રે
મેં કાડે પગરણુ આદર્યાં રે૦
ભર્યો રે સમુદ્ર મારાં અણોશરાં, નાવી મારી ગંગા જમના મારે
મેં કાડે પગરણુ આદર્યાં રે૦
ઝોરડીએ દીવા રે મારી અણોશરી, નાવી મારી નાનકડી બોળાઇ
મેં કાડે પગરણુ આદર્યાં રે૦
ખીલીએ કસુંબાં મારાં અણોશરાં, નાવી મારી નાની મોટી બેન રે
મેં કાડે પગરણુ આદર્યાં રે૦
પરસાળે પારણીઆં મારાં અણોસરાં, નાખ્યાં મારાં બાણેજ ને બત્રીજ રે
મેં કાડે પગરણુ આદર્યાં રે૦
રાંધણીએ રસોઈ મારી અણોસરી, નાવી મારી મોટરી બોળાઇ રે
મેં કાડે પગરણુ આદર્યાં રે૦
માંડવડે દીવારે મારા અણોસરા, નાવી રે મારે વરઘોડીઆંની જોડ રે
મેં કાડે પગરણુ આદર્યાં રે૦
ખડકાના દીવા રે મારા અણોસરા, નાખ્યું મારું સકખેરું સાજન રે
મેં કાડે પગરણુ આદર્યાં રે૦
ભર્યો રે સમુદ્ર મારો હેલુદીએ રે, આખ્યો મારો પંચાધારી ખાપ રે
મેં કાડે પગરણુ આદર્યાં રે૦

ભયાં રે સરોવર મારાં હેલદીએ, આવી મારી ગંગા જમના માત રે
મેં કાડે પગરણુ આદર્યાં રે૦

ઓરડીએ દીવા રે મારા તેજ કરે, આવી મારી નાનકડી બોળખ રે
મેં કાડે પગરણુ આદર્યાં રે૦

ખીલીનાં કસુંબાં મારે શોભતાં, આવી મારી નાની મોટી બેન રે
મેં કાડે પગરણુ આદર્યાં રે૦

પરસાળે પારણીઆં મારાં ઝુલતાં, આબ્યાં મારાં બાણેજ ને બત્રીજ રે
મેં કાડે પગરણુ આદર્યાં રે૦

રાંધણીએ રસોંધ મારી હેલદીએ, આવી મારી મોટેરી બોળખ રે
મેં કાડે પગરણુ આદર્યાં રે૦

માંડવડે દીવા રે મારા તેજ કરે, આવી મારાં વરધોડીઆંની જોડ રે
મેં કાડે પગરણુ આદર્યાં રે૦

ડેલીએ દીવા રે મારા હેલદીએ, આવી મારા વીરાજની જોડ રે
મેં કાડે પગરણુ આદર્યાં રે૦

ખડકીના દીવા રે મારા જગમગે, આવી મારે વાજાંતની જોડ રે
મેં કાડે પગરણુ આદર્યાં રે૦

પાછલી	પછીને	આંપલીઓ	શો મોર્યો	રે
થડ	થોડો	ને ડાળે	અતિ	ધણે
પેલી	ડાળે	છાયા	મારા	ઓરડા
ખીજી	ડાળે	રે છાય	ઓસરી	રે
ત્રીજી	ડાળે	છાયા	મારા	ચોક
ચોથી	ડાળે	છાયો	મારો	માંડવો
કાણુસ	આબ્યે	કરું	સણુગાર	રે
કાણુસ	આબ્યે	બેસું	ગોડડી	રે

કાણુસ આબ્યે માંડું જગીયા જગ રે
 કાણુસ આબ્યે રે મારાં ધર વસે રે
 કાણુસ આબ્યે રે ચોપાટો શી ડોલે રે
 કાણુસ આબ્યે રે મારાં ગોત્રજ હસે રે
 કાણુસ આબ્યે તોરણુ હ્રેરે જય રે
 કાણુસ આબ્યે રે શેરી રણુજણે રે
 કાણુસ આબ્યે, માંડવ હ્રેરે જય રે
 કાણુસ આબ્યે, મારાં દીલ હસે રે
 રવામી આબ્યે કરું શણુગાર રે
 વીરોણુ આબ્યે રે ખેસું ગોઠ્ઠી રે
 દીકરો આબ્યે માંડું જગીયા જગ રે
 વહુવારુ આબ્યે રે મારાં ધર વસે રે
 નણુદોષ આબ્યે ચોપાટો શી ડોલે રે
 નણુદી આબ્યે રે મારાં ગોત્રજ હસે રે
 જમાઈ આબ્યે તોરણુ હ્રેરે જય રે
 દીકરી આબ્યે રે શેરી રણુજણે રે
 સાગન આબ્યે માંડવ હ્રેરે જય રે
 કુટુંબ આબ્યે મારાં દીલ હસે રે

ગણપતિપૂજન

ગણેશ પાટ એસારીએ, બલાં નીપળે પકવાન
 સગાં ને સંબંધી તેડીયે, જો પુજ્યા હોય મોરાર
 ઉચાં તે મંદિર માળીયાં, ને ફળવાળા વાસ
 હીંડોળા ખાટે હીંચીયે, જો પુજ્યા હોય મોરાર
 બલી તે બેંશ્વરમરીયાળા, નાગશ શીંગે હોય
 સાંજે સવારે મેળીયે, જો પુજ્યા હોય મોરાર
 ગોળીએ ગોરસ છુમીયે, ને ઘેર સુકુખની નાર
 વાડે વચ્છેરાં હણુહણુ, જો પૂજ્યા હોય મોરાર
 આંખા તે રસની કાતળી, મારી માતાજી પીરસણુ હોય
 મેગો એસારીયે મેટડો, જો પૂજ્યા હોય મોરાર
 ગોહકનાં તે સ્નાન કરીજે, મારી ભાભીજી નાવણુહાર
 સોળે શણુગાર સળવીયે, જો પૂજ્યા હોય મોરાર
 આત તે ભાઈની એનડી, ઉભી તે માંડવા મોઝાર
 નિત્ય નિત્ય આણ્યાં તો વળે, જો પૂજ્યા હોય મોરાર

ગણેશ દુંદાળા રે, દાંદ ધુંદાળા, પરથમ ગણેશ એસારો રે
 મારા ગણેશ દુંદાળા, કૃષ્ણની જાને રૂડા હાથીડા સોંડાડો
 હાથીડે સોનાની આંખાડી રે, મારા ગણેશ દુંદાળા
 કૃષ્ણની જાને ઘોડલાં શણુગારો, ઘોડલે જડીત પલાણુ રે
 મારા ગણેશ દુંદાળાં
 કૃષ્ણની જાને રૂડી વેલડી, શણુગારો, વેલડીયે મશરૂના માફા રે
 મારા ગણેશ દુંદાળાં

કૃષ્ણની જાને રૂડા જાનેયા, સોંડાડો, જાનેયા કેસરબીના રે
 મારા ગણેશ દુંદાળાં
 કૃષ્ણની જાને રૂડી જાનરડી સોંડાડો, જાનરડી કંકુ વરણી રે
 મારા ગણેશ દુંદાળાં
 ઈંદ્ર ઈંદ્રાણી ને રુદ્ર રુદ્રાણી, બ્રહ્મા સાવિત્રી સોંડાડ્યાં રે
 મારા ગણેશ દુંદાળાં
 ચૌસઠ દેવતાને જાને સોંડાડ્યા, ગણેશને ઘેર વીસાયાં રે
 મારા ગણેશ દુંદાળાં
 વાયા વાહોલીયા ને મેહુલીયા વરસ્યા, રણ રે વગડામાં રથ થંભ્યા રે
 મારા ગણેશ દુંદાળાં
 ભાંગી પીંજણ ને ભાંગી તળાઇ, ધોરીની ત્રુટી ખેવડ રાશું રે
 મારા ગણેશ દુંદાળાં
 ઉધાડે વાંસે ને અણવાણે પગે, ગણેશ મનાવા કૃષ્ણ ચામ્યા રે
 મારા ગણેશ દુંદાળાં
 ઉડો ગણેશ ને ચાલો પરમેશ, તમ આવ્યે રંગ રહેશે રે
 મારા ગણેશ દુંદાળાં
 અમારે જોશે સવામણનો રે લાડુ, તમારા વેવાઇ બડકે રે
 મારા ગણેશ દુંદાળાં
 લાંબી છે સુંદ ને મોટી છે ફાંદ, અમ આવ્યે તમ લાળે રે
 મારા ગણેશ દુંદાળાં
 વીવા, અધરણી ને જગન, જનોઇ, પ્રથમ ગણેશ ખેસારું રે
 મારા ગણેશ દુંદાળાં

જોશી તેડાબ્યાને મુહુરત જોવરાબ્યાં, બહુ રે મુહુરત રૂડાં આવ્યાં રે
 ચાલો ગણેશ વધાવાં

કળશ આપન કરી આવાહન કીધાં, ગણેશ નોતરાં દીધાં
 ચાલો ગણેશ વધાવા૦
 વેદ વચને કરી ગણપતિ આવ્યા, સહજનને મન લાવ્યા રે
 ચાલો ગણેશ વધાવા૦
 ગણેશ બેઠા ને વરત્યો જોજેકાર, રાજ થાયે સહુ નર ને નાર રે
 ચાલો ગણેશ વધાવા૦
 લાવો સહુ વસ્તુ મંગળકારી, પુણ્યે પાટ બેસારી રે
 ચાલો ગણેશ વધાવા૦
 લંબોદર, ગજવદન વિશાલ, લાકુ જમાડો ભરી થાળ રે
 ચાલો ગણેશ વધાવા૦
 રાજ થાય કૃપાસિંધુ દયાળ, નાસે વિધન તતકાળ રે
 ચાલો ગણેશ વધાવા૦
 પ્રેમાનંદ કહે પુણ્ય ચરણો રે. મનવાંછિત ફળ માગો રે
 ચાલો ગણેશ વધાવા૦

માંડવા વખતે ગાવાનાં ગીત

છરે સોનાની સળીએ માંડવો, રુપાની વળીએ માંડવો
 મારે માંડવે મળ્યા રે મોરાર, હપત કોડ ગદવ મળ્યા,
 હાંજી કહી વહુ ક્યા લાઇને વીનવે,
 નાણાવટીયો વર રાયજંગ દેખાડ, રાયજંગ હોય રણીયામણો
 ગોરી રાયજંગ રાયજંગ શું કરે।
 આપણે ઘેર છે વીવા જોવડાં કાજ, રાયજંગ હોય રણીયામણો।

છરે સોનાની સળીએ માંડવો, રુપાની વળીએ માંડવો
 મારે માંડવે મળ્યા રે મોરાર, છપન કોડ જાદવ મળ્યા
 હાંછ કહી વહુ ક્યા દેવને વીનવે
 હોંશીલા વર રાયજંગ દેખાડ, રાયજંગ હોય રળીયામણો
 મોરી રાયજંગ રાયજંગ શું કરે,
 આપણે ઘેર છે વીવા જોવડાં કાજ, રાય જંગ હોય રળીયામણો
 સોનાની સળીએ માંડવો, રુપાની વળીએ માંડવો
 મારે માંડવે મળ્યા રે મોરાર, છપન કોડ જાદવ મળ્યા
 હાંછ કહી વહુ વરને વીનવે

સહુ સજનાં વર રાયજંગ દેખાડ, રાયજંગ હોય રળીયામણો
 ખાર જત્રીશી મારી તાંબડી, મેલી છે માંડવા હેઠ
 ઘેર સાજનીયા પગારશે૦

સાજનીયા મારે કન્યાછના દાદા, ઘેર દાદાછ પધારશે
 દાદાછ અજના દાતાર, બુખ્યાંને બોજન આપશે
 તરસ્યાંને પાણી પાય, વીખુટાં સાજન મેળવે
 ખાર જત્રીશી મારી તાંબડી, મેલી છે માંડવા હેઠ
 ઘેર સાજનીયા પધારશે૦

સાજનીયા મારે કન્યાછના કાકા, ઘેર કાકાછ પધારશે
 કાકાછ અજના દાતાર, બુખ્યાંને બોજન આપશે
 તરસ્યાંને પાણી પાય, વીખુટાં સાજન મેળવે
 ખાર જત્રીશી મારી તાંબડી, મેલી છે માંડવા હેઠ
 ઘેર સાજનીયા પધારશે૦

સાજનીયા મારે કન્યાજીના મામા, ઘેર મામાજી પધારશે
 મામાજી અજના દાતાર, જુખ્યાને ભોજન આપશે
 તરસ્યાને પાણીડાં પાય, વીખુટાં સાજન મેળવે
 બાર બત્રીશી મારી તાંબડી, મેલી છે માંડવા હેઠ
 ઘેર સાજનીયા પધારશે૦

સાજનીયા મારે કન્યાજીના વીરા ઘેર વીરાજી પધારશે
 વીરાજી અજના દાતાર, જુખ્યાને ભોજન આપશે
 તરસ્યાને પાણીડાં પાય, વીખુટાં સાજન મેળવે

માંડવ રે કોઇ ઢાળોને બાળેઠ, કે ફરતી મેલીને કુંકાવટી
 તેડાવો રે આસાપરીના જોશી, કે આજ મારે લખવી છે કંકાતરી
 કંકાતરી બાંધજો રે બાધ, પછેડી, બાધ જાય-બહેનને નોતરે
 જોતી રે તું તો સુતી છો કે જગજ, તમારે રે મહીયર પગરણ આદર્યા
 વીરા રે હું તો ગરથડીયાની ઘેલી, કે આંગણે આબ્યો રે
 વીર નવ આંગખ્યો કે આગળ રે મારે, બાળના થોડા કે પડધી વાગે રે
 થોડાતણી પાછળ રે મારે, બહેનના માફા કે માફા ઝળકે રે
 અતલસતલણા કે, પાછળ રે આદર્યો જમાઇ કામઠ વાળે ને કોઠા કડકડે

આક વધાવવા જતાં માવાનાં ગીત.

રાજ ગોકુળમાં વાળાં વાગીયાં, મથુરાંમા રે એનાં ગડડે નીશ્ચાન
 વધાવો રાજ રામનો૦
 માતા દેવકીજી તે લખી કાગળ મોકલે, ઘેર આવો રે સુભદ્રા બાળના વીર
 વધાવો રાજ રામનો૦

તમ આબ્યે ભર્યાં મંદિર ઉધડે, તમ આબ્યે રે અજવાળડાં હોય
વધાવો રાજ રામનો૦

તમ આબ્યે વડાં વશેક ઉકલે, આપણે ઘેર છે રે લાલાજીનો વીવા
વધાવો રાજ રામનો૦

ગોકુળ ગઢમાં તે વાળાં વાગીયાં, મથુરામાં રે એનાં ગડેડે નીશાન
વધાવો રાજ રામનો૦

વહુઅર કઈ વહુ તે લખી કાગળ મોકલે, ઘેર આવો રે કપ ખેનના વીર
વધાવો રાજ રામનો૦

હું તો કાગળ લખું રે કપુરનો, વરધે વરધે રે, સાહેબા લખું રે સલામ
વધાવો રાજ રામનો૦

તમ આબ્યે ભર્યાં મંદિર ઉધડે, તમ આબ્યે રે અજવાળાં હોય
વધાવો રાજ રામનો૦

તમ આબ્યે વડા વશેક ઉકલે, આપણે ઘેર છે રે લાલનો વીવા
વધાવો રાજ રામનો૦

મારા ચોકમાં ચાંપો મોરીયો, વચે મોરો રે ગુલાબનો છોડ
સાહેલી આંખો મોરીયો૦

મારો સસરો વહુઆરને વીનવે, વહુઆર રે તમારું ધરેણું બતાવ
સાહેલી આંખો મોરીયો૦

સસરા ધરેણું ધરેણું તે શું કરો, મારું ધરેણું રે નણુદીનો વીર
સાહેલી આંખો મોરીયો૦

મારો સસરો વહુઆરને વીનવે, વહુઆર રે તમારું ધરેણું બતાવ
સાહેલી આંખો મોરીયો૦

સસરા ધરેણું ધરેણું તે શું કરો, મારું ધરેણું તમારું બહોળું કુટુંબ
સાહેલી આંખો મોરીયો૦

મારે સસરે તે ઝાલ ને ઝુમણું, સાસુડી રે ઝુમણુલાંની જીભ
 સાહેલી આંખો મોરીયોં.
 મારે જેઠ હાથીદંત ચુડલો, જેઠાણી રે ચુડલીની ચીપ
 સાહેલી આંખો મોરીયોં.
 મારે દેર બાળુખંધ બેરખા, દેરાણી બેરખડાની હુમ
 સાહેલી આંખો મોરીયોં.
 મારી નણુંદ પાસા કેરી પુતળી, નણુદોદ જગમગીયાની ઝુલ
 સાહેલી આંખો મોરીયોં.
 મારી શોભ્ય ડાખા પગનું ખાસકું, નાહોલીયો માથા કેરે મુગટ
 સાહેલી આંખો મોરીયોં.
 સખી મહા મહીને મરી જેવડી, ફાગણ મહીને રે ફાગણ જેવી હોય
 સખી ચંતરે આંખો મોરીયો, વૈશાખે રે એની ગળી ગળી શાખ
 સાહેલી આંખો મોરીયોં.

પેલાને વધાવો સહી, મારે આવીયો મેતો મોકલ્યો
 મારા દાદાને દરબાર, મારી દાદીજીયે ઉડીને વધાવીયા
 મારે દાદીજીયે પુર્યાં મનનાં કોડ, મારે ટોડલે રૂડા લટકે
 મારા મહેલમાં ઝુલે ધેમર હાથીયાં.
 પરસાળે રે પસરી ગજવેલ, મારા ચોકમાં તે ચાંપો સહીયર મોસીયો
 બીજે ને વધાવો સહીયર આવીયો, મેતો મોકલ્યો રે
 મારા કાકાને દરબાર, મારી કાકીજીયે ઉડીને વધાવીયો
 મારે કાકીજીયે પુર્યાં મનના કોડ, મારે ટોડલે તે ટકુકે રૂડા મોર
 મારે જોખમાં પારેવાં સરવે બુધવેં.
 પરસાળે રે પસરી નાગરવેલ, મારા ચોકમાં તે ચાંપો સહીયર મોરીયો
 અગણી ને વધાવો સહીયર આવીયો, મેતો મોકલ્યો રે

મારા મામાને દરબાર, મારી મામીજીએ ઉઠીને વધાવીયો
 મારી મામીજીએ પુર્યા મનડાના કોડ, મારે ટોડલે તે રૂડા ટહુકે મોર
 મારા ગોખમાં તે રમે પારસ પુતળીં
 ખરસાળે રે પસરી નાગરવેલ, મારા ચોકમાં તે ચાંપો સહીયર મોરીયો
 ચોથો ને વધાવો સહીયર મારે આવીયો, મેતો મોકલ્યો રે
 મારા વીરાને દરબાર, મારી ભાભીજીએ ઉઠીને વધાવીયો
 મારે વીરજીએ પુર્યા મનના કોડ, મારે ટોડલે તે ટહુકે રૂડા મોર
 મારા ચોકમાં તે ઝુલે ધેમર હાથણીં
 ખરસાળે રે પસરી નાગરવેલ, મારા ચોકમાં તે ચાંપો સહીયર મોરીયો

આહું ને લીહું બાટોકું રે, ધરે બાટું પરવાળે મોરીયુ
 હું તમ પુછું વહુ રે મોટાં વહુ, તમારો નાહોલીયો મોટો ભાઇ દુબળા રે
 નિત્ય નિત્ય દરબાર જયરે ઠકારીયો, રાતડીયે રે રમે રાણીજીયો સોગડે

ગૃહશાન્તિ કરતી વખતે ગાવાનું ગીત.

શ્રી રામ ધોળું નગર, ધોળું ધોળકું, ધોળી ધોળકીયાની વાવ રે—શોભા
 એની રે વાવે તળું રે તાંબા તણાં—શોભા
 શ્રી રામ, મોતીડા વરણાં જળભર્યાં—શોભા
 શ્રી રામ, એની વાવે કચરો કંકુતણો,—તો શીદારીયો શેવાળ રે શોભાં
 શ્રી રામ, પગથીયે પગથીયે પુતળી—શોભા
 શ્રી રામ, તો રૂપામાછલડીની હાર રે—શોભા
 શ્રી રામ, સાવરે સોનાનો બાળેડીયો—શોભા
 શ્રી રામ, ત્યાં બેસી, શ્રી કૃષ્ણ નાયા રે—શોભા

શ્રી રામ, નાહી ઘાઇને ઉભા રહ્યા—શોભા
 શ્રી રામ, ત્યાં આપ્યાં લક્ષ્મીજી નાર રે—શોભા
 શ્રી રામ, શ્રીકૃષ્ણે ખીસા ખોડીયા રે—શોભા
 શ્રી રામ, તો લક્ષ્મીજીયે બાંધી ગાય રે—શોભા
 શ્રી રામ, શ્રીકૃષ્ણે વાછરૂ વાળીયાં રે—શોભા
 શ્રી રામ, તો લક્ષ્મીજીયે દોઢ ગાય રે—શોભા
 શ્રી રામ, શ્રીકૃષ્ણે ગોરસ મેળીયાં રે—શોભા
 શ્રી રામ, લક્ષ્મીજીયે ધુમ્યાં મહી રે—શોભા
 શ્રી રામ, શ્રીકૃષ્ણે માંખણુ ઉતારીયાં રે—શોભા
 શ્રી રામ, લક્ષ્મીજીયે તાબ્યાં ઘીય રે—શોભા
 શ્રી રામ, જવતલ ધૂત હોમીયાં રે—શોભા
 શ્રી રામ, તો ધુવાડા ચડ્યા છે આકાશ રે—શોભા
 શ્રી રામ, આકાશના દેવતા એમ બણે રે—શોભા
 શ્રી રામ, તો આ કુળકેણે અજવાળીયાં રે—શોભા
 શ્રી રામ, વસુદેવનો બડ શ્રીકૃષ્ણ રે—શોભા
 શ્રી રામ, તો આ કુળ એણે અજવાળ્યાં રે—શોભા

સંચારવાનું ગીત.

આદીતની કરણે રે તમે નિદ્રામાં પોઢો રે
 વરરાજને તેલ સંચારો, રન્નાદે જાગવો રે
 સળીયો સોનાનો ધડાવો, કે સોચનીયાં ભરે રે
 આરે અસાવળના ધાંચી, તેલ પીસે મધરાતે રે
 માંહી પીસે ડમરો ને મરવો, માંહી પીસે મચકંદ રે
 એહ તેલ વરરાજને, શિર સોઢે રે

અડદ દળન્ટી રે, મગ દળું, મગે તે હોશે રે પીઠી
 પીઠી પીઠી કરશે રે, પિત્રાઈ, હાથ પગ ઘોશે રે બોળાઈ
 મુખડાં નીહાળે રે, માનીગાઈ
 મીઠડાં તે માતાજી લેશે
 મુલડાં તે દાદાજી દેશે

પીઠીનું ગીત.

રાતો રાતો રે વાનો મેં સુષયો, રાતો કંકુનો છોડ
 સોય રે વાનો મેં નીરખીયો,
 ગોરા વરરાજ રે, તમને ટીલડાં કરીશ
 જેમ રે સાજનીયાં સંતોખશે
 દુરીજન દુરીજન રે હેડે ડાબલા પાય
 દોખીયડાં રે દાઝી મરે
 પીળો પીળો રે વાનો મેં સુષયો, પીળો હળદરનો છોડ
 સોય રે વાનો મેં નીરખીયો
 ગોરા વરરાજ રે, તમને પીઠડાં ચોળીશ
 જેમ રે સાજનીયાં સંતોખશે
 દુરીજન દુરીજન રે, હેડે ડાબલા પાય
 દોખીયડાં રે દાઝી મરે
 લીલો લીલો રે વાનો મેં સુષયો, લીલી નાગર વેલ
 સોય રે વાનો મેં નીરખીયો
 ગોરા વરરાજ રે, તમારે મુખડે તંબુલ
 જેમ રે સાજનીયાં સંતોખશે
 દુરીજન દુરીજન રે, હેડે ડાબલા પાય
 દોખીયડાં રે દાઝી મરે

બીનો બીનો રે વાનો મેં સુણ્યો, બીની કાજળ રેખ
 સોય રે વાનો મેં નીરખીયો
 ગોરા વરરાળ રે, તમારાં નૈણાં ભરીશ
 જેમ રે સાજનીયાં સંતોખશે
 દુરીજન, દુરીજન રે હાંડે ડાબલા પાય
 દોખીયાડાં રે દાઝી મરે

નાવળુનું ગીત.

મારે રે આંગણીયેં, કાંઈ અમૃત આંખો મોર્યો રે
 કાંઈ ચારે તે ડાળે, આંખસો છાઈ રહ્યો
 પેલી તે ડાળે મારાં રાંધણીયાં, છવરાયાં રે
 કાંઈ બીજી તે ડાળે, ચોરડા છાઈ રહ્યા
 અગણી તે ડાળડીયે, મારી પરશાળું છવરાણી રે
 કાંઈ ચોથી તે ડાળે, માંડવો છાઈ રહ્યો.
 વસુદેવ ને દેવકીજી કાંઈ મંત્રડે
 બેઠાં રે કાંઈ સોનાનાં ત્રંભાણાં રે
 કાંઈ મોતીનાં અખીયાણાં રે
 કાંઈ કોને સ્વામી મહાતમ રે
 કાંઈ આળુની રાતડીયે
 કાંઈ મેહુલીયા ના વરસ્યા રે
 કાંઈ વીજલડી ના ઝખકી રે
 કાંઈ આવડાં ને અવડાં ચીકલ ફેણે કર્યાં
 આપણુલા ને, શ્રીકૃષ્ણ કાંઈ વરધ નહાણુ નહાયા રે
 કાંઈ ચારે ને સુવાસણુ, ચીકલ કરી વળ્યાં

પિતાજીને માડી રે, કાં મંત્રડે બેઠાં રે
 કાંઈ ત્રાંખા ત્રાંખાણાં, કાંઈ ચોખાનાં અખીયાણાં રે
 કાંઈ કોને સ્વામી મહાતમ રે
 કાંઈ આજુની રાતડીયે
 કાંઈ મેહુલીયા ના વરસ્યા રે
 કાંઈ વીજલડી ના ઝબકી રે
 આવડાં ને અવડાં ચીકલ કોણે કર્યાં
 આપણુલા ને, વરરાજા કાંઈ વરધ નહાણુ નહાયા રે
 કાંઈ ચારે સુવાસણુ, ચીકલ કરી વળ્યાં
 પેલી સુવાસણુ, મારે વરરાજાની માડી રે
 કાંઈ—વહુ સુવાસણુ ચીકલ કરી વળ્યાં
 બીજી સુવાસણુ મારે વરરાજાની કાકી રે
 કાંઈ—વહુ સુવાસણુ ચીકલ કરી વળ્યાં
 અગણી સુવાસણુ મારે વરરાજાની મામી રે
 કાંઈ—વહુ સુવાસણુ ચીકલ કરી વળ્યાં
 ચોથી તે સુવાસણુ મારે વરરાજાની બાબી રે
 કાંઈ—વહુ સુવાસણુ ચીકલ કરી વળ્યાં.

નાવણુનું ગીત નં. ૨ *

નાહોને નાહોને, કીયા ભાઈ રે
 તમારા પાહોલા હેઠ ગંગા વસે
 ત્યાં બેસી કીયો ભાઈ નાહીયા રે
 ત્યાં તે આદિત રાંદલ આવશે રે

* આ ગીત કન્યા મઠે ગાણું હોય ત્યારે કીયાં બાઈ રે એમ ગાણું.

આદિત હાથ કચોળડાં રે
 રાણી રાંદલ તેલ સંચારશે રે
 નાહોને નાહોને કીયાભાઇ રે
 તમારા પાહોલા હેઠ જમના વસે રે
 ત્યાં બેસી કીયો ભાઇ, નાહીયા રે
 ત્યાં તો કીયો ભાઇ, કેઇ વહુ આવશે રે
 કીયા ભાઇ હાથ કચોળડાં રે
 રાણી કેઇ વહુ તેલ સંચારશે રે

પસ ભરવા ટાણે ગાવાનું ગીત.

વાન શોભા ઘેલા વરરાગ્ન રે,	આજ વાનો ફેણે ભર્યો રે
ફેણે તારાં નયણુલાં શણુગાર્યાં,	તો ફેણે તારો પસ ભર્યો રે
આદીતે નયણુલાં શણુગાર્યાં,	તો માતાજીયે પસ ભર્યો રે
આવે આવે ઘોડલાં ધનુર,	હાથણુલી ડગ ભરી રે
ડગલે ડગલે કંકડાંની રેખ,	મેલીડાં ફેરી ઝણુ પડે રે
આવે આવે કીયા ભાઇનો પહુત્રો,	શીર મેઘાડંબર છત્ર હળે રે
આવે આવે કીયા ભાઇનો દોહીત્રો,	શીર મેઘાડંબર છત્ર હળે રે
આવે આવે કીયા ભાઇનો લાડકડો,	શીર મેઘાડંબર છત્ર હળે રે
આવે આવે કીયાં વહુનો જન્મોજી,	શીર મેઘાડંબર છત્ર હળે રે
આવે આવે કીયા ભાઇનો ભત્રીજો,	મેઘાડંબર છત્ર હળે રે
આવે આવે કીયા ભાઇનો ભાણેજો,	મેઘાડંબર છત્ર હળે રે
આવે આવે કીયા ભાઇનો સોહદ્રો,	મેઘાડંબર છત્ર હળે રે
આવે આવે કીયાં ભાઇનો વીરોજી,	મેઘાડંબર છત્ર હળે રે
આવે આવે કેઇ વહુનો વરરાગ્ન,	મેઘાડંબર છત્ર હળે રે

પરભાતીયાં

~*~*~

સીંદુરી વરણીના રે, સુરજ ઉગીયા રે
 ચાંપલીયા વરણી કાંઈ, ચાંદલીયે પ્રેવાસી રે
 વેલ પરવાળડે મોરીયો રે
 વેલ વેડાવો ને, કળીયું ચુંટાવો રે
 હાર ગુંથાવો રે, રાણી રનાદેનો રે
 રાણી રે રનાદે, તમે હાર સોવરાવો રે
 તમ પીયુડો લાલ છડે રમે રે
 લાલ છડે રમે, પાસલા ઢાળે રે
 રતન કચોળડે, દીવા બળે રે
 ધડીયે ને ધડીયે કાંઈ ધડીયાળાં વાગે રે
 પોરે ને બપોરે પ્રભુજીની આરતી રે
 આરતી કીજે રાણી દેવકીજીની કૃપે રે
 જોનીય કૃપે રે શ્રી કૃષ્ણ જનમીયા રે
 શ્રી કૃષ્ણ જન્મ્યા ત્યારે વસુદેવને કુળ દીવો
 સુભદ્રા બાઈનો વીરો રે સદાય સોહામણો રે
 હું તમ પુષ્કું છું વીરાજી વણુઝારા રે
 કવણુ મારગડે રે, વીરા તમે આવીયા રે
 ગંગાજી નાયા શ્રી જમનાજી ઉતરીયા રે
 ધરમ મારગડે રે, જોની અમે આવીયા રે

સુરજ ઉગે ને સુતાં જાગીયે રે, નામતે લીજે ચારે દેવનાં
 પહેલાં નામ શ્રી રણુહોડરાયનાં, બીજે રે ડહોરજીને સ્મરીએ રે
 અગણી નામ શ્રી કાશી વિશ્વનાથ, ચોથે સ્ત્રીશ્વર સ્મરીએ રે

સુરજ ઉગે ને સુતાં જગીયે રે, ગીત ગાયે ચારે વીરને
 પેલું તે ગીત મારે મોટા બાછનું ગાથું, ખીજે તે નાના બાછને ગાથું રે
 અગણું ગીત મારે વીરાજને ગાથું, ચોથે તે વરરાજ, પરણાવશું રે
 સુરજ ઉગે ને સુતાં જગીયે રે, નામતે લીજે ચારે વહુ તણાં
 પેલું તે નામ મારે મોટાં વહુનું લીજે રે, ખીજે તે નાનાં વહુનું લેશું રે
 અગણું તે નામ મારે નાનાં બાલલડીનું લીજે રે,

ચોથે તે નામ મારે કન્યાજનું લેશું રે
 સુરજ ઉગે ને સુતાં જગીયે રે, નામતે લીજે ચારે બેની તણાં
 પેલું તે નામ મારે મોટી બેનનું લીજે રે, ખીજે નાની બહેનનું લેશું રે
 અગણું તે નામ મારે બેની બાછનું લીજે રે, ચોથે તે વર બહેનીને ગાથું રે
 સુરજ ઉગે તે સુતાં જગીયે રે, નામતે લીજે ચારે જમાયું તણાં
 પેલું નામ મારે મોટા બહનું લીજે રે, ખીજે તે નાના બહનું લેશું રે
 અગણું તે નામ મારે સારા બહનું લીજે રે, ચોથે તે અણુવરને ગાથું રે

કાણે મારાં આંગણાં સમારીયાં રે
 કાણે પુર્યાં મોતી ડરા ચોક, મારાં આંગણીયાં રળીયામણાં રે
 કાણે મારા સામા ટોડા ઘોળીયા રે
 કાણે લખીયા હંસ ને મોર, મારા ટોડા રળીયામણા રે
 મોટા બહે આંગણીયાં સમારીયાં રે
 મોટી બહેને પુર્યાં મોતી ચોક, મારાં આંગણીયાં રળીયામણાં રે
 નાના બહે સામા ટોડા ઘોળીયા રે
 નાની બહેને લખીયા હંસ ને મોર, મારા ટોડા રળીયામણા રે

મોટી બેન નાહોલીયાને વીનવે
 મોકલો તો મહીયર જાઉં, મારા દાદાને ઘેર સોહોજો
 જવ જવ રે ગોરી હું નવ વાઈ, વેગે બેઠાં પધારજો

તમારા દાદાને માંડવ રંગ રેળે, જશ્ન લખ ધેર આવળે
ખાળ તો ખાળે ને તાળ તો થાળે, માતા થઇ ધેર આવળે

ઉગતો તે ચાંપો મોરીયો, રાજ મોર્યો રે, રાજ મોર્યો રે
મુચકંદનો છોડ કે વેણુલાં ભલે વાયાં
ઝોચરો દાદાજી સરસતી, માંડવ તેડો રે, માંડવ તેડો રે
મોટીખાઇ ભરથાર, કે વેણુલાં ભલે વાયાં
શેરી છંટાવો ખરણુ પાથરો, ચાહોર દાળો રે, ચાહોર દાળો રે
મોટીખાઇને કાળ, કે વેણુલાં ભલે વાયાં
કંડુ ઘોળો રે કંકાવટી, પીયળ કાઢો રે, પીયળ કાઢો રે
મોટી ખહેનને લલાટ, કે વેણુલાં ભલે વાયાં
ચોખ્ખા મંગાવો ચાંપાનેરના, ચોખ્ખા ચોડો રે ચોખ્ખા ચોડો રે
મોટી ખહેનને લલાટ, કે વેણુલાં ભલે વાયાં રે
ઢોલ મંગાવો ત્રાંખા વટી, મોટા ભટ્ટ વાળે રે, મોટાભટ્ટ વાળે રે
શીળા માંડવા હેઠ, કે વેણુલાં ભલે વાયાં રે
શરણુખ મંગાવો ત્રીણા સાદની, નાનાભટ્ટ વાળે રે, નાનાભટ્ટ વાળે રે
શીળા માંડવા હેઠ, કે વેણુલાં ભલે વાયાં રે

લાજ ભણે રે, લક્ષ્મી કેને ધેર જશો રે
જેને ધેર સામી ભીંગે સાથીયા રે
લાજ ભણે રે, લક્ષ્મી કેને ધેર જશો રે
જેને ધેર આદીતવારે ધંવળી રે
લાજ ભણે રે, લક્ષ્મી કેને ધેર જશો રે
જેને ધેર સમી સાંજે દીવડા રે
લાજ ભણે રે, લક્ષ્મી કેને ધેર જશો રે
જેને ધેર સાસુ વહુ સુવાસણ્યાં રે

લાજ બણે રે, લક્ષ્મી કને ઘેર જાશે રે
 જેને ઘેર બાપ બેટા લેખાં કરે રે
 લાજ બણે રે, લક્ષ્મી કને ઘેર જાશે રે
 જેને ઘેર દેરાણી જેઠાણીનાં જોડલાં રે
 લાજ બણે રે, લક્ષ્મી કને ઘેર જાશે રે
 જેને ઘેર પુતર કરાં પારણાં રે
 લાજ બણે રે, લક્ષ્મી કને ઘેર જાશે રે
 જેને ઘેર મોભારે મોતી જડ્યાં રે

સુરજ ઉઝા રે કેવડીયાની ફણસે કે, બહાણેલાં બલે વાયાં રે
 સુતા જગો રે વસુદેવના નંદ કે, બહાણેલાં બલે વાયાં રે
 તમ જગે રે જગે સહુ દેવ કે, બહાણેલાં બલે વાયાં રે
 લેજો લેજો રે પીતળના લોટા કે, બહાણેલાં બલે વાયાં રે
 દાતણુ કરજો રે તુગસીને ક્યારે કે, બહાણેલાં બલે વાયાં રે
 મુખ લોજો રે પામરીયુંને છોડે કે, બહાણેલાં બલે વાયાં રે
 નામ લેજો રે શ્રી રામનાં નામ કે, બહાણેલાં બલે વાયાં રે
 સુરજ ઉઝા રે કેવડીયાની ફણસે કે, બહાણેલાં બલે વાયાં રે
 સુતા જગો રે—ના કંથ કે, બહાણેલાં બલે વાયાં રે
 તમ જગે રે જગે સહું ધેડ કે, બહાણેલાં બલે વાયાં રે
 લેજો લેજો રે અધવાના લોટા કે બહાણેલાં બલે વાયાં રે
 દાતણુ કરજો રે ઉકરડાની ટાચે કે બહાણેલાં બલે વાયાં રે
 મુખ લોજો રે મસોતાને છોડે કે બહાણેલાં બલે વાયાં રે
 નામ લેજો રે તમારા બાપનું નામ કે બહાણેલાં બલે વાયાં રે

બહેણુલાં વાયાં રે, સુરજ ઊગીયા
 તમ સાદર શું કરું રે વરરાજા, દાતણુ વિના
 દાતણુયો તેડાવો રે, વર મોટી બેન તણો
 જનનાં દાતણુ રે, મોટા જમાઇ પુરશે
 દાતણુયાને આપો રે, દોઢ બદામ રોકડી
 તેની તે ઘડાવો રે, મોટી બહેનને ત્રાટડી
 ત્રાટડી પેરીને રે, બહેન તે માંડવો માલશે
 તમ સાદર શું કરું રે, વરરાજા, મરદન વિના
 ધાંચીડા તેડાવો રે, વર નાની બહેન તણો
 જનનાં તેલડીયાં રે, નાના જમાઇ પુરશે
 ધાંચીડાને આપો રે, દોઢ બદામ રોકડી
 તેની તે ઘડાવો રે, નાની બહેનને ત્રાટડી
 ત્રાટડી પેરીને રે, બહેન જનમાં માલશે
 તમ સાદર શું કરું રે, વરરાજા નાવણુ વિના
 પખાલી તેડાવો રે, વર સારી બેન તણો
 જનનાં પાણુ રે, સારા જમાઇ પુરશે
 પખાલીને આપો રે, દોઢ બદામ રોકડી
 તેની તે ઘડાવો રે, સારી બેનને ત્રાટડી
 ત્રાટડી પેરીને રે, બહેન જનમાં માલશે
 તમ સાદર શું કરું રે, વરરાજા, બોજન વિના
 રસોયો તેડાવો રે, વર સહગુણુ આઇ તણો
 જનનાં રાંધણુ રે, જમાઇરાજ પુરશે
 જમાઇ રાજને આપો રે, દોઢ બદામ રોકડી
 તેની તે ઘડાવો રે, સહગુણુ આઇને ત્રાટડી
 ત્રાટડી પેરીને રે, બહેન જનમાં માલશે
 તમ સાદર શું કરું રે, વરરાજા મુખવાસ વિના

જઘને જગાડો રે, વર મોટાંવહુ તથા
ચોરવાડ સાંઢીડા રે, મોટાભાઇ મોકલે
પાનભારો ભારજ રે, વીરા લેજો કેવડો
કાથા ચુના સરસી રે, લર્વીંગ ને એલચી

* ઉંચી ઉંચી મેડી રે બાઈ, ઘર ચીત્રાં સાર રે બાઈ
લાખેણો દીવડો રે લટકણુથીર, બજેરે હારે બાઈ
ત્યાં ચડી દાબ્યા રે બાઈ, લમરીયાળા દોલીઆ બાઈ
મશરૂની તળાઈ રે બાઈ, અતલસનાં અસીસાં રે બાઈ
જાદરના ગલેચા રે બાઈ, ગાલે ને ગાલે રે ગાલમસુરીયાં રે
હારે બાઈ

ત્યાં ચડી પ્હોડે રે મારો વસુદેવનો નંદ રે બાઈ
પુનેમ કેરો ચંદ રે બાઈ, દીવા કેરી જોત રે બાઈ
વાઓને દોળે રે રુખમણી પાતળાં રે હારે બાઈ
વાઓ દોળતાં રે બાઈ નીંદરડી આવી રે બાઈ
હાથેથી રે વીજણુ લેા દીયેરીઓ લઇગયો હારે, બાઈ
ત્યાં ચડી આબ્યા રે બાઈ દીક્લીનો દીવાન રે બાઈ
કાશીનો ડાટવાળ રે બાઈ, સુરતનો સુલતાન રે બાઈ
અમદાવાદી સુબો રે બાઈ, માણેકચોક ઉભો રે બાઈ
તોયે ના આપ્યો રે દીયેરીયાયે, વીંઝણો રે હારે બાઈ
પાન સોપારી રે મારા દીયેરની બલિહારી રે બાઈ
સટકસું આપ્યો રે બાબીને વીંઝણો રે હારે બાઈ

* ઉઝી ઉઝી મેડી મારાં ધરે રે વીવાયતાં
 તો પાડોશે નણુદી વસે રે
 વીરાની મેડીયે રૂઝા કાચ ઢળાવું
 તો ત્યાં ને ઢાળું ભમર ઢાલીયારે
 ત્યાં ચડી પોઢે મારો માડીનો જયો
 તો વાયો ઢોળે રે ભાભી કુટડાં રે
 વાઝો ઢોળાંતાં ભાભી ગોઠીઝે ગોઠ્યાં
 તો નણુદીને પડોસે ન રાખીઝે રે
 દીકું અણુદીકું નણુદી સર્વસ્વ માગે
 તો નિત્ય ઉઠીને ક્યાંથી આપાયેં રે
 ધરની ધણીઆણી તમે એવું શું બોલો
 તો બહેન વિના વીવા ફાણુ માલશે રે
 સાત સોપારી મારી પાડોશણુને આપું
 તો તે મારે વીવા માલશે રે
 ધરની ધણીઆણી તમે એવું શું બોલો
 તો બહેન વિના ફાણુ ગણેશ પુજશે રે
 ચોખ્ખા ને લાડુ મારી ગોરાણીને આપું તો
 તે મારે ગણેશ પુજશે રે
 ધરની વહુઆરે તમે રાંધો ને શીંધો
 તો જમવાને બેસે મારી બેનડી રે
 ધરની વહુઆરે તમે પાણીડાં જાઓ
 તો બારીયે બેસે મારી બેનડી રે
 ધરની વહુઆરે તમે ચોરા ને ફેરા
 તો પકવાનને ચોરડે મારી બેનડી રે
 ખાસકું ખંખેરું ગોરી ધણીએક આવે
 પણ રૂપીયા ઉછાળું બેની ના મળે રે

માડીના જાયા, તુંને દઈ રે આશીશ
તો સાતે ને દીકરે હોડજો મલપતા રે
વેવાણીની જાળ તુંને દઈ રે આશીશ
તો સાતેને શોકમે આંસુ ઢાળજો રે

રાજકુંવર કેરો સોહજો ને જોશીડા બોલે બોલ
સારાં લગન લઈને બેસે આજી, વધાવો મારે મન વસ્ત્રો
વધાવો મારી અંગુઠીકા મુલ
ગુલાબીકા પુલ, ચંબેલીકા હાર, સોજો શણગાર-વધાવો
આજ દાદાધેર સોહજો રે
દોશીડા બોલે બોલ, વેગે ચીર ચુંદડી લઈ ધેર આવે-વધાવો
વધાવો મારી અંગુઠીકા મુલ
ગુલાબીકા પુલ, ચંબેલીકા હાર, સોજો શણગાર-વધાવો
આજ મારા કાકાધેર સોહજો રે
સોતીડા બોલે બોલ, સારા વેદ વાંકડા લઈ બેસે આવ-વધાવો
વધાવો મારી અંગુઠીકા મુલ
ગુલાબીકા પુલ, ચંબેલીકા હાર, સોજો શણગાર-વધાવો
આજ મામાધેર સોહજો રે
રેશમીઆ બોલે બોલ, વેગે વર વાધા લઈ ધેર આવે-વધાવો
વધાવો મારી અંગુઠીકા મુલ
ગુલાબીકા પુલ, ચંબેલીકા હાર, સોજો શણગાર-વધાવો
આજ પીરાધેર સોહજો રે
માળીડા બોલે બોલ, વેગે ચોસરા લઈ બેસે આવ-વધાવો
વધાવો મારી અંગુઠીનો મુલ
ગુલાબીકા પુલ, ચંબેલીકા હાર, સોજો શણગાર-વધાવો
નાનાં મોતીની કંઠી સરીસી રે
મોટાં મોતીનો હાર કરી વહુ અવ ન કીજીએ-વધાવો

*લાડા પગરણુ

લાડા પગરણુ આવીયાં સાર, ગણપત માંડીયે
 લાડા સાજનીયાં પરદેશ, વેલેરા તેડાવીયે
 લાડા ધઉં રે ગોરડીયા છે સાર, કંસાર ભરડાવીયે
 લાડા અડદ ઈંગોરીઆ છે સાર, પાપડ વણાવીયે
 લાડા સાઠી ચોખા છે સાર, સુંદરકું રંધાવીયે
 લાડા મગ રે મનોરડા સાર, પીઠડાં દળાવીયે
 લાડા પીઠડી પીળડી હોય, જેમ મેલ ઉતરે
 લાડા આપ્યાં ગંગાજનાં નીર, દુધડે નવરાવીયે
 લાડા કસ્તુરી સાથે બરાસ, ઉલટ ભરાવીયે
 લાડી આણી પર કેશલા મેઘ ચીકલ કેણે કર્યાં
 મારી રાજ વહુવર નાયાં, ચીકલ એણે કર્યાં
 મારી અળવ, વહુવર નાયાં, ચીકલ એણે કર્યાં
 લાડા સાસરીયાં ઘેર જાવ, કેમ કરી પોંચશે
 મારા દાદાજના તેજી તોખાર, બલી પેર પોંચશું
 લાડા સાળા સાહેલી છે સાર, કેમ કરી જીતશે
 મારે બાઇ, બંધવની છે જોડ, બલીપેર જીંતશું
 લાડા સાસરીયાંની છે બોળ, કેસર કેમ ધોળશે
 મારે વડેરા બનેવી છે સાર, બલીપેર ધોળશું
 લાડા લાડડી ચતુર સુજણ, કેમ કરી ભેટશે
 મારી વડેરી બોળાઇ છે સાર, બલી પેર ભેટશું
 લાડા સાસરીયાં ઘેર જાઓ, હાથે ધરો આરસી
 મારી રાજ વહુવર નાયાં, કે બોલે દારસી
 લાડા સાસરીયાં ઘેર જાઓ, હાથ ધરો બીડલાં

મારી રાજ વહુ વર નાયાં કે, સલાટે છે દીઘડાં
લાડા સાસરીયાં ઘેર જાઓ, વાસ્યો કુકડો
મારી રાજ વહુવર નાયાં કે, તોરણ કુકડો

સુખે થયાં રે સંતજનને સવારાં કે, શ્રીહરિ સુરજ ઉગીયા
દાળ્યો રે માયાનો અંધકાર કે, શ્રીહરિ સુરજ ઉગીયા
હરખે ઉધડ્યાં રે સંતજનરૂપી કમળ કે, શ્રીહરિ સુરજ ઉગીયા
ખીડ્યાં રે કુમતિ કુમુદિરૂપી મળ કે, શ્રીહરિ સુરજ ઉગીયા
અતિ હાથો રે ત્રિભુવનનાં પ્રકાશ કે, શ્રીહરિ સુરજ ઉગીયા
મતવાદી રે છુડ પામ્યાં ત્રાસ કે, શ્રીહરિ સુરજ ઉગીયા
ધડી ગાયું રે ખલક ઘાત જોર કે, શ્રીહરિ સુરજ ઉગીયા
જલાણુ રે કામ કોષાદિ ચોર કે, શ્રીહરિ સુરજ ઉગીયા
ગુંજ રથો રે સંતજનરૂપી ભર કે, શ્રીહરિ સુરજ ઉગીયા
અંધન છુટ્યાં રે મુમુક્ષુરૂપી ગાય કે, શ્રીહરિ સુરજ ઉગીયા
કરે સોરરે કુલુહિ કુકડા ને કામ કે, શ્રીહરિ સુરજ ઉગીયા
જોને ખોલે રે સંત હંસ બડ ભાગ્ય કે, શ્રીહરિ સુરજ ઉગીયા
આનન્દપામ્યાં રે ભાવિકજનનાં વૃંદ કે, શ્રીહરિ સુરજ ઉગીયા
બલીહારી રે ગાય નિત્ય પ્રેમાનંદ કે, શ્રીહરિ સુરજ ઉગીયા

હું તો સુતી રે, મારા રંગ રે મોલમાં
સુતાં ને સપનાં લાધીયાંજ રે
હૃદાં જળહળરે મેં તો સપનામાં દીઠાં
માનસરોવર બધાં દીઠાંજ રે
આંગણે હસ્તિ રે મેં તો સપનામાં દીઠા
કુંભ કળજ ત્યાં બધાં દીઠાંજ રે

આંગણે આંખલો રે, મેં તો સપનામાં દીઠો
 જય જવંત્રી હુગે હુગેજ રે
 મોતીના ચોક રે મેં તો સપનામાં દીઠો
 લીલી હરીયાળી ત્યાં બહુકળીજ રે
 મેડીયે દીવડો રે મેં તો સપનામાં દીઠો
 કંકુ કેસરતણુ છાંટણુજ રે
 સુતા જગો રે મારી નણુદીના વીરા
 સપનાના અરથ ઉકેલજેજ રે
 ઉડાં જળહળરે, ગોરી મહીયર તમારે
 માનસરોવર સાસરંજ રે
 આંગણે હસ્તિ રે ગોરી વીર તમારે
 કુંભ કળશ તારાં કુળનાંજ રે
 આંગણે આંખલો રે ગોરી સસરો તમારે
 જય જવંત્રી સાસુ તારીજ રે
 મોતીના ચોક રે ગોરી કંથ તમારે
 લીલી હરીયાળી નણુદ તમારીજ રે
 મેડીયે દીવડો રે ગોરી કુંવર તમારે
 કંકુ કેસરીયાં વવાર તમારાંજ રે
 ધણું જીવજે રે મારી નણુદીના વીરા
 સપનાના અરથ ભલા કર્યાંજ રે

રાંદલ પાસે ગાવાનાં ગીત

દસવેથી રાણી રાંદલ દડવડયાં, ઉતરીયાં વડ હેઠળ રંનાદે
 ઉતર્યાં તે આંખા આંખલી, ઉતર્યાં દાડમ પ્રાપ્ત રંનાદે

ઉત્તર્યાં રે મારે મોટા બાધને ઓરડે, ઘેર મીઠા બોલીનાર રંનદે
મીઠકાં બોલે ને મન હસે, લળી લળી લાગે છે પાય રંનદે
પાય પડામણુ વહુને બેઠડો, અખંડ એવાતણુ હોય રંનદે
અખંડ એવાતણુ વહુને ચુડલો, અખંડ વીરાજની મોળ રંનદે

એકે જદે, બીજે જદે, અગણે જદે, દોરી
એથે જદે, રમે રાણી રાંદલ ગોરાં
રાંદલ માવડી કયે છે અમને બાળેઠીના કાડ
જવરે જગાડો ઓહ્યા સુતારીના કુંવર
સુતારીનાં ઘર આંહીં નહીં, દસ મૈલ દૂરજો
બાળેઠી લખ આવે આપને ઉગમતે અસુરજો
ઉડલો, ચુડલો, રણુઝણુ ભમરી, મંડપ રચાયો
જેસી ઉજેણી નગરી, નગરીમાં રમે રાણી રાંદલ ગોરાં
રાંદલ માવડી કયે છે અમને ઝારીયુંના કાડ
જવરે જગાડો ઓહ્યા કંસારીના કુંવર
કંસારીનાં ઘર આંહીં નહીં, દસ મૈલ દૂર જો
ઝારી લખને આવે આપને ઉગમતે અસુરજો
ઉડલો, ચુડલો, રણુઝણુ ભમરી મંડપ રચાયો
જેસી ઉજેણી નગરી, નગરીમાં રમે રાણી રાંદલ ગોરાં
રાંદલ માવડી કયે છે અમને ચુંદડીઓના કાડ
જવરે જગાડો ઓહ્યા દોશીડાના કુંવર
દોશીડાનાં ઘર આંહીં નહીં, દસ મૈલ દૂર જો
ચુંદડીયો લખ આવે આપને ઉગમતે અસુરજો
ઉડલો, ચુડલો, રણુઝણુ ભમરી મંડપ રચાયો
જેસી ઉજેણી નગરી, નગરીમાં રમે રાણી રાંદલ ગોરાં

રાંદલ માવડી ક્યે છે અમને ચાંદલાના કાડ
 જવરે જગાડોઃ ઓઘ્યા નાગોરીના કુંવર
 નાગોરીના ધર આંહી નહીં, દસ મૈલ દૂર
 ચાંડલા લખને આવે આપને ઉગમતે અસુર
 ઉડલો, ચુડલો, રણુઝણુ ભમરી, મંડપ રચાયો
 જેસી ઉજેણી નગરી, નગરીમાં રમે રાણી રાંદલ ગોરાં
 રાંદલ માવડી ક્યે છે અમને અકાટાના કાડ
 જવરે જગાડોઃ ઓઘ્યા સોનીડાના કુંવર
 અકાટા લખ આવે આપને, ઉગમતે અસુર
 ઉડલો, ચુડલો, રણુઝણુ ભમરી, મંડપ રચાયો
 જેસી ઉજેણી નગરી, નગરીમાં રમે રાણી રાંદલ ગોરાં

તાય માતા તાર્ય, તાર્ય ત્રિભોવન રાણી
 ચંદન શીશ ચડાવું, આરાસુરની ભવાની
 મોટાભાઈ ઉભાદરખાર તારી સેવા જણી
 મોટી વહુ લાગે છે પાય, આશીશ છોને ભવાની
 માગે છે હહીં ને દુધ, ખોળે પુત્ર ભવાની
 માગે ધણીનાં રાજ, જ્યાં સુધી ગંગાનાં પાણી

ચોખલીયા ખાંડી ખાંડી ભવ ગાળ્યો ભવાની મા
 કણકી નજરે ન દીડી રે ભવાની મા
 કણકી નજરે દેખાડો રે ભવાની મા
 હાલર લઈધેર આવો રે ભવાની મા
 બાબલડીને અમીઠાંટા નાંખો રે ભવાની મા

વીરાજીને મોતીડે વધાવો રે	ભવાની મા
જેવાં મેણાં દેવકીજીનાં ભાંખ્યાં રે	ભવાની મા
તેવાં મેણાં.....નાં ભાંગો રે	ભવાની મા
હાલરુ ઘેર લઇ આવો રે	ભવાની મા
હાલરુને હીરની દોરી રે	ભવાની મા
હીંચોળે સુબદ્રા ખેંચેન ગોરી રે	ભવાની મા

મા હડાળાની વાવેળે કૃપા કરી અંબાચેળે
 મા કૃપા કરી કેમ જાણીળે
 વાવે ભરાણું પાણીળે
 મા વા વાયા છે આકળા
 વાવે બંધાણા આકળા
 મા વા વાયા છે ઓરણુળે
 વાવે બંધાણું તોરણુળે
 મા વા વાયા છે અંદર વા
 વાવે બંધાણા અંદરવા
 મારી અંબા માને બેસણુ ગાડુંળે
 બાહણુ જમે લાડુંળે
 મારી અંબા માને પેરણુ ચોળીળે
 બાહણુ જમે પોળીળે
 મારી અંબા માને ઓઢણુ ચીરળે
 બાહણુ જમે ખીરળે
 મા બાહણુ એવા નગણુળે
 જમીને માગે દખણુળે

મા તડાક તુબડાં ચાય છે
 બ્રાહ્મણ જમવા જાય છે
 મા, કણ્ણીની મત ઘોડીને
 ગાડું વેચીને લીધી ઘોડીને
 મા, ઘોડી ગધ ધર ખુણેને
 ચાચર ભુવા ખુણેને

અંબાજી માના મઢ પાસે કોઇ વાળે રે
 મારી મોટી અંબાજીને કાજ કે અંબા ખીરાજે છે
 અંબાજી આબ્યાં પરાણુલે મઢ ગાળે છે
 માને શા શા ઉતારા દહશ, કે અંબા ખીરાજે છે
 ઉતારા દેશું ચોરડા મઢ ગાળે છે
 માને દેશું મેડીના મોલ અંબા ખીરાજે છે
 અંબાજી આબ્યાં પરાણુલે મઢ ગાળે છે
 માને શાં શાં દાતણીયાં દહશ, અંબા ખીરાજે છે
 માને દાતણુ દેશું દાડમી, મઢ ગાળે છે
 માને દેશું કરંજની કામ, અંબા ખીરાજે છે
 અંબાજી આબ્યાં પરાણુલે મઢ ગાળે છે
 માને શાં શાં નાવણીયાં દહશ અંબા ખીરાજે છે
 માને નાવણુ દેશું કુંડીયું મઢ ગાળે છે
 માને દેશું કેસરીયાં નીર અંબા ખીરાજે છે
 અંબાજી આબ્યાં પરાણુલે મઢ ગાળે છે
 માને શાંશાં ભોજનીયાં દહશ અંબા ખીરાજે છે
 માને ભોજન દેશું લાપશી મઢ ગાળે છે

માને દેશું ધેવરીઓ કંસાર અંબા ખીરાજે છે
 અંબાજી આબ્યાં પરોણુલે મઢ ગાજે છે
 માને શાં શાં મુખવાસીયાં દૃષ્ટ અંબા ખીરાજે છે
 માને મુખવાસ દેશું એલચી મઢ ગાજે છે
 માને દેશું પાન પચીસ અંબા ખીરાજે છે
 અંબાજી આબ્યાં પરોણુલે મઢ ગાજે છે
 માને શાં શાં રમતીયાં દૃષ્ટ અંબા ખીરાજે છે
 માને રમત દેશું સોગઠાં મઢ ગાજે છે
 માને દેશું પાસાની જોડ અંબા ખીરાજે છે

પાને ભરાવી છે છાબ તો, અગરચંદન ભર્યાં ઓરડા રે
 જગાડો રે—વહુના કંથ, રાણી રાંદલને કરે આરતી રે
 આરતી અવસરે હોય રે રંનાદે, પેલડા પહોરની રે
 પાને ફુલે ભરાવી છે છાબ તો, અગરચંદન ભર્યાં ઓરડા રે
 જગાડો રે વહુ—વહુના કંથ, રાણી રાંદલને કરે આરતી રે
 આરતી અવસરે હોય રે રંનાદે, ખીજલા પહોરની રે
 પાને ફુલે ભરાવી છે છાબ તો, અગરચંદન ભર્યાં ઓરડા રે
 જગાડો રે વહુ—વહુના કંથ, રાણી રાંદલને કરે આરતી રે
 આરતી અવસરે હોય રે રંનાદે, તીજલા પહોરની રે
 પાને ફુલે ભરાવી છે છાબ તો, અગરચંદન ભર્યાં ઓરડા રે
 જગાડો રે વહુ—વહુના કંથ, રાણી રાંદલને કરે આરતી રે

વેલ જુમખડે મોરી રંનાદે, વેલનો વેલો વધારો—રંનાદે
 જાવ બેલા સુતારી ઘેર રંનાદે, લાવો લાવો બાળેઠ બે ચાર—રંનાદે
 તે રાણી રાંદલ કાજ રંનાદે, રાંદલ સાચલાં દેવ—રંનાદે
 પુરે મારા મનડાના કોડ રંનાદે, જાવ બેલા વાણીડા ઘેર—રંનાદે
 લાવો લાવો શ્રીફળ બેચાર રંનાદે, તે બાળા બૌચરા કાજ—રંનાદે
 જાવ બેલા સોનીડા ઘેર રંનાદે, લાવો લાવો જુમખાં બેચાર—રંનાદે
 તે કાળી કાળકા કાજ રંનાદે, કાળકા કૃપા નિધાન—રંનાદે
 જાવ બેલા માળીડા ઘેર રંનાદે, લાવો લાવો મોડીઆ બેચાર—રંનાદે.
 તે ખરી ખોડીયાર કાજ રંનાદે, રાંદલ સાચલાં દેવ—રંનાદે
 પુરે મારા મનડાના કોડ—રંનાદે

આ લીલુડા વાંસની વહેલ રે રંનાદે
 ચક્રર લખમરના બે પર્ષ રે રંનાદે
 હરથુ હીસોરીયા બે બળદરે રંનાદે
 બળદને બેવડ રાશ રે રંનાદે
 બેકુને રાતી મોળ રે રંનાદે
 તેણે બેસી રાંદલ મઠ જાવરે રંનાદે
 વાંઝીયે રોક્યા આઈના રથ રંનાદે
 વાંઝીયાને પુતર દેતાં જાવરે રંનાદે
 આંધળે રોક્યા આઈના રથ રંનાદે
 આંધળાને આંખું દેતાં જાવરે રંનાદે
 પાંચળે રોક્યા આઈના રથ રંનાદે
 પાંચળાને પગ દેતાં જાવરે રંનાદે
 કોઢીયે રોક્યા આઈના રથ રંનાદે
 કોઢીયાને કાપા દેતાં જાવરે રંનાદે

મુંગલે રોક્યા આર્ધના રથ રંનાદે
મુંગા ને વાચ્યા હેતાં જવરે રંનાદે

મારી આંગળી ધાસી, રાંદેલ પુગ્ગ કરતેલાં રે
અંબોડા રે લચીયા, રાંદેલ પાય પડતેલાં રે
હું તો જાઉં કાશી, ત્યારે જઈને તપ કરું રે
માયું ધણીયનાં રાજ, અખંડ એ વાતન ધાટડી રે
મારી આંગળી ધાસી, રાંદેલ પુગ્ગ કરતેલાં રે
અંબોડા રે લચીયા, રાંદેલ પાય પડતેલાં રે
હું તો જાઉં રે રેવાજી, ત્યારે જઈને તપ કરું રે
માયું સસરાનાં રાજ, સાસુના ધાટ સોહામથા રે

લાડુ દેને	લાડુ દેને,	લાડકડા,	જેમ	લાડવન્તેલાં	હોયે
ખાણું દેને	ખાણું દેને,	લાડકડા,	જેમ	ખાન્તવન્તેલાં	હોયે
પાપડ દેને	પાપડ દેને,	લાડકડા,	જેમ	પ્રેમવન્તેલાં	હોયે
રુ દેને	રુ દેને	રુપાળા,	જેમ	રુપવન્તેલાં	હોયે
ફાફળ દેને	ફાફળ દેને,	ફળવન્તા,	જેમ	ફળવન્તેલાં	હોયે
નાણું દેને	નાણું દેને,	લાડકડા,	જેમ	નાણ્યાંવાળા	હોયે
ધાણુ દેને	ધાણુ દેને,	લાડકડા,	જેમ	ધારણુવાળા	હોયે
જીરું દેને	જીરું દેને,	લાડકડા,	જેમ	ઝીણાંબોલન્તાં	હોયે
રાષ દેને	રાષ દેને,	લાડકડા,	જેમ	રાષવન્તેલાં	હોયે
મીઠું દેને	મીઠું દેને,	લાડકડા,	જેમ	મીઠાંબોલા	હોયે
ગોળ દેને	ગોળ દેને,	ગુણવન્તા,	જેમ	ગુણવન્તેલાં	હોયે

ઉકરડી નોતરતી વખતે તથા ઉઠાડતી વખતે ગાવાનાં ગીત

ઉકરડી ખંખોળતાં, તમ્બોળડી રે લાધલો સોનલા વેદ
કે લટકે બાહોળી રે
તેનો ધડાવીશ ફેરવો તમ્બોળડી રે
વીરાજીને જમણુલે હાથ કે, લટકે બાં હોળી રે
ઉકરડી ખંખોળતાં તમ્બોળડી રે
લાધલો તાંબલાં વેદ કે લટકે બાં હોળી રે
તેનો ધડાવીશ વેદલો તમ્બોળડી રે
બહુજીને ડાબલે કાન કે લટકે બાં હોળી રે

* હાંજી કેવડીયો કાથો ને ચુનો દાડમીયોજી
હાંજી કપ વહુ ઠકરાણીના ઠકાર ભોગીયાજી
હાંજી મોટી વહુ ઠકરાણીના ઠકાર ભોગીયાજી
હાંજી તનમનીયાં ધડાવો, સ્વામી શોભતાજી
હાંજી પેરં તમારડે રાજ, ઘેર વરરાજીનો સોહોજી

કાઠીયાણી કડ પાતળી રે લોલ, ચાલે ચટકતી ચાલ અલખેલડી
અસુરી વેળાનાં પાણી સાંચર્યાં રે લોલ
પાંચ પટાનો લાધરો રે લોલ, ઝાઢણુ દક્ષીણી ચીર અલખેલડી
અસુરી વેળાનાં પાણી સાંચર્યાં રે લોલ

* અનુક્રમે ચારને ગાય છે.

લીલી અતલસનું કાપડું રે લોલ, હૈંડે હંસ ને મોર અલબેલડી
 અસુરી વેળાનાં પાણી સાંચર્યાં રે લોલ
 ઠાંસીને માથાં ગુંથીયાં રે લોલ, સેથે શેર સીંદુર અલબેલડી
 અસુરી વેળાનાં પાણી સાંચર્યાં રે લોલ
 આછી તે પીયળ ધમધમે રે લોલ, મોતીડાં તપેરે લલાટ અલબેલડી
 અસુરી વેળાનાં પાણી સાંચર્યાં રે લોલ
 ચાંપીને મુઠો પેરીયો રે લોલ, પાયે ઝાંઝર ઝમકાર અલબેલડી
 અસુરી વેળાનાં પાણી સાંચર્યાં રે લોલ
 સોના છંદોણી રૂપાંબેડલું રે લોલ, પાણીયું આંતાં તળાવ અલબેલડી
 અસુરી વેળાનાં પાણી સાંચર્યાં રે લોલ
 રાયે થોડો ખેંચીઓ રે લોલ, પ્રધાનને પુછી વાત અલબેલડી
 અસુરી વેળાનાં પાણી સાંચર્યાં રે લોલ
 કે રસ કેરી બેટડી રે લોલ, કેરસ કુળ વહુવાર અલબેલડી
 અસુરી વેળાનાં પાણી સાંચર્યાં રે લોલ
 કે રસ કેરી બેનડી રે લોલ, કે રસ ધરડાની નાર અલબેલડી
 અસુરી વેળાનાં પાણી સાંચર્યાં રે લોલ

એક માણા તે જોવડું મોતી રે,
 તેને સાત ગાડે ધાલી આણ્યું રે
 તેને બાર બળદીયે તાણ્યું રે,
 તેને સાત સુંડલીયે સાર્યું રે
 તેને સાત વીંધારાયે વીંધ્યું રે,
 એક બાલાં તે સોય મંગાવો રે
 પેલા—નું નાક વીંધાવો રે,
 એને નકિ તે નથડી પેરાવો રે

એને ધરધરતો ધાધરો પેરાવો ર,
 એને ચસચસતો કમખો પેરાવો ર
 એને આછી પછેડી ઝોઢાડો ર,
 તેનું ઠાંસીને માથું ગુંધાવો ર
 તેને આછી તે પીયળ કઢાવો ર,
 એને કાળી કળાઈ રાતો ચુડો ર

તો નાચે ભવાયો દીસે રડો ર, ચાલો ચાલો જોવા જાધ્યે હરખી ર
 એ તો નાચે છે—ની ખડકી ર, ચાલો ચાલો જોવા જાધ્યે સુત ર
 એ તો નાચે છે—ના પુત્ર ર, ચાલો ચાલો જોવા જાધ્યે હીરા ર
 એ તો નાચે છે—ના વીરા ર, ચાલો ચાલો જોવા જાધ્યે એલી ર
 એ તો નાચે છે—ના બેલી ર

વર ઉધલતી વખતે ગાવાનું ગીત.

પાગડલે રે પગ દહ, ચડો રે વરરાજ, ગોત્રજ છેડે સાહી રજાં
 મેલો મેલો રે ગોત્રજ, વરનો રે છેડો, તમારા કર અમ આપશું
 જેણે નાના થકી મોટા રે કીધા, તેના ગુણ કેમ જીલશું
 પાગડલે રે પગ દહ, ચડો રે વરરાજ, માતાજી છેડે સાહી રજાં
 મેલો મેલો રે માતા, વરનો રે છેડો, તમારા કર અમ આપશું
 જેણે નવ માસ ઉદર રાખ્યા, તેના ગુણ કેમ જીલશું
 પાગડલે રે પગ દહ, ચડો રે વરરાજ, કુધ્ધર છેડે સાહી રજાં
 મેલો મેલો રે કુધ્ધર, વરનો રે છેડો, તમારા કર અમ આપશું
 જેણે નાના રે પણ નામ પમાવ્યાં, તેના ગુણ કેમ જીલશું
 પાગડલે રે પગ દહ, ચડો રે વરરાજ, બેનર છેડે સાહી રજાં
 મેલો મેલો રે બેનર, વરનો રે છેડો, તમારા કર અમ આપશું
 જેણે નાના રે પણમાં જાડ લઢાવ્યાં, તેના ગુણ કેમ જીલશું

સામેને ટોડે પેસતાં ટોડરમલ હોરાજી શુકન બહેરાં હોય
ગાય સુવાસણુ સામી મળી ટોડરમલ હોરાજી—

લડસડતી પાણીયાર

કીયા બાઈને દીકરા અતિ ધણુ

ટોડરમલ હોરાજી કાંઈ અણુ'ન કાંઈ બીમ

અણુ'ને ઉજડ ગામ વાસીયાં

ટોડરમલ હોરાજી બીમે બર્પાં રે તજાવ

કંઈ વહુને વહુઅરે અતી ધણી

ટોડરમલ હોરાજી કાંઈ લખમીને કાંઈ લાખ

લાખે તે જાયો બેટડો

ટોડરમલ હોરાજી લક્ષ્મીયે હોય રે ઉજેશ

કંઈ વહુને કામણુ આવડ્યાં ટોડરમલ હોરાજી

કીયા બાઈને રાખ્યા ઢીંચણુ હેઠ

કંઈ બાને કામણુ નાવડ્યાં ટોડરમલ હોરાજી

કીયો બહુ દેશપરદેશ

કે રસકેરી શીમરે હો નવરંગ લાડા

કે રસકેરી શીમડી રે હાં હાં કે આવા રડા કીયો બાઈ વરરાજી
ધોડાં ખેલવે રે

હાં હાં કેસરીયા લાડાના સમાસારાં જોડલાં

હાં હાં કે રાયવર લાડાના સમાસારાં ધોડલાં

કે રસકેરી જન રે હો નવરંગ લાડા

કે રસકેરી જનડી રે

હાં હાં કે આવા રડા કીયારે વેવાઈના લેણુર માંડવો રે

હાં હાં કે રાયવર લાડાના, સમાસારાં જોડલાં

હાં હાં કેસરીયા લાડાના સમાસારાં જોડલાં

કે રસકેરી મોર રે હો નવરંગ લાડા
 કે રસકેરો મોરલો રે
 હાં હાં કે આવા રડા કીયારે વેવાઈની ઢળકતી ઢેલડી રે
 હાં હાં કે રાયવર લાડાના સમાસારાં જોડલાં
 હાં હાં કે સરીયા લાડાના સમાસારાં જોડલાં
 કંઈ વેવાણુ પોંખે મોર રે હો નવરંગ લાડા
 કંઈ વેવાણુ પોંખે મોરલો રે
 હાં હાં કે આવા રડા કંઈ વહુ યુડાળાં પોંખે જોડલાં રે
 હાં હાં કે રાયવર લાડાના સમાસારાં જોડલાં
 હાં હાં કે સરીયા લાડાના સમાસારાં જોડલાં

ને હોરી વાજે ને મેહુલીયા ગાજે, તો ભીંજે કેસરીયા વાધા
 વરરાજને હોરી વાજે
 કે રસ કેરો પહુત્રો વરરાજ, તો કે રસનો દોહીત્રો
 વરરાજને હોરી વાજે
 કે રસ કેરો લાડકડો વરરાજ, તો કે રસનો જન્મધોજી
 વરરાજને હોરી વાજે
 કે રસ કેરો ભત્રીજો વરરાજ, તો કે રસનો ભાણુજો
 વરરાજને હોરી વાજે
 કે રસ કેરો સહોદ્રો વરરાજ, તો કંઈ બાઈ પનોતાંનો વીરો
 વરરાજને હોરી વાજે ને મેહુલીયા ગાજે, તો લાડડી લઈ આવ્યા વરરાજ

લાલ તારી સોનાની સરણાણુ, તારાં ત્રાંખાણુ નગારાં
 અમને જ્ઞાલાં લાગે રાય
 સંન્યા રે મારનો ડંકો મેં સુધધોજી માણુરાજ

કીયા બાઇને દરબાર, કીયા બાઇને રાજ, કીયા બાઇને કાજ
 નોખત વાળે માણુરાજ
 સંજ્યા રે મારનો ડંકો મેં સુણ્યોજી, માણુરાજ
 વરના દાદાને દરબાર, વરના કાકાજીને રાજ, રૂડા વરરાજને કાજ
 નોખત વાળે માણુરાજ
 સંજ્યા રે મારનો ડંકો મેં સુણ્યોજી, માણુરાજ

વાડીમાં વવરાવો રૂડો કેવડો રે, ક્યારામાં સીંચાવો નાગરવેલ
 વેલે વળુંબ્યો રૂડો કેવડો રે
 કીયા બાઇનો પહુત્રો મારો કેવડો રે, કીયા વેવાઇની નમણી નાગરવેલ
 વેલે વળુંબ્યો રૂડો કેવડો રે
 વાડીમાં વવરાવો રૂડો કેવડો રે, ક્યારામાં સીંચાવો નાગરવેલ
 વેલે વળુંબ્યો રૂડો કેવડો રે
 કીયા બાઇનો દોહીત્રો મારો કેવડો રે, કીયા વેવાઇની નમણી નાગરવેલ
 વેલે વળુંબ્યો રૂડો કેવડો રે
 વાડીમાં વવરાવો રૂડો કેવડો રે, ક્યારામાં સીંચાવો નાગરવેલ
 વેલે વળુંબ્યો રૂડો કેવડો રે
 કીયા બાઇનો કુંવર મારો કેવડો રે, કીયા વેવાઇની નમણી નાગરવેલ
 વેલે વળુંબ્યો રૂડો કેવડો રે
 વાડીમાં વવરાવો રૂડો કેવડો રે, ક્યારામાં સીંચાવો નાગરવેલ
 વેલે વળુંબ્યો રૂડો કેવડો રે
 કીયા બાઇનો બાંધવ મારો કેવડો રે, કીયા વેવાઇની નમણી નાગરવેલ
 વેલે વળુંબ્યો રૂડો કેવડો રે
 વાડીમાં વવરાવો રૂડો કેવડો રે, ક્યારામાં સીંચાવો નાગરવેલ
 વેલે વળુંબ્યો રૂડો કેવડો રે

જન રૂડી દીસે જાદવા, વર રૂડો શ્રી વિઠ્ઠલરાય
 સદેશો શામનો રે
 વિઠ્ઠલવર શીમડીયે પધારીયા
 ત્યાં કાંઈ હરખ્યાં ગોવાળીનાં મન રે
 સદેશો શામનો રે
 વિઠ્ઠલવર વાડીયે પધારીયા
 ત્યાં કાંઈ હરખ્યાં માલીડાનાં મન રે
 સદેશો શામનો રે
 વિઠ્ઠલવર સરોવરીયે પધારીયા
 ત્યાં કાંઈ હરખ્યાં પાણીયારીનાં મન રે
 સદેશો શામનો રે
 વિઠ્ઠલવર દરવાજે પધારીયા
 ત્યાં કાંઈ હરખ્યાં દરવાનીનાં મન રે
 સદેશો શામનો રે
 વિઠ્ઠલવર બજારે પધારીયા
 ત્યાં કાંઈ હરખ્યાં હાટ વાણીયાનાં મન રે
 સદેશો શામનો રે
 વિઠ્ઠલવર શેરીયે પધારીયા
 ત્યાં કાંઈ હરખ્યાં સાહેલીનાં મન રે
 સદેશો શામનો રે
 વિઠ્ઠલવર તોરણે પધારીયા
 ત્યાં કાંઈ હરખ્યાં સાસુજનાં મન રે
 સદેશો શામનો રે
 વિઠ્ઠલવર માંડવે પધારીયા
 ત્યાં કાંઈ હરખ્યાં સાળાજનાં મન રે
 સદેશો શામનો રે

વિકૃષ્ટવર માથે પધારીયા
ત્યાં કાંઈ દરખ્યાં કન્યાજનાં મન રે
સંદેશે શ્યામનો રે

* કન્યા તરફનાં સામધ્યાં

કુલડે ડાયો મારો માંડવો, મોતીડે વધાવું તારી જન
હો લાલ પછેડો કુલે બર્યો
કન્યાજ દાદાજને વીનવે, માંડવ જોશી તેડાવો
હો લાલ પછેડો કુલે બર્યો
જાડકડો વર આવશે, લેશે લગનીયાની રહ
હો લાલ પછેડો કુલે બર્યો
કુલડે ડાયો મારો માંડવો, મોતીડે વધાવું તારી જન
હો લાલ પછેડો કુલે બર્યો
કન્યાજ કાકાજને વીનવે, માંડવ દોશી તેડાવો
હો લાલ પછેડો કુલે બર્યો
હોશીલો વર આવશે, લેશે વર વાધાની રહ
હો લાલ પછેડો કુલે બર્યો
કુલડે ડાયો મારો માંડવો, મોતીડે વધાવું તારી જન
હો લાલ પછેડો કુલે બર્યો
કન્યાજ મામાજને વીનવે, માંડવ સોની તેડાવો
હો લાલ પછેડો કુલે બર્યો
બેરખડા વર આવશે, લેશે વેદ વાંકડાની રહ
હો લાલ પછેડો કુલે બર્યો
કુલડે ડાયો મારો માંડવો, મોતીડે વધાવું તારી જન
કન્યાજ વીરાજને વીનવે, માંડવ માળી તેડાવો
હો લાલ પછેડો કુલે બર્યો

બહુ સજના વર આવશે, લેશે મોસરીયાની ૨૬
 હો લાલ પછેડો પુલે બર્ચો
 પુલડે છાયો મારો માંડવો, મોતીડે વધાવું તારી જન
 કન્યાજી માતાજીને વીનવે, માંડવ કદોષ બેસાડો
 હો લાલ પછેડો પુલે બર્ચો
 ઝાઝી હોંશે જન આવશે, લેશે મોજનીયાંની ૨૬
 હો લાલ પછેડો પુલે બર્ચો
 પુલડે છાયો મારો માંડવો, મોતીડે વધાવું તારી જન
 બરડું બરડું કઠા ધઉંની લાપશી, જમશે મારે કન્યાજીની જન
 પુલડે છાયો મારો માંડવો, મોતીડે વધાવું તારી જન
 હો લાલ પછેડો પુલે બર્ચો
 બેળું બેળું ચોખ્ખા મગની ખીચડી, જમશે મારે કન્યાજીની જન
 હો લાલ પછેડો પુલે બર્ચો
 પુલડે છાયો મારો માંડવો, મોતીડે વધાવું તારી જન

દાદા સરોવર પાણીડાં હું ગઈ રે
 કે ત્યાં આવે રે લેરખડા વરની જનરે,—વાજાંત્ર વાગે વરધનાં રે
 દાદા જનન્યાને સામઘ્યાં શોભતાં રે
 કે મારા વરરાજને વેલડાંની જોડરે—વાજાંત્ર વાગે વરધનાં રે
 દાદા સરોવર પાણીડાં હું ગઈ રે
 ત્યાં કોઈ આવે છે બાળકડા વરની જનરે—વાજાંત્ર વાગે વરધનાં રે
 દાદા જનન્યાને હિતારા ઓપતા રે
 મારા વરરાજને મેડીના મહોલ રે—વાજાંત્ર વાગે વરધનાં રે
 દાદા સરોવર પાણીડાં હું ગઈ રે
 ત્યાં કોઈ આવે છે, લેરખડા વરની જનરે—વાજાંત્ર વાગે વરધનાં રે
 દાદા જનન્યાને દાતણ દાડમી રે

મારા વરરાજને સોના ઝારીયું જોડે—વાજાંત્ર વાગે વરધનાં રે
 દાદા સરોવર પાણીડાં હું ગઈ રે
 ત્યાં કાંઈ આવે છે, દરબારી વરની જાનરે—વાજાંત્ર વાગે વરધનાં રે
 દાદા જાનૈયાને મરદન તેલનાં રે
 મારા વરરાજને તેલ ધુલેલ રે—વાજાંત્ર વાગે વરધનાં રે
 દાદા સરોવર પાણીડાં હું ગઈ રે
 ત્યાં કાંઈ આવે છે સરકારી વરની જાનરે—વાજાંત્ર વાગે વરધનાં રે
 દાદા જાનૈયાને અંગોળ ઉનાં પાણી રે
 મારા વરરાજને ત્રાંખાકુંડી જોડે રે—વાજાંત્ર વાગે વરધનાં રે
 દાદા સરોવર પાણીડાં હું ગઈ રે
 ત્યાં કાંઈ આવે છે, વેપારી વરની જાનરે—વાજાંત્ર વાગે વરધનાં રે
 દાદા જાનૈયાને ભોજન લાપશી રે
 મારા વરરાજને સાકરીઓ કંસાર રે—વાજાંત્ર વાગે વરધનાં રે
 દાદા સરોવર પાણીડાં હું ગઈ રે
 ત્યાં કાંઈ આવે છે વેવારીયા વરની જાનરે—વાજાંત્ર વાગે વરધનાં રે
 દાદા જાનૈયાને મુખવાસ એલચી રે
 મારા વરરાજને પાન પચાસ રે—વાજાંત્ર વાગે વરધનાં રે
 દાદા સરોવર પાણીડાં હું ગઈ રે
 ત્યાં કાંઈ આવે છે, વરણાગીઆ વરની જાનરે—વાજાંત્ર વાગે વરધનાં રે
 દાદા જાનૈયાને રમત સોગઠાં રે
 કે મારા વરરાજને પાસા ફેરી જોડે—વાજાંત્ર વાગે વરધનાં રે
 દાદા સરોવર પાણીડાં હું ગઈ રે
 ત્યાં કાંઈ આવે છે જથાળા વરની જાનરે—વાજાંત્ર વાગે વરધનાં રે
 દાદા જાનૈયાને પોઢણુ ઢોલીઆ રે
 મારા વરરાજને હાડાળા ખાટ રે—વાજાંત્ર વાગે વરધનાં રે

દાદા સરોવર પાણીમાં હું ગઇ રે

ત્યાં કાંઇ આવે છે ગુલાબી વરની જનરે—વાજાં વાગે વરધનાં રે

દાદા જનૈયાને ખેલણુ થોડલાં રે

કે મારા વરરાજને તો રંગી થોડી જોડે—વાજાં વાગે વરધનાં રે

કન્યાજી ચડ્યાં રે દાદાજીની મેડીયે, રાયવર આવ્યા દાદાજીની શેરીયે
દાદા તમે રે જોયા વરરાજ્યા, દાદા અમે જોયા ચતુર સુગળ્ય
જીવીશ વાળાં વાજ્યાં

કન્યાજી ચડ્યાં રે કાકાજીની મેડીયે, રાયવર આવ્યા કાકાજીની ડેલીયે
કાકા તમે રે જોયા વર જાડકા, કાકા અમે જોયા ચતુર સુગળ્ય
જીવીશ વાળાં વાજ્યાં

કન્યાજી ચડ્યાં રે મામાજીની મેડીયે, રાયવર આવ્યા મામાજીની શેરીયે
મામા તમે રે જોયા વર રૂપડા, મામા અમે જોયા ચતુર સુગળ્ય
જીવીશ વાળાં વાજ્યાં

કન્યાજી ચડ્યાં રે વીરાજીની મેડીયે, રાયવર આવ્યા વીરાજીની ડેલીયે
વીરા તમે રે જોયા વર હોંસીલા, વીરા અમે જોયા ચતુર સુગળ્ય
જીવીશ વાળાં વાજ્યાં

લાલજલેયો

લાડડી તે લખી કાગળ મોકલે, હોંસીલા વર વેલેરા આવો
લાલ હો, લાલજલેયો ખાંતનો

હું કેમ આવું એકલો, મારે જનૈયા સોંડાડયાની ખાંત
લાલ હો, લાલજલેયો ખાંતનો

જનૈયા સોંડાડે તારો દાદોજી, તમે રેલમાં બેસીને વેલા આવો
લાલ હો, લાલજલેયો ખાંતનો

લાડી તે લખી કાગળ મોકલે, હેંસીલા વર વેલેરા આવે
 લાલ હો, લાલજલેયો ખાંતનો
 હું કેમ આવું એકલો, મારે જનરડી સોંડાડ્યાની ખાંત
 લાલ હો, લાલજલેયો ખાંતનો
 જનરડી સોંડાડે તારા કાકાજી, તમે હાથીડે બેસીને બેલેલા આવે
 લાલ હો, લાલજલેયો ખાંતનો
 લાડી તે લખી કાગળ મોકલે, હેંસીલા વર વેલેરા આવે
 લાલ હો, લાલજલેયો ખાંતનો
 હું કેમ આવું એકલો, મારે હાથીડા શયુગાર્યાની હેંસ
 લાલ હો, લાલજલેયો ખાંતનો
 હાથીડા શયુગારે તારો મામેજી, તમે રથે બેસીને વેલેરા આવે
 લાલ હો, લાલજલેયો ખાંતનો
 લાડી તે લખી કાગળ મોકલે, હેંસીલા વર વેલેરા આવે
 લાલ હો, લાલજલેયો ખાંતનો
 હું કેમ આવું ઉતાવળો, મારે ઘોડલાં શયુગાર્યાની વાર
 લાલ હો, લાલજલેયો ખાંતનો
 ઘોડલાં શયુગારે તારા વીરાજી, તમે ચાંખડીયે ચડીને બેલેલા આવે
 લાલ હો, લાલજલેયો ખાંતનો

છબીલી પામરી

કન્યાજીયે દાદોજી જગાડીયા, આપણી નમરીમાં આવડે શો રંગ
 છબીલી પામરી રે
 બહુ સજનો વર આવીયો, આપણી નમરીમાં એનો ઉછરંગ
 છબીલી પામરી રે

કન્યાજીયે કકિાજી જગાડીયા, આપણી નગરીમાં આવડો શો રંગ
છખીલી પામરી રે

લાડકડો વર આવીયો, આપણી નગરીમાં એનો ઉછરંગ
છખીલી પામરી રે

કન્યાજીયે મામોજી જગાડીયા, આપણી નગરીમાં આવડો શો રંગ
છખીલી પામરી રે

હોંસીલો વર આવીયો, આપણી નગરીમાં એનો ઉછરંગ
છખીલી પામરી રે

કન્યાજીયે વીરોજી જગાડીયા, આપણી નગરીમાં આવડો શો રંગ
છખીલી પામરી રે

લેરખડો વર આવીયો, આપણી નગરીમાં એનો ઉછરંગ
છખીલી પામરી રે

વર તરફનાં સામધ્યામાં ગાવાનાં ગીતો

દાદા વિના કેમ ચાલશે રે, દાદા કીયા દેવ સાથ વીરા તારી જનમાં રે

કંકુડાં ઉડ્યાં રે મોંઘા મુલનાં, ઉડે ઉડે અધમણુ ગુલાલ

કેસરીયાની જનમાં રે

ઢોલડીયા ઢળાવું તારા ચોકમાં રે, ખડે રે નગારાંનો ધોશ

વીરા તારી જનમાં રે

કાકા વિના કેમ ચાલશે રે, કકિા કીયો દેવ છે સાથ

હોંશીલાની જનમાં રે

નોખત બેસાઈ તારા ચોકમાં રે, સરળાઈ સરવો છે સાદ

વીરા તારી જનમાં રે

મામા વિના કેમ ચાલશે રે, મામો કીયો દેવ સાથ

ડોલરીયાની જનમાં રે

પુતળીયું નચાવું તારે માંડવે રે, નાચે ભવાયાની જોડ
 ભમર તારી જનમાં રે
 વીરા વિના કેમ ચાલશે રે, વીરો કીયો ભાઈ સાથ
 ભેરખડાની જનમાં રે
 વાળું વગડાવું તારા ચોકમાં રે, હાથીડા રાજકુવાર
 વીરા તારી જનમાં રે

ઝટો ઝટરે કહી વહુ કાગળ મોકલે, રાયવર વેલેરે। આવ
 સુંદર વર વેલેરે। આવ, તારાં ધડીયાં લગન, તે રાયવર આવીયા
 હું તો પાંદડાંને તોરણુ કન્યા નહીં પરણું, ધડીએ વેલો પરણીશ
 ધડીએ મોડો પરણીશ, ધડી એને મોતી તોરણુ નીપજે
 ઝટો ઝટરે કહી વહુ કાગળ મોકલે, રાયવર વેલેરે। આવ
 સુંદર વર વેલેરે। આવ, તારાં ધડીયાં લગન, તે રાયવર આવીયા
 હું તો લાકડાને બાળેઠો કન્યા નહીં પરણું, ધડીએ વેલો પરણીશ
 ધડીએ મોડો પરણીશ, અધધડી એને રૂપા બાળેઠ નીપજે
 ઝટો ઝટરે કહી વહુ કાગળ મોકલે, રાયવર વેલેરે। આવ
 સુંદર વર વેલેરે। આવ, તારાં ધડીયાં લગન, તે રાયવર આવીયા
 હું તો ઠીકરાંની ચોરીએ લાડડી નહીં પરણું, ધડીએ વેલો પરણીશ
 ધડીએ મોડો પરણીશ, તે ધડી એને ત્રાંબા ચોરી નીપજે
 ઝટો ઝટરે કહી વહુ કાગળ મોકલે, રાયવર વેલેરે। આવ
 સુંદર વર વેલેરે। આવ, તારાં ધડીયાં લગન, તે રાયવર આવીયા
 હું તો પીતળની ઝારીએ નહીં પરણું, ધડીએ મોડો પરણીશ
 ધડીએ વેલો પરણીશ, તે ધડીએ સોનાની ઝારી નીપજે
 ઝટો ઝટરે કહી વહુ કાગળ મોકલે, રાયવર વેલેરે। આવ
 સુંદર વર વેલેરે। આવ, તારાં ધડીઆં લગન, તે રાયવર આવીયા

હું તો ત્રાંખાકુંડીએ લાડી નહીં પરણું, ધડીએ બહેલો પરણીશ
ધડીએ મોડો પરણીશ, અથ ધડીએ રૂપા કુંડી નીપજો

નવે નગરથી ચોળ ચુંદડી વાપરી, આવી રે અમારડે દેશ રે વોરો રે
દાદા ચુંદડી

ચુંદડીયુંને ચારે છેડે છુધરી, વચમાં તે આળેખ્યા ઝીણા મોર રે—વોરો રે
સંકેલુ તો ધમકે વાગે છુધરી, ઉખેળું ત્યાં ટહુકે ઝીણા મોર રે—વોરો રે
નવે નગરથી ચોળ ચુંદડી વાપરી, આવી રે અમારડે દેશ રે—વોરો રે

ઠાકા ચુંદડી

ચુંદડીયુંને ચારે છેડે છુધરી, વચમાં તે આળેખ્યા ઝીણા મોર રે—વોરો રે
સંકેલું ત્યાં ધમકે રૂડી છુધરી, ઉખેળું ત્યાં જગમોહનની ભાત રે—વોરો રે
સુરત શહેરથી ચોળ ચુંદડી વાપરી, આવી અમારડે દેશ રે—વોરો રે

મામા ચુંદડી

ચુંદડીયુંને ચારે છેડે છુધરી, વચે રે આળેખી પોપટવેલ રે—વોરો રે
સંકેલું ત્યાં ધમકે વાગે છુધરી, ઉખેળું ત્યાં પોપટ બોલે વેણુ રે—વોરો રે
જરણમઢથી ચોળ ચુંદડી વાપરી, વચે છે ચોખલીઆની ભાત રે—વોરો રે

વીરા ચુંદડી

સંકેલું ત્યાં ધમકે વાગે છુધરી, ઉખેળું ત્યાં ટહુકે ઝીણા મોર રે—વોરો રે

આજ આનંદ મારે અંગ ન માય રે, લાલ ગોવિંદ ઘેર પધારીયા
પધાર્યા પુરવા મનડાંની આશ રે, દાસડાં સર્વે ટોળે મળ્યાં
મળીહળી માનુની, મંગળ ગાય રે, મંડપ છાયો જૂજનો ફુલડે
મંડપ છાયો જૂજનો ફુલડે, મોતીના પુર્વા ચોક
ટોડલે તોરણ બાંધીયાં, ઝુમણલાં ઝળકે જોખ

ગોખ ઝળકે ઝુંમણાં, ચંદરવા ચિત્ર રસાળ
 વ્રજકુંવર વહુ જાંબુવતી, મૃગનયની શ્રી ગોવિંદ સાથ
 વાલોજી એણી પેરે નીરખીયા, હરીનાં સુંદર ક્યામ સ્વરૂપ

લગન લઇ આવે ત્યારે ગાવાનાં ગીત

લગનીયો છે લાડીનો બાપ, લગન લઇ ઘેર આવીયો રે
 લગનીયાને સાડલો પેરાવો, લગન લઇ ઘેર આવીયો રે
 લગનીયાને ધાધરો પેરાવો, લગન લઇ ઘેર આવીયો રે
 લગનીયાનાં માથાં ગુંથાતો, લગન લઇ ઘેર આવીયો રે
 લગનીયાને ચુડલો પેરાવો, લગન લઇ ઘેર આવીયો રે
 લગનીયાને ચાંડલો કરાવો, લગન લઇ ઘેર આવીયો રે
 લગનીયાને ચોખા ચોડાવો, લગન લઇ ઘેર આવીયો રે

નગર રકુરે ત્રાંબાવટી, આ ઘેલા સુરજવંશી રે
 વહુનો સસરો છે વેવારીયા, કંઈ છે બાવન વીર
 કેમ કરી થયારે વેવારીયા, કેમ કરી બાવન વીર રે
 ગર્થે થયારે વેવારીયા, બંધવે બાવન વીર
 ધરે મોટાં રે કીયાબાઈનાં, ઘેર છે અપસરા નારી રે
 કંઈ વહુ કાચની પુતળી, પાંદોલે ચાંપો શો ચીર રે

કુંવારાં પડલું લઇ આવે ત્યારે માવાનું ગીત

ટોડે મોરીરે કરમહડી, તું તો મોરાતી મોરાતી આવે રે
 મારા માંડવા હેઠ આવે રે, શાહજાદા તંબુ તાપ્યા છે
 પાદશાહી પાથરણું પાથર્યાં, જાદરના જલેયા યાંધ્યા છે
 ત્યાં કાંઈ કયો બાઈ સાજન બેઠા છે
 ત્યાં કાંઈ કયો વેવાઈ થરથર મુજે છે
 મ મુજશ આપડા, તારે લાખ જોવા, સવા લાખ લેજો
 મારા માંડવાનો રંગ રાખે રે ટોડે મોરી રે કરમહડી

હયા ઘી પી રે ઘી પી, તારી બાહોલડીયે બળ આવે
 હયા ઘી પી રે ઘી પી, મારી કંઈ વહુ છે બોળી
 હયા ઘી પી રે ઘી પી, તુંને ઢળક વાદી ઢોળી
 હયા ઘી પી રે ઘી પી, તારી કંઈ મા છે લાછ
 હયા ઘી પી રે ઘી પી, તુંને ઘેર ઘેર મગાવે જાશ
 હયા ઘી પી રે ઘી પી, હયા ઘી પી રે ઘી પી
 હયા ઘી પી રે ઘી પી, તારા ગાલ ગલોલા થાય

લીલી ઘોડી

એક લીલુડી ઘોડી, કાન તમારી રે
 તેના આગસ્યા પગ, હીરે જડ્યા રે
 તેના પાછલા દોષ, રૂપે જડ્યા રે

એની ઘોડીના મુખડે, મોતી જડ્યાં રે
 ઇ ઘોડીના ચોકડે, ચૌદ રત્ન જડ્યાં રે
 ઇ ઘોડીએ જડીત પલાણુ હીરે જડ્યાં રે
 ઇ ઘોડીએ વાળાતે ફરે વીંઝણે રે
 ઇ ઘોડીએ અગરચંદન ફરે ચાપખોરે રે
 ઇ ઘોડીએ ચડે, કીયાભાઈ લાડકા રે
 તમને દાદાજી બોલાવે, લાડકડા રજે ભર્યા
 તમે જૈયરને ઘેર આતા, લાડકડા શુરે લયાબ્યા
 અમે લાબ્યા છીયે નામ, સવા લાખું ફલાણુ ભાઈ
 તમને કાકાજી બોલાવે, લાડકડા રજે ભર્યા
 તમે અધ્યાર ઘેર આતા, લાડકડા શુરે લયાબ્યા
 અમે લાબ્યા છીયે ચૌદ વિદ્યા, મુખે સરસ્વતી
 તમને માતાજી બોલાવે, લાડકડા રજે ભર્યા
 તમે મોસાળને ઘેર આતા, લાડકડા શુરે લયાબ્યા
 અમે લાબ્યા છીયે, કલગી ભાઈ, માથે મોળીયાં
 તમને વીરાજી બોલાવે, લાડકડા રજે ભર્યા
 તમે સાસરીયાં ઘેર આતા, લાડકડા શુરે લયાબ્યા
 અમે લાબ્યા છીયે છોટી બેટી, ફલાણુ વેવાઈ તણી

અળ મારની કાટ કળા હેઠ, માલણી આવે
 રંગ રાતીને મદમાતી, માલણુ મારાં વચન સુણે
 સારો ચાંપલીઓ વેડીને, માલણુ મારો ચોસર ગુથે
 માંદી સવામણુ સોનું ગુંથીને, માલણુ મારો ચોસર ગુથે
 માંદી અધમણુ રૂપું ગુંથીને, માલણુ મારો ચોસર ગુથે
 માંદી પસલી મોતી ગુંથીને, માલણુ મારો ચોસર ગુથે

માંહી પસલી પરવાળાં યુધીને, માલણુ મારે ચોસર યુથે
માંહી બાસઠ બારી મેલીને, માલણુ મારે ચોસર યુથે
માંહી ચોસઠ જળી મુકીને, માલણુ મારે ચોસર યુથે
તારા ચોસરની રઢ લાગી, માલણુ તારે ચોસર જોયે

ચોસર સોહેરે કીયા બાધના પોત્રાને ચોસર સોહે
ચોસર સોહેરે કીયા બાધના દોહીત્રાને ચોસર સોહે
ચોસર સોહેરે કીયા બાધના લાડકડાને ચોસર સોહે
ચોસર સોહેરે કંઈ વહુના જન્મ્યાજીને ચોસર સોહે
ચોસર સોહેરે કીયા બાધના ભત્રીજાને ચોસર સોહે
ચોસર સોહેરે કીયા બાધના બાણેજાને ચોસર સોહે
ચોસર સોહેરે કીયા બાધના સહોદરને ચોસર સોહે
ચોસર સોહેરે કંઈ બાધના વીરાજીને ચોસર સોહે
ચોસર સોહેરે કંઈ વહુના વરરાજાને ચોસર સોહે
તારા ચોસરની રઢ લાગી, લાડકડાને જોવાને આવે
એક દીક્ષીનો દીવાન, લાડકડાને જોવાને આવે
એક પાટણુનો પરધાન, લાડકડાને જોવાને આવે
એક માંડવેથી વેવાઈ, લાડકડાને જોવાને આવે

તું રે મેધાપુરના માળીડા, લાવજે વર શણુગાર રે
લાવજે ડમરો ને મરવો, લાવજે ઝાઝેરાં પુલ રે
વરજીતો ભરૂં રે અંબોડલો, બાહિણી બેરખા સાર રે
વરમાનો મોડમોતી જડયો, બેનનો નવસેરો હાર રે
કાણે તે વર નવરાવીયા, કાણે તે કરીયા ઉલટ રે
કાણે તે વર શણુગારીયા, કાણે તે ભરીયો મુગટ રે

કાણે તે ટીલડાં કાઢીયાં, કાણે તે ચોખા ચોડીયા રે
 કાણે તે નયણાં શણગારીયાં, કાણે તે ત્રીભોવન કીધ રે
 કાણે તે પસ ભરાવીયા, કાણે તે મીઠડાં લીધ રે
 કાણે તે પલાણુ પાથરીયાં, કીયો બાપ થયા અસ્વાર રે
 કાણે તે નદીયું ઉતારીયું, કંઈ બાપથે ઝાલી ઘોડાવાધ રે

..... માતાયે વર નવરાવીયા,..... દાદાયે કરીયા ઉલટ રે
 કાકાયે વર શણગારીયા,..... પુવાયે ભરીયા મુગટ રે
 ખ્હેને તે ટીલડાં કાઢીયાં,..... ખ્હેને રે ચોખા ચોડીયા રે
 કંઈયે નયણાં શણગારીયાં,..... ભટ્ટજીયે ત્રીભોવન કીધ રે
 માતાયે પસ ભરાવીયો,..... માતાયે મીઠડાં લીધ રે
 ભટ્ટજીયે પલાણુ પાથરીયાં,..... વરરાજ થયા અસ્વાર રે
 ભટ્ટજીયે નદીયું ઉતારીયાં,.....ખ્હેનડીએ ઝાલી ઘોડાવાધ રે

રાયે તે ઘોડાને ખેંચીયો, પરધાને પુછી છે વાત રે
 કાણુ નરેશ કાણુ માળવો, કંઈ ગુજરાતનો રાય રે
 નહીં રે નરેશ નહીં માળવો, નહીં ગુજરાતનો રાય રે
 ચડ્યો રે અહિછત્રો રાણો રાણ્યો, ચડ્યો ગુજરાતનો રાય રે
 પહુત્રો ચડ્યો રે—દાદાજી તણો, ઇ વરે એવડા ઉલટ રે
 દોહીત્રો ચડ્યો રે—નાનાજી તણો, ઇ વરે એવડા હરખ રે
 લાડકડો ચડ્યો રે—બાપુજી તણો, ઇ વરે એવડી હોંશ રે
 જન્મ્યોજી ચડ્યો રે—માતા તણો, ઇ વરે એવડાં તેજ રે
 ભત્રીજો ચડ્યો રે—કાકાજી તણો, ઇ વરે એવડાં રૂપ રે
 ભાણેજો ચડ્યો રે—મામાજી તણો, ઇ વરે એવડાં લાડ રે
 સહોદર ચડ્યો રે—વીરાજી તણો, ઇ વરે એવડાં ઉલટ રે
 વીરાજી ચડ્યા રે—બેની બાપ તણા, ઇ વરે એવડાં ઉજમ રે
 વરરાજ ચડ્યા રે—વહુ તણા, ઇ વરે એવડાં તેજ રે

વરઘોડામાં ચાલતાં ગાવાનું ગીત

જગજીવનને ગાધી રે, નંદતણા જે કહાન
 અવની ઉપર પ્રગટીયા, હરીએ દેવનાં ઉતાર્યા માન-શ્રીકૃષ્ણ ઘોડે ચડયા
 ઘોડી ગુજરે દેશની રે, કનકતણાં રે આસન
 પાહોલીએ હીરા જડયા, પ્રભુ પગ દોની ધરીને મન-શ્રીકૃષ્ણ ઘોડે ચડયા
 મખીયારે માણેક જડયા રે, તળવે ત્રીકમ જોડ
 નાળખંધીરે અતિ નીરખતાં, હુને એ વર જોયાના કોડ-શ્રીકૃષ્ણ ઘોડે ચડયા
 તેલ કચોળાને આમળાં રે, ઉજ્જોદક અતિ સાર
 મરદન કરાવે સહુ સુંદરી, જીરે નાચા તે શ્રી ભગવાન-શ્રીકૃષ્ણ ઘોડે ચડયા
 આવો નવડાવું નાથજી રે, વાધો વિકૃલ જેહ
 કસ્તુરી કેસર વડે છાંટયાં, પહેરોને પ્રભુજી પેર-શ્રીકૃષ્ણ ઘોડે ચડયા
 નાહીધોધ વર ઉડીયા રે, અંગુછે લોભાં દીલ
 લીલાં પીતાંબર પેહેરજો, પીળાં દીલાં કાંધાં જીગદીસ-શ્રીકૃષ્ણ ઘોડે ચડયા
 કહોરે માણેક જડયાં રે, સુને ગાંડીસેર
 પાગે તે સોહે રે લંગર પોલરી, હરીની ધુધરી વાગે ધમધમ-શ્રીકૃષ્ણ ઘોડે ચડયા
 હાથે તે સોહે કલ્લાં વાંકડાં રે, વેઢને વીંટી જડાવ
 નાધડીયાને સોહે નવધરાં, હરીનાં સાંકળાં રત્નજડાવ-શ્રીકૃષ્ણ ઘોડે ચડયા
 બાંહે બાબુબધ બેરખા રે, માદળીયાંરે જડાવ
 કાટે તે સોહે દસ સાંકળી, દૂગદૂગીમાં ઝળકે લાલ-શ્રીકૃષ્ણ ઘોડે ચડયા
 મસ્તકે મુગટ સોહામણો રે, મકરા કુંડળ કાન
 દીલાં કાંધાં કેસરતણાં, હરીને મુખડે બહોળાં તબોળ-શ્રીકૃષ્ણ ઘોડે ચડયા
 અક્ષત કર શ્રીકૃષ્ણ અભાં રે, માડીએ બાંખ્યા મોડ
 પ્રભુજીને પીળીયાં ઓવારજો, વરની બાબીએ ભરી મોતીસેર-શ્રીકૃષ્ણ ઘોડે ચડયા

બેન કરે ઓવારણું રે, માતાએ બરી સેસ
 વહીઆઈ માતાએ નીરખીયાં, બેન સોબદ્રા તે બામણું લેસ—શ્રીકૃષ્ણ ધોડે ચડ્યા
 ઓધવ અનંત સણુગારીયા રે, ખુપે જડયો રે પ્રસ્લાદ
 દેવકીએ નયણું સમારીયાં, છરે હરીમન હવારે કુલ્લાસ—શ્રીકૃષ્ણ ધોડે ચડ્યા
 અથ ગંગાજળ આણીયા રે, સાવ સોનાનું પલાણુ
 પાછળ ઝુલ હીરે જડીછ રે, મોતી સોહે આમળાં પ્રમાણુ—શ્રીકૃષ્ણ ધોડે ચડ્યા
 નાગરવેલ આણી અવનવીરે, અધરે બોળી રંગ
 હેલ કંઈ ધોડે ચડ્યા સુખી, સુરીજન હવારે આનંદ—શ્રીકૃષ્ણ ધોડે ચડ્યા
 દુઃખી દુરીજન પડ્યા મનભંગ—શ્રીકૃષ્ણ ધોડે ચડ્યા
 સુરનર મુનિવર સાજના રે, જાદવ ચાલે જોડ
 છત્રપતિ મળ્યા દેવતા મળી, સરખે ને સરખી જોડ—શ્રીકૃષ્ણ ધોડે ચડ્યા
 લાલ રેશમના વાવટા રે, નવરંગી રે નીશાન
 પીળી પતાકા ઝળહળે, ધળએ તે ગરડ નીશાન—શ્રીકૃષ્ણ ધોડે ચડ્યા
 પાલખી બલી સણુગારી રે, હોઠે જડ્યાં રે માણેક
 જાનરડીમાં સોહે વરનાં બેનયા, સાંબેલામાં શોભીતા બાણેજ—શ્રીકૃષ્ણ ધોડે ચડ્યા
 વેલે વાર સુંદરી રે, માફે મોહન નાર
 પાલખીએ વર જોડેન મા, તે તો ગાન કરે રે અપાર—શ્રીકૃષ્ણ ધોડે ચડ્યા
 થોડા તારી કલગીએ રે, યુની ઝળકે અપાર
 ભરિ બેસે શ્રીકૃષ્ણ કુટડા, એના તેજ તણો નહીં પાર—શ્રીકૃષ્ણ ધોડે ચડ્યા
 ચંદ્ર સુરજ હીવી કરે રે, છત્ર ધરે રે મહાદેવ
 ઈંદ્ર ઉપર ચમ્મર કરે ત્યાં તો, મળ્યા રે તેત્રીસ કોડ દેવ—શ્રીકૃષ્ણ ધોડે ચડ્યા
 કાથીડા સણુગારીયા રે, ધોડે હુધરમાળ
 રાજમોહન રથ જોતયાં, છ રે વરધોડે ચડ્યા રે ગોપાળ—શ્રીકૃષ્ણ ધોડે ચડ્યા
 કેસરે છાંટયાં છાંટણું રે, યુધામે છાંટી વાટ
 સાજન સહુ સંજે મળ્યું, યુધ્ધ ગાયે તે કાળીદાસ—શ્રીકૃષ્ણ ધોડે ચડ્યા

શ્રીશ્વીરે વેલ શ્રીશ્વા બળદીયા રે, નાનાં વરવહુની જોડ
 આજ મારા જીયાવર પરશ્વીયા જ રે, પુર્યાં છે મનઝાંના કોડ-શ્રીકૃષ્ણ ધોડે ચડ્યા
 સારીયા કોટે સાંકળી રે, બળદીયા કોટે ચંદ
 આજ મારા જીયાવર પરશ્વીયા જ રે, અંબામાએ રાંખ્યો રંગ-શ્રીકૃષ્ણ ધોડે ચડ્યા

ન્હાવણું ગીત *

સખી રે સુવાસણ સૌ મળી, મનરખી મંગળ ગાય રે
 મળી શ્યામા તેવડી તેવડી, વરજીને ન્હાવણુ લઈ જાય રે
 એક કર કનક કંચોલડાં, એક કર કંકુએ ભરીયાં રે
 એક કર હાયાં ચિરોદક, બાવન ચંદને ભરીયાં રે
 માનની આવે રે મલપતી, ક્યાં જનીવાસાનો ઠામ રે
 કોણસ દેશનો રાજ્યો, વેવાઈ કોણસ નામ રે
 તેના રે કુંવર કોડામણા, વરવર કોણસ રાય રે
 એસણે ઢાળ્યો બાળેડીઓ, ન્હાવાને ઉઠ્યા છે રણિયાત રે
 ત્રાંબાકુંડી ઉલટે ભરી, ભલા ભલા સુમંધી અંગ-પરે
 નાહીને ઉઠ્યા રે નરપતિ, પીતાંબર વસ્ત્ર ધર્યાં અંગ રે
 રફટીક મણી એ પાવલાં ઉઠી, લોભાં પટકુલે અંગ રે
 આચમન લીધાં રે રીતથું, પ્રીતથું આરડામાં પધાર્યાં રે
 લાલ અંગરખી સાવડું, રોઠોડી મોજડી પાય રે
 નયણે તે કાજળ સારીયાં, તંબકુ છાધી છે ગાલે રે
 હુંકે કૃષ્ણાગર કેવડો, મોતીડાં હુંકે છે લલાટ રે
 મસ્તક પુંપ ધરાવીઓ, શ્રીજી આપ્યું છે હાથ રે
 વિપ્ર પોતાનારે ધરતણા, આવી કરે કન્યાનાં વખાણુ રે

પોંખવા જતી વખતે ગાવાનું ગીત

સમીપ સાસુન કરો સહુમાર રે, પેરો પટોળી ઓઢો ચુંદડી
સાસુને મરતક કનક કળસ, ઉપર લોટી ઉદક બરી
લોટી બરી રે સરવે ઉદક ઉપર વેગે વરવેદુંભરી
પોંખવા ચાલ્યાં હરખે સાસુ, હાથ અખ્યાણું લઇ
ચાલતી ગજગતિ અંગ ઉલટ, મુળ મંગળ ગાતી
આવતી આમા વિશ્વભામા, અનન્ત આગળ ઉભી રહી
વિદ્યાર્થી બ્રહ્મો ચાલ પેસો, લાવ ધોરી ધોંસરું
એક સાળ ખંડન, જગત મંડન, લાવ્ય ખીણું પોંખણું
સુવર્ણ સળીઓ હાથ ધરીઓ, હોય વૈકુંઠ વારણું
શિશુપાલ ઉપર બાણ સાંધ્યાં, કરો જૂપત ભામણ
પોંડલી ચોય ફક્ક સફળ કાંધી, આરતી સંપુટ ધરી
વરબેડીયામાં મુઠ મેલી, મોરમુદ્રા પથુ ધરી
કર કરી કુંકુમ તીલડ ત્રીકમ, વિવિધ વધાવા મળી
ગળે ધાટ ધાલી નાક સાહી, આવો બેઠા માય રે

હસ્તમેળાપ વખતે ગાવાનું ગીત

સમે વરતે છે સાવધાન રે, સાવિત્રી દે છે કન્યાદાન રે
આદિત્ય કરે છે આનન્દે ટીલાં રે, બ્રહ્મા વેંચે છે શ્રીફળ ખીડાં રે
ત્યાં તો જાડવ મોટા મોટા આવે રે, વસુદેવ દેવકી પરણાવે રે
ચોરી ચોખાળીને બાંધી રે, કન્યા પધરાવીને આણ્યાં રે
કન્યા કૃષ્ણ સામાં બેસાર્યાં રે, ત્યારે પિયરનાં દુઃખ વિસાર્યાં રે
એ તો દ્રષ્ટે પ્રપંચે મળીયાં રે, ત્યારે દુઃખ હલ્લનાં ટળીયાં રે
હાથે વાળો તે સાક્ષો સ્વામી રે, ત્યારે પામી અંતર જમી રે

દુશ્વર વિવાહ

અંકર સારદાને શિશુ નામું રે, ગરવા મણુપતિ જુઓ મુજ સામું રે
સમરં સારદા સમરથ જાણી રે, અંબા આપો અવિચળ વાણી રે
ખરમોદીને પુછી છે વાત રે, કેમ પરણ્યા તે અંજુનાથ રે
વીવા વૈકુંઠ નાથે વખાણ્યો રે, એવો દેવીદાસે ન જાણ્યો રે
મણુજનું નામ પ્રીછાવું રે, વીવા વિગતે કરીને ગાઉ રે

કાળ

વીવા તે વિગતે વર્ણવું, મારી માતાજી કરોને મયાય
દીન વચન દેવીદાસનાં, દેવી કરોને દયાય
એક સમે નારદ આવીયા, જ્યાં હતા અંજુનાથ
પ્રીતે શું મણુજને પ્રીછવી, કહે રૂપી આગળ તે વાત
નારદ કહે નયણે નીરખતાં, એવી કન્યા ન જાણ્યું હોય
સમેવડ અંજુનાથની, સરખા તે સરખી હોય

વળતી રૂપીએ માંડી છે વાત રે, તમે સાંભળો અંજુનાથ રે
અહીંથી દૂર ધણી જૂમિ થાય રે, તહીં રહે છે હેમાચળ રાય રે
તેને ઘેર છે મેના નારી રે, તેને મુળ છે કન્યા કુંવારી રે
કાંડે શોભે તેની ધણી કહાવી રે, મહા રૂપ અનુપમ બાવી રે
દીસે દેવી તણો અવતાર રે, શોભા કહેતાં ન આવે પાર રે
હીડે હંસ તણી અતિ ધરતી રે, જૂમિ ઉપર ડગલાં ભરતી રે
કટિ જાણીયે કેસરી લંક રે, અવની પર આડો અંક રે
કેણે વાસુકી નામ બળ્યા રે, દીસે કંચન સરખી કાષા રે
ચરણ કદલી સંભા આ જાણું રે, તપે રૂપીથી અધિક વખાણું રે
ચોડી છે તે જાળ કુંવારી રે, સામા શોધે છે વરને વિચારી રે
કહે નારદ નયણે મેં નીરખી રે, કેવ કન્યા છે અંજુ સરખી રે

શંભુ કહે તમે નારદ જાઓ રે, ર્થી વાલુથી વેલા થાઓ રે
 શુભ કામ કરો અમ આણી રે, ર્થી ચાલ્યા સુણી એવી વાણી રે
 એમ કરીને ત્યાં નારદ આવ્યા રે મહાદેવનાં માગાં લાભ્યા રે
 જોથી માતપિતા મન મોહે રે, એવો વર કન્યાને સોહે રે
 વળતી ર્થીયે માંડી છે વાત રે, વર સારો છે શંભુનાથ રે
 જોને સુરનર મુનિવર જાણે રે, વર રૂડો તે વેદ વખાણે રે
 ત્યારે બોલીયાં મેના માય રે, કાણુ ખંડનો છે વરરાય રે
 એનું કુળ છે કેવી જાતે રે, એ તો વર કેવી છે નાતે રે
 કહે નારદ સાંભળો બાપ રે, એને કુળ છે અધિક વડાપ રે
 એનું સુંદર કુળ બહુ સારું રે, દેખી મન માને છે મારું રે
 જો કાંઈ અણજુગતું કહે તમને રે, તેની ખોટ વરધ છે અમને રે
 ધન્યવશ છે વીવા સરખા રે, એવાં વચન સુણી રાય હરખ્યા રે
 જોયા વિના અજોયું કાંઈ રે, શંભુનાથનું શ્રીફળ દીધું રે

કાળ

રાય કહે ર્થી સાંભળો, જુગતે શું લાવો જન
 મોટા તે મહિપતિ આવશે, રૂડી પેરે વધશે માન
 નારદ કહે તમે સાંભળો રાય રે, કહું મહાદેવનો મહીમાય રે
 બ્રહ્માદિક ને શ્રી ભગવાન રે, સાથે આવશે સરવે સમાન રે
 એવાં વચન કહી ર્થા વળીયા રે, પ્રભુજીને પંથે પળીયા રે
 મહાદેવને મંદિર આવ્યા રે, ર્થી રૂડા સમાચાર લાભ્યા રે
 હિમાચળે તે કન્યા દીધી રે, શંભુનાથની સગાઈ કાંઈ રે
 એવી વાત કહી છે વાલી રે, શીવે હસીને લીધી છે તાળી રે
 ચાલો જગદીશ પાસે જઈયે રે, વિવા વૈકુંઠનાથને કહીયે રે
 શક્તીવરને તેડી લીજો રે, પરીચાણુ પ્રભુજી શું કાજો રે
 હિમાચળને હરખ ન માય રે, મહામંડપ રચીયો ત્યાં રે
 તેડ્યા સલાહ, સુતાર, સોનાર રે, તેડ્યા કારીગરો તે ઠાર રે

બક્ષાજીએ મહુર્ત સાથે સંધી રે, દિશા જોઈને દોરડું બાંધી રે
 ભૂમિ ચાર જોજન ભરી લીધી રે, પરવાળાની પુરણી કાંધી રે
 મણી જડીત્ર મોડ ધડાબ્યા રે, ત્યાં આલણે સરવે આવ્યા રે
 ભૂમિથી ઉંચાં ભુવન આકાશે રે, માંહી જડીત્ર જ્યોતિ પ્રકાશે રે
 માંહી ભુગતી તણી જતિ જાણી રે, નવરંગની રચના આણી રે

હાળ

રંગની રચના આદરી, ભુજવી ભુજવી જત
 મેઘ માળ ને ચિત્રશાળા બલી ઓપે છે બાત
 મેઘ પર્વત પંખી પ્રગટ્યાં, ધુલવેલ સુખકાર
 નયણેથી તે નીરખતાં, કહેતાં ન આવે પાર

જેવી મંડપરચના માંડી રે ચતુરાઈથી ચિત્રજ કાઢી રે
 મોઢિ મેઢ ભુલવણી ભારી રે, માંહે બાજીગર રચના ત્યારી રે
 માંહી વેદ બહુતા જોશી રે, માંહી વણજ કરતા દોશી રે
 માંહી મનમોજી મનગમતા રે, બાટ, ચારણ, રમતા ને ભમતારે
 માંહી ગોપ વાંસળીયું વાળા રે, ત્યાં તો ચાલતા મારગ ઢાળ્યા રે
 કાંઈ ઘોડે ચડ્યા અસ્વાર રે, બખતર પાખરનો નહીં પાર રે
 માંહી મત્ત મેગળ મદ્દ ઝરતા રે, માંહેમાંહે લડી મસ્તી કરતા રે
 સુંઢવાળાને સાંકળો છાળે રે, ગળે બાંખ્યા તે હવવર ગાળે રે
 માંહી મધ્ય પ્રતિષ્ઠા કરતા રે, માંહી ગંધર્વ ગાન ઉચરતા રે
 માંહાં આનંદ ઉત્સવ થાય રે, જેવું લખીયું છે મંડપ માંચ રે
 બીજી નાટક વાત ન જાણું રે, વનસ્પતિ શું સુખથી વખાણું રે
 માંહી અનુપમ આંખા ફળીયા રે, જોવા જોવાં જાણુડાં ગળીયાં રે
 ક્યાં ખારેક ને ખજુર રે, ફળ ફાફળ ને નાળીએર રે
 લીલી ફળો ને કમંદી પાકી રે, માંહી સારી સુખડ નહીં બાકી રે
 માંહી તજ જવંત્રી જાગી રે, ખોરડીએ ખોર રજાં છે પાકી

વળી બદામો ને બહુ ખીલી રે, તે તો દીસે છે નવરંગ લીલી રે
 નવરંગી તે નાગર વેલી રે, શાભા વેકુંઠની લાવી મેલી રે
 વનસ્પતિ તે બાર અદાર રે, માંહી પંખી તણે નહીં પાર રે
 જ્યારે મધ્ય મંડપમાં આવ્યા રે, ત્યારે હરખે શું હંસ લખાવ્યા રે
 માંહી મોર મધુરા બોલે રે, જાતાં નાવે કાયલડીને તોલે રે
 માંહી નવરંગી સારસ રૂડાં રે, માંહી કાબર ચકલી ને સુડા રે
 માંહી પારેવાં, પોપટ પઢતાં રે, ત્યાં તો કુરંગી કુકડા વઢતા રે
 મેના બોલે છે શબ્દો મીઠા રે, બગ ધ્યાન ધરીને બેઠા રે
 પર ભૂમિ તણાં જે પંખી રે, તેની જાત લખી છે સરખી રે
 એવાં મંડપ રચના કહાવે રે, કેવી જાન શંભુજી લાવે રે
 મઢી આગળ માંડવ ધામ્યા રે, શંભુનાથ તે પરણવા ચામ્યા રે
 શિવે જીગતે શું જટા બાંધી રે, પહેરી ફાટેલી કંથા સાંધી રે
 બાર ભાંગધતુરાનો આણ્યો રે, મહાદેવે પોઠીડો પલાણ્યો રે
 ગળે પેરી છે રંઢની માળા રે, અંગે લપેટ્યા છે ભોરીંગ કાળા રે
 શંભુનાથ સમાચાર કહાવે રે, એવો વેશ ધરી વર આવે રે
 નવજોતની નેણ સમારી રે, સામ્રાયે આવી સુંદર નારી રે
 જોવા ગયાં છે જાન જમાઇ રે, ત્યાં તો મેના રક્ષાં મુરછાઇ રે
 જુશો બ્રાહ્મણ જુડો જાણ્યો રે, અણગમતો આંગણીયે આણ્યો રે
 એવાં વચન કહી સહુ જાય રે, જમને કહ્યું હીમાચળ રાય રે
 માતા કુંવરીને એમ કહાવે રે, તારો બળદે ચડી વર આવે રે
 કુંવરી કરે કર્મની વાત રે, વર પામી હું શંભુનાથ રે

હાળી.

મેનાનું મન માને નહીં, તેના કંઈક અવગુણ ગાય
 પેરે પેરે કરી પ્રીછવે, આધીન થઇ ઉમીયાય
 જનમ આપે જનેતા, પણ કર્મ ન આપે કાય

પાણી પીને ધર પુછીયું, તેની જાતભાત શી જોય
 આંગણે આવ્યો વર આશા કરી તે વર્ષા વિના કેમ જમ
 કરમ બંધન કાળે તો, દોષ લાગે મોરી માય
 જે મને વર રૂપીયે આપ્યો રે, તે મેં સત્ય કરીને આપ્યો રે
 તથા લોકમાં તપ મેં કાઢું રે, શંભુનાથનું સગપણ લીધું રે
 એવાં વચન કહી કરી વાત રે, મુખથી બોલ્યાં તે મેના માત રે
 આતો પુત્રી મેં ક્યાં ચકા જાણ રે, વિષની ગળથુથી નવ પાછ રે
 વણદીઠે શું વરને વખાણો રે, હંસ કાગ ને કાટ બંધાણો રે
 પહેલાં પોંખવા જે કાઠ જાશે રે, તેને સર્પ તે સામા થાશે રે
 એમ માનવી મનમાં વીમાસે રે, કાણ જાય તે જોગી પાસે રે
 દેવકન્યા એને કેમ દીજે રે, માટે રૂડું ગમે તેમ કાજે રે
 સહુ હાંસી કરે એને દેખી રે, કન્યા કેમ દીજે દેખી પેખી રે
 જે જે કુળવતો જમાઈ રે, દેખી નારી રહી મુરછાઈ રે

હાળ

મેનાનું મન માને નહીં, એને આંગણે ઉભા ઇશ
 પાર્વતીનો પ્રેમ જોઈ, રૂપ પ્રગટ્યું ઉમીયાધીશ
 સૂર્ય સમે વર વદન ઝળકે, કળા કાટી પ્રકાશ
 જોતામાં ખામી નહીં જરા, તે તો કહું શો ત્રાસ
 હવે હરખ્યા શ્રીહરી, ને અંગે વખ્યો ઉછરંગ
 શણગાર સજ સહુ સુંદરી, બહુ નારી બની નવરંગ
 ધુણ મુણ કર ધરી, મહાપતી મંગળ માય
 પોંખી કરી પધરાવીયા, મહાદેવ મંડપ માંય

વર મંડપમાં પધરાવ્યા રે, ત્યાં તો મોટા મુનિવર આવ્યા રે
 બ્રહ્મા સાથે સોદે બ્રહ્માણી રે, ઇંદ્ર સાથે સોદે ઇંદ્રાણી રે
 રવિ સાથે રાંદલ રાણી રે, ચંદ્ર સાથે છે રાહણી રાણી રે
 હિમાચળની સાથે છે મેના રે, વળી કરં વખાણ કુંકનાં રે

શિવ બેઠા પલાઠી વાળી રે, મધુપકમાં કાંસાની થાળી રે
 લક્ષ્મી શિવને લુણુ ઉતારે રે, સત્યભામા તે સહુને વારે રે
 સહુ નાટક બોલે છે બોલ રે, નાવે જાંબુવતીને તોલ રે
 રૂપમણી એણીપેરે ગાય રે, રાધીકાજી વારણે જાય રે
 સહુ બોલે શંભુજીની પક્ષે રે, જળ આઘ્યાં મેનાને ચક્ષે રે
 અતિ આનંદે પરપ્યા ધસ રે, સાથે જનૈયા શ્રી જગદીશ રે
 કન્યાદાન દીયે હિમાચળ રાય રે, મળી માનિની મંગળ ગાય રે
 ધન્ય ધન્ય થયો અવતાર રે, વાળાં વાગે દુંદુભી અપાર રે
 બ્રહ્મા શાશ્વતું મુક્ત સાધી રે, લીલા વાંસની ચોરી બાંધી રે
 સુંદર મંગળ વસ્ત્રાં છે ચાર રે, શિવજી આરોઘ્યા કંસાર રે
 શિવને હાથ મહાશ્વ ત્યાં થાય રે, દાન આપે હિમાચળ રાય રે
 રાયે હસ્તી આપ્યા શણુગારી રે, ઉપર અંકુશ ને અંબાડી રે
 લાંબી ડોકના સાંઢીયા સાર રે, ગાયો બેસેનાં ટાળાં અપાર રે
 રાયે રથ આપ્યા છે કોડ રે, સાથે ધોળા ધોરીની જોડ રે
 પ્રજુને પેરામણી ધણી થાય રે, પીળાં પીતાંબર દેવ રાય રે
 બડ બાંધ્યાં દીસે ધરચોળાં રે, બણાં લાંબાં પનાદાર પોળાં રે
 જર જરીયા જમ્મા મન બાવે રે, મનગમતા મશર મંગાવે રે
 વળી લાવે બીજાં નવરંગી રે, જન માંડવે અતિ ઉછરંગી રે
 ધણી જુમતે જમાડી છે જાન રે, આપ્યાં જવંત્રીને પાન રે
 ગાય ગાંધર્વ અપસરા ગાન રે, છુટયા બંધ થકી બંધીવાન રે
 શિવજી પરણીને ચાલ્યા કૈલાસ રે, મૃત્યુલોક મેલ્યો દેવીદાસ રે
 વાસાવડમાં વાસો વસે છે રે, અતિ આનંદે વિવા કહે છે રે
 જે કાઠ ઇશ્વર વિવા ગાશે રે, તેનાં પાતક પ્રલય થાશે રે
 જે કાઠ સાંભળશે નરનારી રે, તેની આશા પુરે ત્રિપુરારી રે
 વિવા સાંભળી ધરશે ખ્યાન રે, તેને રીઝે તેથી ભગવાન રે
 તેને કૃપા કરે શંભુનાથ રે, જાલે સંકટ વેળાએ હાથ રે
 ધનધાન્ય પુત્ર પરિવાર રે, આપે પાવતી ભરથાર રે

ઢાળ

પ્રીતે શું આપે શી હરિ, તેના મનની તે પુરે આશ
મીતાજન સૌ સાંભળીને, બોલો શી અવિનાશ

શ્રી કૃષ્ણ વિવાહ

દ્વારકાંથી આત્મા જાદવરાય, રૂકમણીજીને પરણવા રે
રથમાં સારા બળવીર, રૂકમણીને પરણવા રે
બીમકસુતાને પ્રેમજળથી રૂકમણીને પરણવા રે
પોઆ છે કુંડિનપુર માહિ રૂકમણીને પરણવા રે
જે કૃષ્ણ રાજા સ્વામી નંદકીશોર, રૂકમણીને પરણવા રે

દૂર ધણી દ્વારામતી રજો લગન વચ્ચે દિન એક
અંતરજમી આવળે રાખળે મારી ટેક
એમ કરગરી કુંવરી કરી કાગળ લખવાની આશ
મુક્તાનંદ કહે માનિની, થઇ જગતથી ઉદાસ

ઢાળ

મારી બાળ લેળે અવિનાશી રે, જાણી જનમેજનમની દાસી રે
વાંચી કાગળ વેલેરા આવો રે, મારા તનનો તાપ છુટાવો રે
દિન એક લગન વચ્ચે જાણી રે, વેલા આવળે સારંગપાણી રે
મેં તો તમ અરથે તન કરીયું રે, મેં તો તમ અરથે ચીત ધરીયું રે
જો નાચ નહીં આવો વેલા રે, તજું પ્રાણ લગનની પહેલાં રે
કહે મુક્તાનંદ મુરારી રે, વાલા રાખળે ટેક અમારી રે
લઇ કાગળ વિપ્ર સીધાબા રે, હરીની કશ્યાથી દ્વારકાં આવ્યા રે
ઘીડું દ્વારકાં મહાસુખ પામ રે, જેના રાજા છે સુંદર શ્યામ રે

વાલો વિપ્રને આવતા જાણી રે, ઉઠ્યા સન્મુખ સારંગપાણી રે
પુછી શ્રેમને કાગળ લીધો રે, પત્ર વાંચી દેયે દહ કીધો રે
પુજ્યા વિપ્રને ધણું દધ માન રે, જાવા તૈયાર થયા જગવાન રે
સાથે વિપ્રને રથમાં બેસારી રે, આવ્યા કુંડિનપુર શ્રી મુરારી રે
એવા બક્તવત્સલ ગીરધારી રે, ગાય મુક્તાનંદ બલીહારી રે

સાખી.

માનુની મનમાં ચીંતવે, કેમ નાબ્યા સુંદર શ્યામ
વાર ધણી થઇ વિપ્રને, ન સર્પા મહારાં કામ
જો નહીં આવે જદુપતી, તો તજીશ મારા પ્રાણ
તેવામાં દિજ આવીયા, જેમ આવે રામનું બાણ
વિપ્ર વદન જોઇ વિનતા, આનંદ વાખ્યો અપાર
પ્રાણજીવન પધારીયા, જગજીવન જુગઆધાર
કુંડિનપુર હરિ આવીયા, સુણી જૂપતિ બીમકરાય
સામાં જઇ સન્માન કીધાં, આનંદ ઉર ન સમાય
ત્રીકમ તોરણ આવીયા, વરત્યો તે જેજેકાર
મુક્તાનંદ કહે માનુનીના, પુન્યતણે નહીં પાર

હાળ.

દેવી પુજનો મશ્વ લઈ પ્યારી રે, ચાલી નીરખવા શ્રી ગીરધારી રે
સાથે લીધો પુજનો સામાન રે, ચાલી નીરખવા શ્રી જગવાન રે
હરીના બક્ત અનાદીના માની રે, ભાવે પુજ્યા ભવને ભવાની રે
વળતાં રૂપ પ્રકાશી બાળી રે, પ્રેમે પામશે શ્રી વનમાળી રે
સંજે અસુર હતા રખવાળ રે, જોઇ રૂપ પડ્યા તત્કાળ રે
વેગે આવી અંતરગમી રે, મળ્યા મુક્તાનંદના સ્વામી રે
હર સાહીને રથમાં લીધાં રે, મનવાંછીત કારજ સીંચ્યાં રે
કન્યાહરણ કરી પાછા વળીયા રે, સેન સહીત ત્યાં બળબદ્ધ મળીયા રે

વાંસે રૂપમૈયો ચડયો શિશુપાલ રે, કન્યા કેમ કરી લેશે ગોવાળ રે
 બાંધી દારકાં મહિથી લાવું રે, નહીં તો પાછો તે પુરમાં ન આવું રે
 જમને ભુષ જદુપતિ સંગ કરીયો રે, વહાલે સર્વ તણો મદ કરીયો રે
 રૂપમૈયાની વાઢી છે દાઢી રે, કાપી કેશને મુકયો છે કાઢી રે
 રૂપમણીજનો શોક નીવારી રે, મુક્તાનંદ કહે પધાર્યા મુરારી રે

સાખી

માધવપુરનો માંડવો, ને જાદવ કુળની જન
 પરણે રાણી રૂપમણી, વરવાંછીત શ્રીભગવાન
 જાદવ જનૈયા થયા, વળી માંડવીયા સોય
 વિધિ સહિત વીવા કર્યો, કસર ન રાખી કાચ
 માણેક સ્થંભ મંડપ રચ્યો, માથે ચોરી બાંધી સાર
 મોહન આવ્યા મોહે રે, કાટી ભુવનના કીરતાર
 માથે તે મુગટ જડાવનો, કાને કુંડલ મકરાકાર
 બાંહે બાભુબંધ બેરખા, કાટે કૌસ્તુભમણીના હાર
 શોભે શણુ શણુગારમાં, પીતાંબર અતિ ઉદાર
 હેમ કડાં બેઠે હાથમાં, પાયે નેપુરના ઝણુકાર
 વહાલાનું વદન સોહામણું, જાણે ઉચ્ચો પુનમચંદ
 મુક્તાનંદ કહે મોહન વરને, જોષ થયો આનંદ

ઢાળ

વળતાં લાડીને શણુગારી રે, પીઠી ચોળીને પાટ બેસારી રે
 લીલી સાડી ધરી તન સારી રે, જાણે રીઝે તે શ્રી ગીરધારી રે
 સોજે શણુગાર અંગો અંગ ધારી રે, ચાલી બેટવા દેવ મુરારિ રે
 મળી માનુની મંગળ ગાયે રે, એની શોભા તે વરણી ન જાયે રે
 એવી રીતે મંડપ મધ્યે આવ્યાં રે, તેડી પીમુજની પાસ પધરાવ્યાં રે
 ૬૨ સાલો ચરાચર સ્વામી રે, નારી મોહે રે મહાસુખ પામી રે

શોભે માહરે મહાસુખ કરી રે, જ્ય મુક્તાનંદ બલીહારી રે
 વરકન્યાની જોડ ખીરાજે રે, જોતાં કોટી કામ છપી લાજે રે
 બહા યોગ્યરે વેદ વચન રે, જોજેકાર થયો ત્રિભુવન રે
 વાળે દેવનાં વાળાં અપાર રે, પરજી અખિલ ભુવનના આધાર રે
 ચારે ફેરા હરી સંગ હરીયાં રે, નારી જગના જીવનને વરીયાં રે
 શોભે અખંડ અલૌકિક જોડ રે, માથે બત્રીસ લમરીનો મોડ રે
 ભાડોભાડી જમે કંસાર રે, જોનો નિગમ ન પામે પાર રે
 મુક્તાનંદ કરે મહા સુખકારી રે, એવાં ચરિત્ર ગિરિધારી રે

સાખી

કંસાર જમતાં કામની, બોલે વિવિધ વચન અપાર
 સ્થામ સુંદર તેને સાંભળે, હસ્તાં તે દીન દયાળ
 ઇન્દ્રાદિક સુર લોક તે પુષ્પ વૃષ્ટિ, કરે વારંવાર
 દેવનગારાં ગડગડે, વાજાંતે નહીં પાર
 વિવિધ જન જય જય કરે, ગાયે ગાંધર્વ મધુરાં ગાન
 અનન્ત નાચે અપસરા, સુર આવ્યા ચડી વીમાન
 ચારે મંગળ વરતીયાં, વરકન્યા બલી મળી જોડ
 રૂપમણી લઇ આવીયા, દ્વારકાં શ્રી રથુછોડ
 શ્રી કૃષ્ણ પરવ્યા રૂપમણી, આવ્યા તે નગર મોઝાર
 જોજી વિવાહ નીરખીયો, તેનાં પુણ્યતણા નહીં પાર
 પ્રેમે શું માતાયે પોંખીયા, જમજીવન જગ આધાર
 લીજી ઉમંગે સ્થામના, વારણ્યાં વારંવાર
 રૂપમણીજી જે પારીમું, તે સાચું કાષ્ઠું સ્થામ
 ભગત જનનાં લાડ પામ્યાં, એવા છો કરજીનિધાન
 અધમજન ઉદારવા, થયા મનુષ્ય રૂપ મહારાજ
 પાવન જગ વીસ્તારીયા, સુખ્યતાં તે સીધે કાજ

નરનારી જે રખમણીનો, વીવા શીખે ને માથ
તેના મનના મનોરથ, તે સરવે પુરા થાય
શેષજી પાર ન પામીયા, કહેતાં તે હરીજશ સાર
તોયે તેના ગુણુ માવા, જાણીને અધમોદ્ધાર
સુકતાનંદ કહે મહા પ્રજુની, અચળ જુગ જુગ જોડ
મોતાજન જે સાંભળો, તે બોલો શ્રી રથુછોડ

કંસાર પીરસતી વખતે ગાવાનું ગીત.

~*~*~*~*~*~*~

લાડોલાડી જમે રે કંસાર, લાડીની માતા ટળવળે
દીકરા મુને આંગળડી ચટાડ, કંસાર કેવો ગળ્યો લાગે રે
માડી તું તો પરણી છો કે નહીં, કંસાર કેમ વીસરે
લાડોલાડી જમે રે કંસાર, લાડીની માતા ટળવળે
દીકરી મુને આંગળડી ચટાડ, કંસાર કેવો ગળ્યો લાગે રે
માડી તું તો પરણી છો કે નહીં, કંસાર કેમ વીસરે

જુને ગઢથી તંબોળીઓ આવયો
આવી ઉતર્યો અમારડે દેશ બમરો લાલ તંબોળીઓ
ઝોરડે ઉભાં મોટી વડુએ ઝોળખ્યો
દાસી બમરાને ઝોરેરો તેડાવ્ય બમરો લાલ તંબોળીઓ
દાસી લેરે ધડો લે ઇંદોરણી
મારી વાડીમાં વેલ સીંચાવ્ય બમરો લાલ તંબોળીઓ
સીંચ્યો સીંચ્યો વાડી માયલો કેવડો
રૂડી સીંચી છે નાગરવેલ બમરો લાલ તંબોળીઓ

ચોરીએ ચડી ઉતર્યા પછી બનીવાસે જતાં માવાનું ગીત

—:(૦):—

અપાઠી ક્રણુ

અપાઠી ક્રણુ ઢોલીએ, સુતી સુવાવડ માંય
સુતી સુવાવડ માંય
સુતલી સુતલી ચિંતવે, થાઇશ વરજીની માય
થાઇશ વરજીની માય
એસીશ રથ સજવાળડે, લેઇશ દીવડો હાથ
લેઇશ દીવડો હાથ
એસીશ ચોકીવટ બાળેડીયે, દુધડે ધોવરાવીશ પામ
દુધડે ધોવરાવીશ પામ
આવણુ માસ બલે આવીયો, નદીયુનાં નીરમળાં નીર
નદીયુનાં નીરમળાં નીર
જો પરણ્યા વરરાજા બાઇ, પેરશું નવનવાં ચીર
પેરશું નવનવાં ચીર
બાદરવો બલે આવીયો, મહીનાં ભરીયાં છે માટ
મહીનાં ભરીયાં છે માટ
જો પરણ્યા ઈવરરાજા, પેરશું નવનવા ધાટ
પેરશું નવનવા ધાટ
આસો રે માસ બલે આવીયો, વહુવર જમ્યાં છે યુલી
વહુવર જમ્યાં છે યુલી
જો પરણ્યા વરરાજા બાઇ, પુરશું સેથો ને દીલી
પુરશું સેથો ને દીલી

કારતક માસ ભલે આવીયો, વહુવર જન્માં છે કુરળે
 વહુવર જન્માં છે કુરળે
 પરપ્પયા વરરાજા બાધ, ત્રુઘ્નો ઉગમતીનો સુરળે
 ત્રુઘ્નો ઉગમતીનો સુરળે
 માગશર માસ ભલે આવીયો, વહુવર જન્માં છે કંસાર
 વહુવર જન્માં છે કંસાર
 નો પરપ્પયા વરરાજા બાધ, છતી લીધો સંસાર
 છતી લીધો સંસાર
 પોષ માસ ભલે આવીયો, પોષી મોટરાં કીધાં
 પોષી મોટરાં કીધાં
 પાળી પોષી મોટાં કર્યાં, વરસ તે નવનાં કીધાં
 વરસ તે નવનાં કીધાં
 વરસ તે નવનાં કીધાં ને અઝારનાં પરણ્યાં
 અઝારનાં પરણ્યાં
 માધ માસરે ભલે આવીયો, માઝે મનોરથ બાંધીયા
 માઝે મનોરથ બાંધીયા
 ફાગણ માસરે ભલે આવીયો, વહુવરે પૂજી છે હોળી
 વહુવરે પૂજી છે હોળી
 જોષ્ઠ પુળવીશ હોળી ને પોર પેરાવીશ ચોળી
 પોર પેરાવીશ ચોળી
 ચૈત્ર માસ ભલે આવીયો, ચૈત્રી હડિાળા બાંખ્યા
 ચૈત્રી હડિાળા બાંખ્યા
 જોષ્ઠ હડિાળા બાંધશું ને પોર બાંધશું પારણું
 પોર બાંધશું પારણું

વંશાખ માસ ભલે આવીયો, વૈશાખે મોરી છે અરણી
 વૈશાખે મોરી છે અરણી
 જે મારા દાદાએ ચિતવી, તે મારા વીરાજીએ પરણી
 તે મારા વીરાજીએ પરણી
 મેં તુંને વેવાઇ વારીયો, જેઠનાં લગન મ લઇશ
 જેઠનાં લગન મ લઇશ
 નહીં મળે કડબ કપાશીયા, નહીં મળે બળદુને પાણી
 નહીં મળે બળદુને પાણી
 એવી રે વાતડી વેવાઇએ સુણી, આંગણે વવરાવી છે શાળ
 આંગણે વવરાવી છે શાળ
 નવાં રે નવાણુ ગળાવીયાં, તેનાં મીઠડાં પાણુ
 તેનાં મીઠડાં પાણુ
 અમારા સખન્ધી... ..વેવાઇએ સ્થંભ બંધાવ્યા છે હાથી
 સ્થંભ બંધાવ્યા છે હાથી
 દસ આપ્યા ને દસ આપશે, સાચા છે સ્નેહના સાથી
 સાચા છે સ્નેહના સાથી
 હું પુછું તમ લાડકડા વર, સાસરીયે શું શું દીઠું
 સાસરીયે શું શું દીઠું
 જેસા રે રાણા ને રાજ્યા, તેસા રે સસરાને દીઠા
 તેસા રે સસરા ને દીઠા
 જેસા રે કાન ગોવાળીઆ, તેસા રે સાળાને દીઠા
 તેસા રે સાળાને દીઠા
 જેસી રે રાણીને રાજણી, તેસી રે સાસુને દીઠી
 તેસી રે સાસુને દીઠી
 જેસી રે કાચની પુતળી, તેસી મેં કન્યાને દીઠી
 તેસી મેં કન્યાને દીઠી

ચુંદડીપંચોળાં વખતે ગાવાનું ગીત

—૬૬૬૬૬૬—

ગોળ લાગે ગળીયો રે, કાયા વીવાઇ દીવસ વળીયો
ગોળ મેલ્યો શીકે રે, કઇ વેવાણુ ખાવા હીંકે
ગોળ મેલ્યો ઝોટે રે, કાયો વેવાઇ ખાવા દોટે
મગે ભરી પાલી રે, કઇ વેવાણુ ન રહે ઠાલી
કઇ વેવાણુની પચમાશી

જમણુ પહેરામણી.

જેસો ચાપો મોર્યો, ને ઉઝ્યો વાડીની માંચ
તરસ્યા રે રડા શી કૃષ્ણ, વર મેઠા માંડવા માંચ
કમલ સરીખો કામળો ને, પીળો આમલીઓ વાન
બીમકદેવ માંડવ તમારે તો આવ્યો ગોકળીઓ કાન
પુલ સરીખો પુટડો ને રૂપે અતીવ છે રડો
ઇ સરખો રે બીજો નહીં ને વાઢ વહે તે કુડો
આવન પળનું ત્રજાણું જે કેરે કંસારે એ ધડીયું
માણેક મોતીએ જડીયું, લાડકડા આગળ ધરીયું.
મધુ રે પરક રળીઆમણું, ને ઉપર મોટું ત્રજાણું
ધરે જ્ઞેયાં રે આયર તણું ને, હવે રે જ્ઞેયું કરીઆણું
મધુરે પરક છે રળીઆમણું, ને ઉપર મોટી છે ઝારી
સંખ્યારે સ્નાન ન ચુકે, ઇ વેદ તણુ અધિકારી.
રાતી ગારના માટલાં, ને સાથીઆ પુરીઆ સાર
સાત વાટે રે દીવા બળે ને માનનો ન લઈ પાર

સુખડ સોરંજના પાટલા, ને દેરાસર શાળગરામ
 તળશીને દળે પુણ્યને તો થાએ કોટી કલ્યાણ
 આધેરે દેવ અમ સર્ગા ને હવેરે ધણેરડાં હેત.
 કંસાર કપુરે વાસ્યા, ને એલચી વાસ્યાં છે પાણી
 બાપે દીધી તે બાણી, એને ઘેર ચાશે તે રાણી
 કંસાર કપુરે વાસ્યા ને પાપડ પુનમ અંદ્ર
 દેવ માંડવ તમારડે તો અતી ધણેરડો એ રંગ.
 રંગ તે રાતે કાપડે ને રંગ તે હાટે વેંચાય
 રંગ સુરત.....દેવમેં મંડપમાં ન માહાય
 ખાળ લાડુ સહુ કરે ને રૂડી રે સેવેઆની ધરીત
 સેવેઆ સુવાળા માહાય, મોતધ્યે બાંધલા
 વહુ આવે આવાસમાં થાય ગોખમાં અજવાળાં
 સેવેઆ સુવાળાં માંચ અડધે બેળી છે ખાંડ
 વચન વિવેકે-વહુને કાણુસ બાપએ દીધેલાં માન.
 કળીયાને મગફળીયાને કરણુ શાયનો ન લઈ પાર
 ચોંટીયા ને વળી ચુરમાં ને ધારીનો ન લઈ પાર
 ઘેવર ખાળાં ને ખાળલી ને જલેખી અતી છે સાર
 શકરપારા ને દેથરાં ને શેવ છે સુતર સાર
 પરસુદીની પોળી માંહો, પીરસ્યાં છે કેળાં પાકાં
 ...દેવ માંડવે તમારડે તો, જમતાં જમતાં થાક્યાં
 સાત વાનીનાં સારણ્યાં ને ફેડવે ફેડવે વધાર
 વાલોળ વૈતાક ને લીલવા ને જુદા ઝોળીઆ તળ્યા
 સુરી રે વાલોળ વધારી માંચ પાસે મુળા બળ્યા
 ગુવારફળી ને ચોળાફળી, ને ચણાફળીનો ન પાર
 કારેલાં, કટોલાં, ને કહોડાં, કીધાં અતી છે સાર
 આરીઆં ને તુરીઆં ને ટીડારીઆં અતી સાર

મલકાં ને લીસોડાં ને કાળાં રે પતકાળાનું શાક
 ટાંકા ને તાંદળજે મેથીનો ન લઈ પાર
 મેથી ને વળા મોગરી ને સકરકંદનો ન લઈ પાર
 રતાળુનાં રાષ્ટતાં ને સુરણુનાં વળા શાક
 કાચાં પાકાં ચીખડાં ને શાક તે જીજ્જવાં કીધાં.
 એણે રે વેવાધ્યે...દેવે તો આભ સરીખડાં કીધાં
 કાચરીઆં ને કાચરીઆં ને લાચરીઆં અતી સાર
 ફાઠીખડાની કાચરી તે તાળું તેલમાં તળી
 ફેરીની વળા રાષ્ટતી માંચ લીંચુની બેળી
 ફરચુંદાં ને ફરમદાં ને ફરપટડાં અતી સાર
 ગરમરતો ગરનારી ને ડોડીનો ન લઈ પાર
 જંબેડાં જીનેગદ ને અંબેડાં અતી છે સાર
 સાંતીનાં સાદરડાં ને કમોદનાં રાંધીઆં કુર
 એણે રે વેવાધ્યે...દેવે તો લીનાં ચણાવીયાં પુર
 ઉંના કુર ઓસાવીઆ માંચ પીળી પતેની દાળ
 ...દેવ માંડવ તમારડે તો બાદરવો આબ્યો સકાળ
 ચાચર ચરે ચડાવીઆ માંચ પડયો રે જીંજરીનો સાદ
 જીખ્યું કોઈ ન જાણો એમ ગાજ્યો રે વહુનો બાપ
 તરસ્યાને મોયે ટીપું ને જીખ્યાને મોયે અજ
 કોડે રે કુંવર પરણાવીયા, વહુ રે ધરડેરાનું પુન્ય
 મંગાજળ બેડાં લયાં ને મેલ્યાં શીયાળડે જાયે
 મંગોદક ઝારી બરી ને ઉપર સોનાની સળી
 પાન સોપારીનાં ખીડલાં, ને લવીંગમાં એલચી બળી
 એણે રે વેવાધ્યે...દેવે તો બાટે ચીર વણ્યાં
 અમદાવાદી ધેર વોરા સાળવીને લીધા સાથ
 એણે રે વેવાધ્યે...દેવે તો સરખી પડાવી છે બાત

પાટણ વણાવી પટાળડી ને જુજપુર વણાવીયાં ચીર
 એણેરે વેવાઈએ...દેવે કુટુંબ પેરાવીયાં ચીર
 સોરઠી બાંણી સાટવી ને કાશીનાં પીતાંબર છે પીળાં
 મનગમતાં માંચ મગીયાં, ને હાયલ સીધવી લીલાં
 દીવકલાણી ને ઝોરંઝ સાડી ને રોજ મલીયત છે સાર
 ધાટ બાંણી ને બકંદડી ને કલધેર ન લઈ પાર
 નવાનગરની ગાંસડી માંચ જુગતા જુગતી છે બાત
 કચ્છતણા કસુંબા માંચ લીલી પીળી છે દાળ
 સળીયા વાળ અણાવો ને, જમણાં મશરૂની જોડ
 એણેરે વેવાઈએ...જ દેવે તો પુચારે હમારડા કોડ
 ચકલડીયાં, પુતળીયાં ને મોરલીયા અતીસાર
 મોરલીયાં, ઢેલડીયાં ને વેલણીયાં અતીસાર
 વેલણીયાં, ઢોલરીયાં ને એળચીયાં અતીસાર
 દુલરીયાં, મોધરીયાં ને મોહન ન લઈ પાર
 કાકી પહેરે કાશીગર, ને મામીને મગીયાની સાડી
 માશી પહેરે ઉલાશી ને કપને કુટડી સાડી
 વરમાડીને પહેરાવો જે ગરગડતી ધ સાડી
 વરબેનરને પહેરાવો જે તારામંડળી સાડી
 પીત્રાણીને પહેરાવો જે મનગમતી હોય સાડી
 બધી કડછે વોચાં ને રાયનાં ઘર પહેરાવ્યાં
 કુટુંબને ધાટ પહેરાવ્યા રે

એત્ર ને ગેત્ર ને બળદીએ બાંધ્યાં છે જોત્ર
 સાંઠની કાટે સાંકળાં, બળદીએ ધુધરમાળ
 સૌ ઓઢ્યાં સૌ પૈયાં ને સજ્જનને છે પ્રણામ.

જન સોંડાડતી વખતે ગાવાનું ગીત.

વેવાઈના માંડવા હેઠ, ચાંદા સરીખું ચાંદરણું
તમે જોજોરે મોટા બાઈ લાડકડા, વરરાજયે શું કીધું
રાતડીયે રમીયેલા જુધ, જુધ રમી માથુક ઝીતીયું
કાયા વેવાઈનું માથુકડું મારે કાયા બાઈયે ખોળે બેસારીયું
માણેકડાંનું મુલજ નહીં અમુલ ઘેર આણીયું

કન્યા વળાવતી વખતે ગાવાનું ગીત.

સવામણુ સોનાનો દીવડો રે, અધમણુ રૂપાનું છે ચાકું રે
ભાર કપાસની વાડું રે, દીવો મેલ્યો રસીયા માંડવા હેઠ રે
દાદા વીનવળે રે...તમને કન્યાજી કેવાં વાલાં રે
જેવાં મારે રૂપયાનાં નાણાં, તેવાં કન્યાજી અમને વાલાં રે
દીવો મેલ્યો રસીયા માંડવા હેઠ રે
વીરો વીનવળે રે...તમને બેની બા કેવાં વાલાં રે
જેવાં મારે નયણાં કેરાં તેજ તેવાં બેનીબા અમને વાલાં રે
દીવો મેલ્યો રસીયા માંડવા હેઠ રે
કાકા વીનવળે રે...તમને કન્યાજી કેવાં વાલાં રે
જેવા મારે હૈયા કેરા હાર, તેવાં કન્યાજી અમને વાલાં રે

આલુડા લીલુડા વાંસની વાંસળી શેરીએ વાજન્ટી જાય
સમરથ બાપની બેટડી, કન્યાજી સાસરે જાય
મેઢ્યાં છે દીગલાં પોતીયાં, મેલ્યો છે સહીયરોનો સાથ
સાથ મેલ્લીને ચાલ્યાં સાસરે, દાદા વળાવા જાય
વળો વળો દાદાજી, માતા સુવાસણુ હોય

આદશઆદશ પીપળો, આદશ દાદાનાં ખેતર
દાદા ઘેડીને વળામણે, દીકરી ડાઘાં ચઢ રેળે
સસરાના સરડક ધુંધટા, સાસુ પાકુલે પડળે
જેઠ દેખી ઝીણું બોલજો, જેઠાણી વાદ મ કરજો
નાનો દેરીડો લાડકો, તેની હાંસીરે ખમજો
નાની નથુંદ જાશે સાસરે, તેનાં માથારે ગુંથજો

દાદાને આંગણુ આંબલો, આંબલો ઘેર ગંબીર જો
એકજ પાન મેં ચુંટીયું, દાદા ગાળ ન દહશ જો
અમે રે લીલા વનની ચરકણડી, ઉડી જશું પરદેશ જો
આજ રે દાદાજીના રાજમાં, કાલ જશું પરદેશ જો
કાકિ વળાવવાને આવીયા, આવ્યા ગાઉ બે ચાર જો
વળો વળો રે મારા સમરથ કાકા, અમને દીધાં પરદેશ જો
અમે રે લીલા વનની ચરકણડી, ઉડી જશું પરદેશ જો

હાલો હાલો હાથજીલી શણગારો રે
બેનીયાને સાસરીએ વળાવો રે
બેનીયા તો દાદાજીને બહાલાં રે
બેનીયાને સવારે સેવેયો રે
બેનીયાને બપોરે બે પોળા રે
બેનીયાને સાંજે સાકર ઘોળા રે
બેનીયાને ગાળડી મ દેશો રે
બેનીયા તો ગાળે ગળગળાં ચાશે રે
બેનીયા તો હાકિ હબકી જાશે રે
બેનીયાને હાક મ દેજો રે

કન્યા વળાવી આવતી વખતે ગાવાનું ગીત.

ૐૐૐૐૐૐ

વળી વળી દાદો પુછે વાત રે
આજ માંડવ શેષે અણોસરા
માંડવડામાં કન્યાજનાં રાજ
મેલીને આશ્યાં સાસરે રે
દીવડો હતો બેનીબાને હાથ
મેલીને આશ્યાં સાસરે

[છત્તાદિ કુટુંબીઓનાં નામ લેવાં.]

વરધોડીયાં સોંડાડતી વખતે બનમાં ગાવાનાં ગીત.

ઉજળાં મોતી ને નીરમળાં નીર રે
હું રે તમને પુછું મારા શ્રીયકૃષ્ણ વીર રે
આવડલી ને વાર વીરા, શેષે તમને લાગી રે
કસુંબીને હાટ ઘોડો અટકીને ઉભો રે
ચુંદડીઉં વસાવી રાણી, રાધાજીને કાજ રે
ઉજળાં મોતી ને નીરમળાં નીર રે
હું રે તમને પુછું મારા શ્રીયકૃષ્ણ વીર રે
આવડલી તે વાર વીરા, શેષે તમને લાગી રે
મણિયારાને હાટ ઘોડો, અટકીને ઉભો રે
ચુડલા વસાવ્યા રાણી રાધાજીને કાજ રે
ઉજળાં મોતી ને નીરમળાં નીર રે
હું રે તમને પુછું મારા શ્રીયકૃષ્ણ વીર રે

આવડલી તે વાર વીરા શેણે તમને લાગી રે
 સોનીડાને હાટ ઘોડો અટકીને ઉભો રે
 ઝુમણુલાં વસાવ્યાં રાણી રાધાજીને કાજ રે
 ઉજળાં મોતી ને નીરમળાં નીર રે
 હું રે તમને પુછું મારા શ્રીયકૃષ્ણ વીર રે
 આવડલી તે વાર વીરા શેણે તમને લાગી રે
 નાધોરી ને હાટ ઘોડો અટકીને ઉભો રે
 ચાંડલા વસાવ્યા રાણી રાધાજીને કાજ રે

વરઘોડીયાં પોંખતી વખતે ગાવાનું ગીત.

સાડી ચોખાનું સુંદરડું ને માંહી મેલો ગોળ
 શ્રીય કૃષ્ણ પરણી આવ્યા હરખે ગાથું ઘોળ
 સાડી ચોખાનું સુંદરડું ને માંહી મેલો રાષ
 વીરાજી ઘેર પરણી આવ્યા નવીરે નવાધ
 સાડી ચોખાનું સુંદરડું ને માંહી મેલો મીઠું
 વીરાજી ઘેર પરણી આવ્યા અચરજ દીઠું
 સાડી ચોખાનું સુંદરડું ને માંહી મેલો જીરું
 વીરાજી ઘેર પરણી આવ્યા ધડીયે ન ધીરું

વરઘોડીયાં ગોત્રજ પાસે બેસે ત્યારે ગાવાનું ગીત.

કથુ કથુ કાંકથુ ને વચ્ચે સુડી રે
 લાડા પાસે લાડકી દીસે છે રૂડી રે

લાડી તેં તો શીયાં શીયાં વ્રત કીધાં રે
 તેને તપે પ્રજ્ઞા સસરાજી પામ્યાં રે
 કાશીમાં વિશ્વનાથ પુજવાને આતાં રે
 તેને તપે પ્રજ્ઞા સસરાજી પામ્યાં રે
 કથુ કથુ કાંકલુ ને વચ્ચે સુડી રે
 લાડા પાસે લાડકી દીસે છે રૂડી રે
 લાડી તેં તો શીયાં શીયાં વ્રત કીધાં રે
 તેને તપે શ્રી કૃષ્ણ વડ સસરા પામ્યાં રે
 દ્વારકામાં રણુછોડરાય પુજવાને આતાં રે
 તેને તપે શ્રી કૃષ્ણ વડ સસરા પામ્યાં રે *

મીઠાળ છોડતી વચ્ચે ગાવાનું ગીત.

દોરડીયે દસ ગાંઠ હો લાડી દોરડો નવ છુટે
 જાહાની વાળેલ ગાંઠ હો લાડી દોરડો નવ છુટે
 તારા બાપના બાપ તેડાબ્ય હો લાડી દોરડો નવ છુટે
 તારી સુવાસણ માત તેડાબ્ય હો લાડી દોરડો નવ છુટે
 દોરડીયે દસ ગાંઠ હો લાડા દોરડો નવ છુટે
 જાહાની વાળેલ ગાંઠ હો લાડા દોરડો નવ છુટે
 તારો અણુવર ઓરો તેડાબ્ય હો લાડા દોરડો નવ છુટે

* આ પ્રમાણે વર, સાસુ, મોઢી સાસુ વગેરેને ગવાય છે.

મેસાળું.

૧૧૩-૬૬૬

કાડે તે પગરણુ આરંબ્યાં, હરખે તે માંડ્યા જગ
સકળ નાહોલીઓ વીનવે, સાંભળો ગોરી વાત
મારું તે કુટુંબ સધળું આવીયું, હવ તારાને તેડાવ
મારો તે બંધવ મયા છે ઝોરડે, ભત્રીજો નાનું બાળ
અવડાં વીમાસણુ ગોરી કાં કરે.

મહીઅર ચલાવોને સાંઢ, સાંઢ પોંચી તે પોળમાં
મારો વીરોજી રાજ દુવાર, વીરોજી બેઠા મેડીએ
કાગળ સોંપ્યા હાથ, કાગળ વાંચે ને વીરા મન હસે
શું શું જોશે મેસાળાને કાજ.

સસરાને લાવે વીરા ખીરોદક, મારી સાસુને દક્ષણી ચીર
જેઠને લાવે વીરા મોળીયાં, જેઠાણીને જાયલ જોડ
દેરને લાવે વીરા પામરી, દેરાણીને ગાજ વેતરાવ
નથુંદને લાવે વીરા ચુંદડી નથુંદોદને બેરવ જુલ
ધરના ધણીને લાવે ઘોડલાં તારી બેનરને સોળે સણુમાર
કટબને લાવે વીરા કાપડાં, પાડોશીને નાળીએર જોડ
આવતાંને તોડા પહેરાવીઆ, નીજા રે ઝોજાડયાં તે ઘાટ
અટલું તેમારો વીરો લાવીયા, બલેં આબ્યા તે હળવેં ઢાતાર

દશરથની જાન.

૭૭૭૭૭૭

દશરથ તણી જાન જાય, હસ્તી તો બેઠે કુળ નમાય રે
લીલા પીળા ને રાતા ધણા, સુંદર છે મહારાજતણા

લીલા રે તંબુ તાણ્યા, ત્યાં તો અધુગળ મધુગળ બાંધ્યા
 રાજવાળી રાજ રચના ધણી, જન વખાણું રાજ રાધવતણી
 બારે રે શેષ પાતાળે ગયા, રજે ચાંદો સુરજ ઝાંખા થયા
 એક ક્ષણમાં પહોંચ્યા રે, દશરથ રાય, સામેયે રાજ જનક જય
 જોષ રે જનને જનક હસ્યા, તેની આગળ આપણું રાજ કશાં
 મળ્યા વેવાઇને હરખ્યાં મન, જનક, કહે જીવન ધન ધન
 આ કોઇ છે કારણરૂપ સુરજ વંશમાં મોટા જૂવ
 ધનુષ્ય તો એણે બાંગીયું, અવર અસુરનું કુળ લાજીયું
 આવ્યા જનક ખોલ્યા વાયક, નાણું લઇ ચાલો નાયક
 એલચી વાસ્યાં રે જળ આણીમાં, ખાંડ પાણી પાઇ જાણીમાં
 કૌશલ્યાજીને દીધાં માન, સહુને આપ્યાં ફાફળ પાન
 ચંદન ઓરડા ઉઘાડ્યા બ્યાં, દશરથના ઉતારા ત્યાં
 ઘોડાની ઘોડારો ધણી, ને શીવીધ કરશું માફાતણી
 નગરમાં એક નારી બહુ, ને કલવો લઇને ચાલી સહુ
 વહુ દીકરી રાજ જનકતણું તેણે મંગલ ગાયાં ધણું
 સૌ સખીરે મંગલમાં હતી, તેણે લઇ નવરાબ્યાં સતી
 એક સખી રે મંદિરમાં હતી, તેણે લઇ શણગાર્યાં સતી
 ગોત્રજ પાસે વર આવીયો, હૃદય કમળમાં લઇ આપીયો
 માતા રે નેત્રે અંજન કરે, તિલક કુંકુમ રમુપતિ ધરે
 અંજન કરીને ત્રણકું કરે, રજે કોમળી દહિ પડે
 માતા ચિંતા ન કરશે તમો, રક્ષા કરશું બધિવ અમો
 બરત શત્રુશ, લક્ષ્મણ વીર, વરની પાસ ઉભા મણુધીર
 તોરણ અંદર નાચે મોર, મંડપમાં દીસે ધમધોર
 ગોત્રજ આગળ બેઠાં સીત, રમુનંદનશું પુરણ પ્રાંત
 દશરથનાં દહામાં ગડગડ્યાં રમુનંદન વર થોડે અડ્યા.

પંચમાશીનું ગીત.

રતીવહુ.

સરસ્વતી સ્વામીને પાય લાગું, મતિ માગું સ્વામી તણી
 રતી વહુને તે પુછે રાણી રકમણી, તમે શાવડે રે વહુઅર અણુવણી
 હું તો સાસુરે આગળ કહેતી લાણું, હું ને તો ફેર ભરર ઉલક ધણી
 હજાળા આવે ને અજ ન ભાવે, માયાની શીશકે નાવે નીંદડી
 એવાં વહુઆરનાં વચન સુણી, આનન્દ પામ્યાં રાણી રકમણી
 ત્રિભુવનના જ્યાં નાથ બેઠા, ત્યાંહા ને આવ્યાં સુંદરી
 સ્વામી સોળ કલાનો ચંદ્રપુત્રમ, મુખકમલ આવ્યાં પદ્મણી
 રણીયાતણું એક વાત કહું, તમે સાંભળો વૈકુંઠ ધણી
 આપણી રતીવહુનું સીમંત આવ્યું, આજ આપણે ઘેર સોહજો
 સોજે સોના મંગાવો, નવલા ઘાટ ધડાવો, આપણી વહુઅરને પેરાવીયે
 મોટાની વહુને શી રે નવાઇ, સગાઇ સહુ સજ કરો
 પકવાન નીપજાવો ને મંદિર ઘોલો, ગોખ રતને જડાવીયે
 પ્રણુને ઓરડે અગર કસ્તૂરી ખેંદે, જયકર્જન બારે ચમર ઢાળે
 મીઠો મીઠો તે મેવો મૃગાનેણીને ભાવે, સુખલડી કરણે ધરો
 જાઓલ બેઠાં તે મોતીના ચોક પુરાવો, કંક છડા દેવરાવીયે
 તેડો જોશીનો બેટો ને મુહુરત પુજાવો
 પ્રણુનું સીમંત આવ્યું ઉતાવળું.
 મૃગાનેણીને મહીઅર જણ કરાવો, પ્રણુના બાપને લખો કંકોતરી
 વિપ્ર નારદ આવ્યાને મંદિર ઉભા, બળભદ્ર લખોને કંકોતરી
 સોનાની લેખણુ ને રૂપાનો ખડીયો હે બળભદ્ર લખો કંકોતરી
 પ્રથમ લખજો મણુપતી બહુ ગુણુવતો, શુદ્ધિ શુદ્ધિ જમણ્યાં આવીમાં

દેર જેઠ સાસુને લખોને લાડકડા, પુરે મનની હામ રે
 ધ્રુણુનો સસરો તે બળવંત બહુ બળવતો, વડસસરો વેકુંઠ ધણી
 ધ્રુણુની સાસુ તે રાણી રૂકમણી વડસાસુ તે જસોદા ને દેવકી
 ધ્રુણુની નણુંદ સુભદ્રા તેડાવો રે સ્વામી, જેને પાએ લાગીને મનાવીએ
 માતા દેવકીજી આભ્યાં, જસોદાજી આભ્યાં, સુભદ્રા સહીત પધારીયાં
 આભ્યા ધર્મ, જેજેશ્વર, ભીમ ને નીકુલ, સહદેવ અર્જુન આવીયા
 આભ્યા સહસ્ર અઠાશી રૂપી
 પૃથ્વી સંગાતે તેત્રીસ કોટી દેવ આવીયા.
 આભ્યાં ઈર્દ્રઈદ્રાણી ને રૂદ્રરૂદ્રાણી, ગોરગોરાણી પધારીયાં
 બાળ્યો બાળ તે પણુનો મિત્ર સુદામો
 બાબી આભ્યો બુધરજીને બેટવા.
 આભ્યો નામ તણો આધાર, પ્રભુજી મુખ દીઠે તે દારિદ્ર્ય હરે
 આભ્યાં કુંતા ને દ્રૌપદી, સંધ્યા સાવિત્રી આદિત્ય રાંદલ આવીયાં
 રાંદલ પુજી પ્રતીષ્ઠીને પાટ બેસારો, ગણપતીને ગોત્રજ બહેરાં
 રાંદલ રત્નનો મોડ જડાવો રંનાદે, નવરંગ ઘાટ ધ્યાવીયે
 વાળે ઢોલ ઢલામી ને જોડ નફેરી, પંચસ્રજે રથુકા બસો
 પ્રદ્યુમન પહેરો પીતાંબર ઓઢો લીલાંબર કાને તે કુંડળ જળહજો
 સુવા ચંદન ને મોગરેલ અણાવો, સાવિત્રી તેલ સંચારીયે
 ગવરીના દુધમાં સાકર બેળો, સત્યભામાજી ધ્રુણુ નવરાવીયે
 સોળ સહસ્ર મળી ધ્રુણુ નવરાવે, રાણી રૂકમણી પીડી કરે.

સોળ સહસ્ર મળી સુંદરી

આભ્યાં આભ્યાં રે જસોદા ધર બહાર ધ્રુણુ નવરાવીયે
 મંગા ને જમના સરસ્વતી આણ્યાં, આણ્યાં રે ત્રિવેણીનાં નીર રે—ધ્રુણુ
 રૂપીપત્ની મળી સુંદરી ગાયાં ગાયાં રે ત્હાંકાં મંગળાચાર—ધ્રુણુ

હેમ કુંડી રે ઉદકભરી નાભાં નાભાં રે રતીવહુનાર—ઘણુ
અશ્તુને જળ નીમણુ ભરી ગોરીને નમણુ રે સુવાસણુ ચાર—ઘણુ
નાહી રતીવહુ ઉઠીયાં પેર્ષાં પેર્ષાં રે જાદરજળના ચીર—ઘણુ
જાદર જળની કાંચળી સારા સાર્યાં રે સોજે શણુગાર

સાસુ લાભ્યાં અનુપમ ધાટ, તમે પહેરો રતીવહુ નાર
ધાટ પહેરો રતીવહુરાણી, તમારા સસરા છે સારંગપાણી
ઘણુની વેંણુ યુથે રત્નાળી, ગોઠણુ લે ત્યાં હીરની જળી
ઘણુને સેથે કુલેસર સોહે, તરસેથી અડેમન મોહે
મોહે હસ્ત કનકની ચુડી, બાબુબંધમાં ગોમતી રૂડી
સોહે હસ્ત કનકની પોંચી, જાણે વીંટીમાં રે અંગુઠી
સોહે ચીડમાં રે જડમાં માદળીયાં, ઝુમણુલે ત્યાં જડમાં રે પુતળીયાં
અરવાળાં ને પરવાળાં, ઉતરી સાંકળીને મોતીઆળાં
અણુવટ વીંછીયામાં ઝણુ વાગે, પાયે ઝાંઝરમાં ઝણુ વાગે
ચીડમાળા ને ચંદનહાર, તાંત સાંકળી શીકાં શણુગાર
નકવેસર પહેરો ને રંગા, તમને જેવા આભ્યા છે બહા
નકવેસર પહેરોને રૂપ, ત્રાજવડે ત્રીભુવન જુપ
માલજુલી મલપતી આવે, સવાલાખના ચોસર લાવે
ચોસર પહેરો રતીવહુરાણી, દ્રવ્ય ખરચે સારંગપાણી
રતી આંખ આંજો અણીયાળી, લલવટ પીળકરો રહીઆળી
મૃગાનેણી તે મહીયર આવે, માઠી લીલુડા જજ પથરાવે
હળવે હળવે ડમલાં ભરો રાણી, તમારો સસરો સારંગપાણી
ડમલે ડમલે સોનખ્યા સાર, આઆ નણુંદને બે ચાર
વીરો મોસાળાં લાવેરી સાર, પહેરો જાદવકુળ પરીવાર
પ્રથમ રત્નની જડીઆલ ધાટ, બેઠા પ્રજ્ઞમન રતીનાર
અકુર કાઠે આડને તીલક, બહા વેંચે છે શીરજ બીડ.

રાખડી બાંધતી વખત માવાનું ગીત.

એમ બોલ્યાં આ કૃષ્ણની રાણી, હવે તેડાવો વડી રે જોડાણી
 સાવીત્રીને તેડીને લાવો પંચમાસીનો ખોળો ભરાવો
 હનુમંતની મળી રે મગાવો, રતીવહુજીને રક્ષા બંધાવો
 રાખડલી તે રતને જડાવી, બાંધે અરજણુ ગઢની નારી
 રાખડલી બંધામણુ સાડી, લાબ્યાં રતીવહુની માડી
 રાખડલી બંધામણુ લાખ, લાબ્યા રતીવહુના બાપ
 રાખડલી બંધામણુ હીરા, લાબ્યા રતીવહુના વીરા
 દેર ખોળે આવીને બેઠા, ક્રણુને જુસઠ મારીને ઉઠ્યા
 જુસડીયાને લાલખભાઇ, લાબ્યાં રતીવહુની ભોળાઇ
 તાસકડે ચંદનવૃક્ષ ભરીયાં, રતીવહુની આગળ ધરીયાં
 ચંદન માંહે મેલોને કોરી, ચંદન પીશે રતીવહુ ગોરી
 ચંદન માંહે મેલોને મોતી, ચંદન પીશે રતીવહુ પનોતી
 ચંદન પીઓ રતીવહુ બહેલું, જે માગો તે આપું પહેલું
 ચંદન તો રતીવહુને ભાવે, એવો અવસર ફરી નવ આવે
 ચંદન પીઓ રતીવહુ આજ, આપું અમર ગરથને રાજ
 ધૃત સાકર પુરો ધીય, ક્રણુ પાસેથી ઉઠ્યાં છે એમ
 દેવકીજીને પાહોલે પડીયાં, વહુઅર મહીઅર જઇ બેઠાં વળીયાં
 વહુઅર મહીઅર જઇ ઘેર આવો, ભલા પુત્ર જણી ઘેર લાવો
 ભલા પુત્ર જણી ઘેર આવો, તરીયાં તોરણુ બહાર બંધાવો
 તરીયાં તોરણુ બાંધ્યા બાર, ગોરી ઉજળે રાજદુવાર
 ગોરી ઉજળે રાજદુવાર, તે તો વાસુદેવને દરબાર
 રતીવહુ ભાવે કહી જાશે, તેને સુખ ને સંપત આશે.

પંચ વધાવો ધ્રુવને આવીયો, મેં તો સાચો રે પાલવડાનો છેલ
 નવરંગ સોહેળો
 પેલો વધાવો ધ્રુવના સસરા કેરો, હવે બીજો રે ધ્રુવને દરબાર
 નવરંગ સોહેળો
 અગણી વધાવો ધ્રુવના સસરાધેર, હવે ચોથો રે ધ્રુવને દરબાર
 નવરંગ સોહેળો
 ગાર ધલાવો ધ્રુવના સસરાધેર, સાથીડા રે ધ્રુવને દરબાર
 નવરંગ સોહેળો
 ચોક પુરાવો ધ્રુવના સસરાધેર, ધઉલી રે ધ્રુવને દરબાર
 નવરંગ સોહેળો
 દીવડીઆ અજવાળો ધ્રુવના સસરાધેર, બાગેડું ધ્રુવને દરબાર
 નવરંગ સોહેળો
 બેશીડા બેસારો ધ્રુવના સસરાધેર, મુરતીયા રે ધ્રુવને દરબાર
 નવરંગ સોહેળો
 ધઉ ધોવરાવો ધ્રુવના સસરાધેર, પરસોંદીરે ધ્રુવને દરબાર
 નવરંગ સોહેળો
 સુખડીઆ બેસારો ધ્રુવના સસરાધેર, જલેબી રે ધ્રુવને દરબાર
 નવરંગ સોહેળો
 નોખત બેસારો ધ્રુવના સસરાધેર, સરથાપું રે ધ્રુવને દરબાર
 નવરંગ સોહેળો
 ઢોલ વગડાવો ધ્રુવના સસરાધેર, પંચશબ્દેરે ધ્રુવને દરબાર
 નવરંગ સોહેળો
 ભંગડીયાં મુઢાવો ધ્રુવના સસરાધેર, ઝોઝવીયારે ધ્રુવને દરબાર
 નવરંગ સોહેળો

હવે તો નીચી ઉતરે પ્રણવકુ જુવે તે ઝેના વીરાજની વાટ
નવરંગ સોહેજો

નથુદીએ દીધું મેણલું, બાબી ન આવ્યો રે તમારડો વીર
નવરંગ સોહેજો

કંસરે છુટીને વેણ મોકળી, આંસુડે રે પ્રણનાં ભીજતાં ચીર
નવરંગ સોહેજો

દેરે તે દીધી વધામણી, બાબી આવીયો તમારડો વીર
નવરંગ સોહેજો

કંસરે બાંધીને વેણ ચોસરી, પ્રણને હેડે રે ભલા હરખ ન માવ
નવરંગ સોહેજો

ઝળક્યા તે વેણના કાંગરા, ઝળહળીયાં રે ધોરીડાના શીંગ
નવરંગ સોહેજો

ઝળક્યાં તે વીરા માથે મોળીઆં, ઝળહળીયારે બાબલડીનાં ચીર
નવરંગ સોહેજો

ઝળકી ભરીજની પામરી, બલે ઝળકી રે મોસાળાની છાજ
નવરંગ સોહેજો

શેવ ચોસાતું ઉતાવળી, જમાડું રે મારાં બાધ બોળમ
નવરંગ સોહેજો

ઢાળને બાબી ઢોલીઓ, કું તો બેસીશ રે મારા વીરાજની પાસ
નવરંગ સોહેજો

બેસ બંધવ કરે ગોઠડી, શું શું બાબ્યા રે મોસાળાને કાળ
નવરંગ સોહેજો

અશ્વરને ભાવ વીરા ખીરાદક, મારી સાસુને દક્ષણી ચીર
નવરંગ સોહેજો

એકેને લાવ વીરા મોળીયું, એકાણીને ગાજ વેતરાવ
નવરંગ સોઢેઘા

દેરને લાવ વીરા પામરી, દેરાણીને હાવલની જોડ
નવરંગ સોઢેઘા

નથુંદને લાવ વીરા ચુંદડી, નથુદોષને ભંરવ ઝુંડ
નવરંગ સોઢેઘા

ધરના સ્વામીને વીરા થોડઝાં, મોતીડે જડીત પલાણુ
નવરંગ સોઢેઘા

મારે તે કાજ ધર ચોખડાં, માથે બત્રીસ ભમરીનો મોડ
નવરંગ સોઢેઘા

કુટુંબને લાવ્ય વીરા કાપડું, પાડોશીને નાળીયેરની જોડ
નવરંગ સોઢેઘા

વીરો ગાજ્યો ને વીરો ગડગડ્યો, વીરો વરસ્યો અશાઢી મેધ
નવરંગ સોઢેઘા

એટલું તે મારો વીરો લાવીયા, બલે આખ્યો રે મારો અલવ દાતાર
નવરંગ સોઢેઘા.

સાંજનાં ગીતા.

દ્રણને પેલડો માસ હો દરીયા રે ટકુકે મેવા રે
 પહેલે માસે તે જળયુગં અજળયુગં રે "
 દ્રણને બીજલો માસ ઓદરીયો રે "
 દ્રણને ત્રીજલો માસ ઓદરીયો રે "
 ત્રીજે માસે સહીઅરને સંભળાવ્યું રે "
 દ્રણને ચોથલો માસ ઓદરીયો રે "
 ચોથે માસે સામુયે જળયુગં રે "
 દ્રણને પાંચમે માસ ઓદરીયો રે "
 પાંચમે માસે પાણીડાં મેલાવો રે "
 એને ધરનાં તે કામ મેલાવો રે "
 દ્રણને છઠ્ઠો માસ ઓદરીયો રે "
 છઠ્ઠે માસે સુખડીઆ બેસારો રે "
 દ્રણને સાતમે માસ ઓદરીયો રે "
 સાતમે માસે સાદરો પુરાવો રે "
 સાદરમાં તે કીધો કંસાર રે "
 દ્રણવડુ જગ જીત્યો સંસાર રે "
 સાદરમાં તે કીધો લાડુ રે "
 દ્રણવડુ પંડુરો કસુંબાના સાળુ રે "
 સાદરમાં તે કીધો બાંટ રે "
 દ્રણવડુ પંડુરોને અતલસી ધાટ રે "
 સાદરમાં તે કીધી પોળી રે "
 દ્રણવડુ પહેરો કસબની ચોળી રે "
 સાદરમાં તે કીધી ખીર રે "

ધણુવડ પહેરો ખંભાતી ચીર રે ટડકે મેવા રે
 સાદરમાં તે કાધી ધારી રે „
 ધણુવડ પહેરો કસબની સાડી રે „
 સાદરમાં તે કાધી પુરી રે „
 ધણુવડ પહેરો ચંદન ચુડી રે „
 સાદરમાં તે કાધા પુડા રે „
 ધણુવડ પહેરો હંમના ચુડા રે „
 ધણુને આઠમે માસ ઝોદરીયો રે „
 આઠમે માસે અધરણી કરાવો રે „
 સ રા જોશીનો બેટો તેડાવો રે „
 અધરણીનાં મુરત પુછાવો રે „
 અધરણી અધરણી હરખે રે „
 ધણુના પેટમાં હોકરે ફરકે રે „
 ધણુ કહેતી જે ઠાલો ઠમકો રે „
 ઠાલે ઠમકે શીવડાચો લીલો કમખો રે „
 ધણુ કહેતી જે વાની અરજો રે „
 વાની અરજો કરાવો અરજો રે „
 ધણુવડ નવમે માસ ઝોદરીયો રે „
 નવમે માસ તે માડવા આખ્યા રે „
 માયે ઝોરડામાં ઘોળાધજ કાધાં રે „
 કાડાએ ધજકલે ઝોરડા ઉપાડ્યા રે „
 બેને લીના તે દીવા અજવાળ્યા રે „
 ધણુને દસમે માસ ઝોદરીયો રે „
 દસમે માસે તે કાનકુંવર જન્મ્યો રે „
 એને તલ્લખુ વેળા લેવરાવો રે „
 એને સુના જરીયે નાજ વધરાવો રે „

એને પલંગ પાલખડી પોહડો રે ટકડે મેવા રે
 એને લીધુડા નેત્રે ઓળાડો રે "
 એને પાણી સટે, કુધડે નવરાવો રે "
 એને ચોખા સાટે, મોતડે વધાવો રે "
 એને કુંકા સાટે કેસર તાણો રે "
 અમારા...દેવને મોકલો વધામણીયા રે "
 વધામણીયાને આખ્યાં રતન રે "
 અમારાં રતનના કરળે જતન રે "

આદસ માદસ નહોં ગમીયા, ચોમાસાના ચારે માસ રે
 આગળ મેઠ વરસી ગયા, ધર પાછળ ભર્યાં તળાવ રે
 પાણીમાં જઈ તો કાંકરા ખુંચે, નાહોલીઆ ડોચ ઢળાવ રે
 ને ધણુ રાણીનો અપ કરે તો, આંગણે વાવ ખોદાવ્ય રે
 રાંધણું રાંધું તો હુંવાડા લાગે, નાહોલીઆ જળીયાં મેલાવ્ય રે
 ને ધણુ રાણીનો અપ કરે તો, રાંધવાને રસોયો રખાવ રે
 ખીચડી ખાઈ તો કચકચી લાગે, નાહોલીઆ ખીર રંધાવ રે
 ને ધણુ રાણીનો અપ કરે તો, ખોળલડે ખાંડ પીરસાવ રે
 ચીર પેશ તો ખશી ખશી જાય, નાહોલીયા સાળુ ખીસાવ રે
 ને ધણુ રાણીનો અપ કરે તો, કસળની કોર મુકાવ રે
 ધણુ રાણી પૂછે નાહોલીઆ, અવડી કાં લાગી વાર રે
 શરીમાં જઈને ચાંપે વેડાળ્યો ને, તેનો ચુંચાળ્યો દાર રે
 દાર પેરી ધણુ સેજડી મુની, નાહોલીયે પુઝી વાત રે
 હું તમને પુછું ચોરા ધણુરાણી, તમને બ્હાણું કોણ રે
 થાળ રે પણમં માતાજી બ્હાણાં, ને પછી બ્હાણો ખાપ રે
 બાણે પ્રીયાણે પ્રીદાજી બ્હાણા, મોઢડીયે બ્હાણી બેન રે

જ્યારે જોતનમાં નાહોલીઓ બહાલો, ને પછી બહાલો પુત્ર રે
 કીયાગે જેમ સેજડી બહાલી, તેમ ધણુને બહાલો નાહોલીઓ રે
 ઉનાગે જેમ વાયરા બહાલા, તેમ ધણુને બહાલો નાહોલીઓ રે
 ચોમાસે જેમ ચાંપલો બહાલો, તેમ ધણુને બહાલો નાહોલો રે

ધણુ સેરડીએ સાંચરીઆં, જોવા મળીયા લોક રે ધણુ જેઠડીયાં
 ધણુ તો બોલાવ્યાં બોલે નહીં, ધણુનું નરકારું નમે નહીં „
 ધણુ તમારે પેહેરણે, લાવું દખણી ચીર રે „
 ધણુ તમારાં સાસરીઆં, દીસે બાવન વીર રે „
 ધણુ મોડ મોતીયે ભર્યો, ધણુનો અંબોડો પુલે ભર્યો „
 ધણુ તમારે પેહેરણે, લાવું આછાં સાળુ રે „
 ધણુ તમારાં પીયેરીયાં, દીસે સધળાં વાર રે „
 ધણુની રાખડીએ લટકે ધણો, ધણુની ચુંદડીએ ચટકે ધણો „
 ધણુ તમારે બેસણે, લાવું સાંગા માંચી રે „
 ધણુ તમારાં પીયેરીયાં, દીસે સધળા ધાંચી રે „
 ધણુનો દાર હીં જડયો, ધણુની દીલડીયે ઝીનો ભર્યો „
 ધણુ તમારે સાળુડે, ભરાવું કસબી છુદા રે „
 ધણુ તમારાં પીયેરીયાં, દીસે સધળાં જુદાં રે „

ખહેરો રે લાડકડી ધણુ કાંચળી રે, તમને ધખર પારવતીયે મોકલી રે
 સીવણુ સીવણુ ધુધરી રે, ધણુ હૈયડલે રહે સતી પુતળી રે
 લંકામલ બહાણુ પુરાવીયે રે, ત્યાંચી સુન્નાં રે અણ્યાવીયે રે
 લંકામલના રાવ રાણે પુઝીયું રે, એ તે સુન્નાં કાણુ ઘેર જોઇશે રે
 અમધર બાબીય લાડકડાં રે, તે તો ટોટી ધડતાં રહ લખ રહ્યાં રે
 ટોટી ધડતાં રજ ખરી રે, તે તો લાડકડાં...બેનની દીલી જડી રે

હડમચ ધડ બહાણુ પુરાવીયે રે, ત્યાંથી હીરા રે અણુવાયે રે
 હડમચ ધડના રાવ રાણે પુછીયું રે, એ તે હીરા કાણુ ઘેર જોઈશે રે
 અમ્મ ધર ભાભી લાડકડાં રે, તે તો ટોટી જડતાં રહ લખ રથાં રે
 ટોટી જડતાં તે રજ ખરી રે, તો લાડકડાં...એનની દીલી જડી રે
 સિંહગઢ બહાણુ પુરાવીયે રે, ત્યાંથી મોતી રે અણુવાયે રે
 સિંહગઢના રાવ રાણે પુછીયું રે, એ તો મોતી કાણુ ઘેર જોઈશે રે
 અમધર ભાભી લાડકડાં રે, તે તો ટોટી પ્રોવતાં રહ લખ રથાં રે
 ટોટી પ્રોવતાંને રજ ખરી રે, તે તો લાડકડાં...એનની દીલી પ્રોવ રે.

હાગણુ મહીને વસંતના દહાડા, ધરમાં વહુઆરેએ માંડપા છે રાડા
 પ્રણુ કહેતી રે, હું નો કંઈએ ના જાણું, ચાલનાં ગાડાંનું પૈડું રે તાણું
 પ્રણુ કહેતી રે, હું નો કાચા ચણા ચાનું, ય્યલી આંગળી ઉપર નાવસો નચાનું
 પ્રણુ કહેતી રે, હું ને વાની રે અરને, વાની રે અરને કરાવ્યા રે અરચો
 પ્રણુ કહેતી રે, હું ને વાના રે જોળા. વાને રે જોળે ભરાવ્યા રે જોળા
 વાસીદા વાળતાં વહુઅર દીસો છો રડાં રે, પડયાં આખડયાં છેડે બાંધો એ
 લક્ષણુ જુડાં રે
 માથ દોતાં વહુઅર દીસો છો રાણી રે, વાટકે, વાટકે, દુધ પીયો
 માંહે રેડો પાણી રે
 રાંધતાં રાંધતાં વહુઅર દીસો છો રડાં રે, આરાં મોળાં આખી જુઓ એ
 લક્ષણુ જુડાં રે
 તમારી રે સાસુયે શીશી સાદર પૂરી રે, ઉનાં ઉનાં ખાજાં ઉતરતી
 જાસેળી રે
 તેરે ખાથ પ્રણુ ઝોરડે સુતાં, રાતના ચાર પહોર લસલસ ઉંઘ્યાં
 સાસુના જયા ઉંઘો છો કે જાઓ, પાનનાં ખીડકાં ને વાળી વાળી આપો
 તમારી માડીએ શીશી સાદર પૂરી રે, ખાર વરસનો ખાવટો ને તેરે
 વરસનું તેજ રે

કુવાડીયાની બાજીને એરડીએ વધારી, તે રે ખામ ધણુ પરસાળે સુતાં
રાતના ચાર પહોર હગીહગી છુટયાં, માડીના મયા સુતા છે કે જગે
હમવાના લોટા તે ભરી ભરી આપો, ધર પછવાડે ખોદાવો રે ખાડી
તેરે ઉસેડે એની.....રે માડી.

લંકા રે ગઢ થકી સુનાં રે અણુવો, વેગલે મોડ ઘડાવો
હડમચઘડ થકી હીરા રે અણુવો, વેગલે મોડ જડાવો
સિંહગઢ થકી મોતી રે અણુવો, વેગલે મોડ પ્રાવરાવો
પાટણુ દેશથી પટવા તેડાવો, વેગલે મોડ ગંદાવો
ક્યાં બેસી ઘડીયો ને ક્યાં બેસી જડીયો, ક્યાં બેસી મોડ પોડવીયો
આગલે બારણે ઘડીયો, ને પાછલે બારણે જડીયો, પરસાળે મોડ પોરવીયો
કાણે રે ઘડીયો ને કેણે રે જડીયો, કાણે ને મોડ પોરવીયો
...એ ઘડીયોને...એ જડીયો...એ મોડ પો વીયો
એ રે સોનીડાને પીરસો રે બાટ, મોડ લાવ્યો રે દડે લાટ
એ રે સોનીડાને પીરસો રે દુધ કુર, મોડ લાવ્યો રે ઉગને સુર
એ રે મોડલે કંઈ જત્રીસ ભમરી, મોડ લાવ્યો જેમ ચમરી
મેડીયે બેઠાં સુણો રે સારંગધણુ, મોડ મારી મોડાતી સોધ્યો
મોડ પ્હેરી ધણુ ગોત્રજો બેઠાં ગોત્રજને મન ગોઠ્યા
મોડ પ્હેરી ધણુ આરડે ઉભાં, સ્વામીને મન ગોઠ્યા
મોડ પ્હેરી ધણુ બારીયે ઉભાં, નણુંદને મન ગોઠ્યા
મોડ પ્હેરી ધણુ પરસાળે ઉભાં, સાસુને મન ગોઠ્યા
મોડ પ્હેરી ધણુ આટલે ઉભાં, પાડોશીને મન ગોઠ્યા
મોડ પ્હેરી ધણુ આવે ને જાયે, કાકી સાસુ રળીયાત થાયે
કાકી સાસુ રળીયાત થાય રે સારંગ ધણુ, મોડ મારી મોડાતીને સોધ્યો

ઝારડે તે ઊભાં રાણી સજે રે સજુગાર

કેમ નથી બોલનાં ધરડાની નાર—

હાર લાવ ને પ્રણને બોલાવ, હાર વિના નવ સોયે સજુગાર
લંબરે ને નાંકળીયે લીધો રે વાદ ધડાવો રે ખગલ દાણા કરં સજુગાર
તો તમ સાથે બોલું ભરથાર—

હરડાયે ને અંગોઠીયે લીધો રે વાદ, ધડાવો રે સાતદાણીયા કરં સજુગાર
ચુડાયે ને ચુડીયે લીધો રે વાદ, ધડાવો રે ચંદન ચુડી કરં સજુગાર
કડાયે ને ગુજરીયે લીધો રે વાદ, ધડાવો રે હડ સાંકળાં કરં સજુગાર
કાંકણી ને કારેલીયે લીધો રે વાદ, ધડાવો રે દરશનીયાં કરં સજુગાર
વેઢે ને વીંટીયે લીધો રે વાદ, ધડાવો રે જાપાં તો કરં સજુગાર
અંગોઠીયે ને આરસીયે લીધો રે વાદ, ધડાવો રે પોંચા સાંકળાં કરં સજુગાર
વાંકિ ને ધુધરીયે લીધો રે વાદ, ધડાવો ને બાણુખંધ કરં સજુગાર
જાંટીયાં ને જટકીયાંયે લીધો રે વાદ, ધડાવો રે ગળચરી કરં સજુગાર
ખડખલી ને દાણીયે લીધો રે વાદ, ધડાવો રે લવીંગયું કરં સજુગાર
ગોપહાર ને સુડાદારે લીધો રે વાદ, ધડાવો રે ધુલહાર કરં સજુગાર
હીરાહાર ને મોતીહારે લીધો રે વાદ, ધડાવો રે ચંદન હાર કરં સજુગાર
કાંઠલીયે ને ચમકળીયે લીધો રે વાદ, ધડાવો રે દીવાનખાનાં કરં સજુગાર
દોરાએ ને સાંકળીયે લીધો રે વાદ, ધડાવો રે હીરાકંડી કરં સજુગાર
ઢાલે ને ઝુમખે લીધો રે વાદ, ધડાવો રે કાંપનો કરં સજુગાર
મોરે ને ચરકલીયે લીધો રે વાદ, ધડાવો રે દુલડી કરં સજુગાર
મુઝડીયે ને માજડીએ લીધો રે વાદ, ધડાવો રે નખત્રા કરં સજુગાર
ચાંકિ ને ચમરીયે લીધો રે વાદ, ધડાવો રે વસત્યાં કરં સજુગાર
વાળીયે ને વેસજી લીધો રે વાદ, ધડાવો રે કાંટો તો કરં સજુગાર
હાર લાવ ને પ્રણને બોલાવ, હાર વિના નવ સોયે સજુગાર

મુજો રે સ્વામી આપણી દામ છે મોટી, તો કાને સોતાની ટોટી
 વેણાં વાયાં સ્વામી બહાણુ પુરાવો લંકાગદથી સુના અણુવો રે
 સુનાં ધ્રણુ ને પીયર ચલાવો, મહીયર મોકલાવો,
 તો જાની ટોટી ધડાવો, વેણાં વાયાં સ્વામી.
 વેલ જોતરાવો, હડમનગદથી હીરા અણુવો
 ઇરે હીરા ધણુને પીયર ચલાવો, મહીયર મોકલાવો
 તો જાનીને ટોટી પરાવો, વેણાં વાયાં સ્વામી
 બહાણુ પુરાવો મલ્ખાર ગદથી મોતી અણુવો
 ઇરે મોતી ધ્રણુને પીયર ચલાવો, મહીયર મોકલાવો
 તો જાનીને ટોટી પરાવો, વેણાં વાયાં સ્વામી
 સુરત ગામથી સોની અણુવો, વેલ જોતરાવો
 ઇરે સોની ધ્રણુને પીયર ચલાવો, મહીયર મોકલાવો
 તો જાનીને ટોટી જડાવો, વેણાં વાયાં સ્વામી
 સ્વામી વેલ જોતરાવો, જુનેગદથી જડીયા તેડાવો
 ઇરે જડીયા ધ્રણુને પીયર ચલાવો, મહીયર મોકલાવો
 તો જાનીને ટોટી જડાવો, વેણાં વાયાં સ્વામી
 પાટણુ ગામના પટવા તેડાવો, વેલ જોતરાવો
 ઇરે પટવા ધ્રણુને પીયર ચલાવો, મહીયર મોકલાવો
 તો જાનીને ટોટી પરાવો, વેણાં વાયાં સ્વામી.
 ક્યાં બેસી ધડશે ને ક્યાં બેસી જડશે
 તો ક્યાં બેસી મોતી પરાવશે
 બોરડે ધડશે, પરચાળે બેસી જડશે
 તો ગોળે તે મોતી પરાવશે.
 ક્યો સોની ધડશે, ક્યો સોની જડશે
 તો ક્યો સોની મોતી પરાવશે
 ઇરે સોનીકાને બેસારો આંદણુવો

તો ટોટી ઘડે જગ માંડણીયે
 ઇ રે સોનીડાને પીરસોને યુલ્લી
 તો ટોટી ઘડે જગ યુલ્લી
 ઇ રે સોનીડાને પીરસોને કુધ કુર
 તો ટોટી ઘડે ઉગને સુર
 ઇ રે સોનીડાને પીરસો બાંઠ
 તો ટોટી ઘડે નરે ધાટ
 બોલી પેરી ધણુ બોરડે ઉભા
 તો નણુદીયે મેં મચકાયાં
 આ બોળ બેઠાં બેનર કોણુસજાઇ
 બોલે તો કે બાબી ટોટી ક્યાંથી
 મારે વારે દરવારમાં કમાણુ
 સરકારમાં કમાણુ તો હાંસવમાં ટોટી ઘડાવી
 જરે ઠગારી ને જરે ધુતારી
 ટોટી મારે વારે ઘડાવી
 તમારાં પીયરીયાંને સુવા નથી સુખકું
 રહેવા નથી ઝુંપકું—ટોટી ક્યાંથી ઘડાવી.

ભોળી ધણુ.

~~~~~

અમારે કીયા ભાષના મોટા મોટા ડેલા રે, ભોળી ધણુ હમચી
પ્રુંદવાને બાબ્યા

ઓભ્યા ફલાણ્યાના નાનાં મોટાં ઘેલાં રે	"
અમારી ધણુવડુને હાથે છે ચુડો રે	"
ઓભ્યો કાણુસ અતિ ધણો ભુડો રે	"
અમારી ધણુવડુને હાથે છે ચુડી રે	"
ફલાણી મનશું જાણે બહુ રૂડી રે	"
અમારી ધણુવડુને હાથે છે ધુધરી રે	"
ઓલી ફલાણી છે બહુ સુધરી રે	"
હમચી હારે વગડાવેને ઢોલ રે	"
ઓભ્યો કાણુસ વેવાઇ જડો ભોલ રે	"
હમચી પાછળ ચાળી ભરી રાઇ રે	"
ફલાણી મનશું જાણે રે ડાહી રે	"
અમારી ધણુવડુને નવસરો હાર રે	"
ઓલી કાણુસ ને મોયે નહીં બાર રે	"
ધણુ તું સાંગા માંચીયે ખેસ રે	"
કાણુસ ધમકે દુવે ભેંસ રે	"
અમારે ધણુવડુને પ્હોરવા બાંધણાં રે	"
કાણુસ દેવ ફલાણાંને ઘેર રાધે રાંધણાં રે	"
હમચી હમસમાં છોકરાં રમે રે	"
ઓલી ફલાણીને કાષ્ટનું મોં ન ગમે રે	"

~~~~~

રાંદલનાં ઝીતો

~~~~~

લીલો થોડો રણપાંખડીયો, મ્વેત ક્યોં શણગારજી રે
શરીયે' મહાલંતો આવ્યો, રંનાદે ભરથારજી રે
રંનાદે ભરથારે અમને, રૂડાં કીધાંજી રે
રૂડાં કીધાં ને ઘેર શ્રીકૃષ્ણ જળ્યાજી રે
દેવકીજીના પેટ પીયર ટાઢેરાં કીધાંજી રે
વસુદેવનો માંડવો, વસનો કીધોજી રે
લાંખી લાંખી પરસાળેમેં પારણ્યાં આંખ્યાંજી રે
ઝીણું ઝીણું સાદે મેં તો હાલરડાં રે ગાયાંજી રે
મુલે દુધ ઉભરાતાં મેલ્યાં બાળકડાં રાખ્યાંજી રે
લીના ધડા ઢળતા મેલતા, ઊરડાં રાખ્યાંજી રે.

જવના જવારા મેં વાળ્યા, પુજ્યાનાં ફળ આપો રંનાદે
આશીશ માગું માતા એટલી, સુનલા ગોળી ગોરસ ભરી
મહીડાંનો માગતલ આપો રંનાદે, અમીરસ કુંવર થાયે લાડકો
ધોયો ધપોયો મારો સાડલો, ખોળાંનો ખુંદતલ આપો રંનાદે
અમીરસ કુંવર થાયે લાડકો

લીપ્પું ને છુપ્પું મારું આંગણું, પમલાંનો પાડનાર દેજે રંનાદે
શેટલા કરીને બેસી રહી, બજ્યાનો માગતલ દેજે રંનાદે
જવના જવારા મેં વાળ્યા, પુજ્યાનાં ફળ આપ્યાં રંનાદે
આશીશ માતાજીની નીત ફો, સુનલા ગોળી ગોરસ ભરી
મહીડાંનો માગતલ દીધો રંનાદે, અમીરસ કુંવર મારે લાડકો
ધોયો ધપોયો મારો સાડલો, ખોળાંનો ખુંદતલ દીધો રંનાદે
અમીરસ કુંવર મારે લાડકો

લીપ્પું છુપ્પું મારું આંગણું, પમલાંનો પાડનાર દીધો રંનાદે
શેટલા કરીને બેસી રહી, બજ્યાનો માગતલ દીધો રંનાદે
અમીરસ કુંવર મારે લાડકો.

રાંદલ વળાવતી વખતનું ગીત.

લીલા ચણાની ચણોઠડી આપ જાંઝરનો ઝણુકાર
 માન સરોવર ઝીલવા ગ્યાંતાં, દડવાની દાતાર
 વાંઝીયે રે વાંઝીયે કાંઈ રોક્યા આપનાં મઢનાં બાર
 વાંઝીયાને પુતર દેશે દડવાની દાતાર
 લીલા ચણાની ચણોઠડી આપ જાંઝરનો ઝણુકાર
 માન સરોવર ઝીલવા ગ્યાંત્યાં, દડવાની દાતાર
 આંધળે રે આંધળે કાંઈ રોક્યા મઢનાં બાર
 આંધળાને આંખો આપે, દડવાની દાતાર
 લીલા ચણાની ચણોઠડી આપ જાંઝરનો ઝણુકાર
 માન સરોવર ઝીલવા ગ્યાંતાં, દડવાની દાતાર
 પાંગળે રે પાંગળે કાંઈ રોક્યા મઢનાં દાર
 પાંગળાને પગ આપે, દડવાની દાતાર
 લીલા ચણાની ચણોઠડી આપ જાંઝરનો ઝણુકાર
 માન સરોવર ઝીલવા આંત્યાં, દડવાની દાતાર
 કાઢીયે રે કાઢીયે કાંઈ રોક્યા મઢનાં દાર
 કાઢીયાંનો કાઢ કાઢે, દડવાની દાતાર

જનોધનાં ગીતો.

સાંજ

બડવો કાને કડી, હાથે વીંટી હીરે જડી રે
 બડવો જમ બેઠો છે, દાદાજીને ખોળે ચડી રે
 દાદા જનોધ દેવરાવો, અમને હોંસ ધણી રે
 કુંવર ખરચું ખરચું લાખ બે લાખ રે
 હોંસ પુરાતું તમ તણી રે
 બડવો બેઠો છે, કાકાજીને ખોળે ચડી રે
 કાકા કટંબ મેળાવો, અમને હોંસ ધણી રે
 ભત્રીજા ખરચું ખરચું, લાખ બે લાખ રે
 હોંસ પુરાતું તમ તણી રે
 બડવો જમ બેઠો, મામાજીને ખોળે ચડી રે
 મામા મોસાળાં લાઇ આવો અમને હોંસ ધણી રે
 ભાણેજ ખરચું ખરચું લાખ બે લાખ રે
 હોંસ પુરાતું તમ તણી રે
 બડવો જમ બેઠો છે, વીરાજીને ખોળે ચડી રે
 વીરા વાજીત્ર વજડાવ, અમને હોંસ ધણી રે
 બંધવ ખરચું ખરચું લાખ બે લાખ રે
 હોંસ પુરાતું તમ તણી રે

જીરે બડવાજી રીસાઈ બેઠા કે કોણ મનાવશે
 જીરે તેડાવે બડવાના દાદા, કે હસીને બોલાવશે
 કુંવર કેણે દુબ્યા ને કેણે હાંકલ્યા
 કુંવર કેણે દીધી તમને ગાળ
 કુંવર ૨૬ લઈ વળ્યા.
 દાદા નથી રે દુબ્યા, નથી હાંકલ્યા
 દાદા નથી રે દીધી મુંને ગાળ
 કુંવર ૨૬ લઈ વળ્યા.
 રાજા રામમલને ઘેર ધોડલી
 દાદા તે મુજ બડવાના કોડ
 કુંવર ૨૬ લઈ વળ્યા.
 કુંવરજીરે માગે તે આપીયે
 કુંવર આજનાં નક્ષત્ર માગે
 તે કયાં થકી કાઢીયે.

માંડવા વખતનું ગીત.

લીલી ટોપી રે, ઘઘચારી બરત બરી
 મેલી છે, માંડવા હેઠ, ઘઘચારી ટોપી કાણે બરી
 ફાણુસ ગામ એની બહેન વસે
 ભાં વસે કામા બહ મેરાધ
 બડવાની ટોપી તેણે બરી
 ફરતી તે ટાંકે દરજી કુધરી
 કંઈ બા પુરે મોતી ચોક
 બડવાને બેટ મોકલી.

જનોદ્ય દેવા બેસે ત્યારે ગાવાનું ગીત.

મારે આંગણુ કુસ ફગરનું ઝાડવું
 ઈ ઝાડવાનાં નાવડે મુજને નામ રે
 મારે આંગણુ બડવો નીત રમે રે
 દ્રવ્ય ખરચે ને દાદો મન હસે રે
 ઈ દાદાનાં નાવડે મુજને નામ રે
 મારે આંગણુ બડવો નીત રમે રે
 સાંગા માંચીએ બેઠાં પુન્ય કરે રે
 ઈ માતાનાં નાવડે મુજને નામ રે
 મારે આંગણુ બડવો નીત રમે રે
 હાથમાં પોથી ખાહણુ વિદ્યાથી રે
 ઈ ખાહણુનાં નાવડે મુજને નામ રે
 મારે આંગણુ બડવો નીત રમે રે
 કટંબ સહને કાકો આવીયા રે
 ઈ કાકાનાં નાવડે મુજને નામ રે
 મારે આંગણુ બડવો નીત રમે રે
 મોસાળાં સહને મામે આવીયા રે
 ઈ મામાનાં નાવડે મુજને નામ રે
 મારે આંગણુ બડવો નીત રમે રે
 વાજાંત્ર સહને વીરો આવીયા રે
 ઈ વીરોનાં નાવડે મુજને નામ રે
 મારે આંગણુ બડવો નીત રમે રે
 હાથનો દંડ હીરે જડયો રે

ઈ બડવાના નાવડે મુજને નામ રે
 મારે આંગણુ બડવે નીત રમે રે
 હાથમાં સ્વર બણે રે
 ઇ બાબાણુનાં નાવડે મુજને નામ રે
 મારે આંગણુ બડવે નીત રમે રે
 હાથમાં પારી હીરે જડી રે
 ઈ નીસાળીઆનાં નાવડે મુજને નામ રે
 મારે આંગણુ બડવે નીત રમે રે
 મસ્તક મોડ બીક્ષા હાથે રે
 ઈ માતાનાં નાવડે મુજને નામ રે
 મારે આંગણુ બડવે નીત રમે રે
 પારથુમાં બાળક પોહતાં રે
 ઈ બાળકનાં નાવડે મુજને નામ રે
 મારે આંગણુ બડવે નીત રમે રે

લીલી ટોપી રે બહાર્યારી વાંકે અંબોડે
 વાંકે અંબોડે ને ચડો વરથોડે
 રાજની વાડીમાં મસ્તાન બેઠું રે
 મસ્તાને બેસીને વાત વીચારી રે
 રહડા બહાર્યારીને કાણુ મનાવે રે
 રહડા બહાર્યારીને દાદાજી મનાવે રે
 દાદા મનાવીને જનોયું દેવરાવે રે
 તોય બહાર્યારીજીના મનમાં ન આવે રે

